

BẢO QUẢN
150, Rue Lagrandière
SAIGON
MUA BAO XIN TRẢ TIỀN
TRƯỚC

mai

ra ngày thu sau mỗi tuần

Directeur : Đào-trình-Nhật

GIÁ BẢO

1 năm 7\$ 00 — 6 tháng

3\$ 60 — 3 tháng 1\$ 80

Abonnement administratif:

10\$ 00 par an

NAM 2 — 9 DÉCEMBRE 1938 — N° 64 — MÔI SƠ 20 TRUONG: 0\$ 15

VIÊN CHỨC TA THỦ?
VIẾT THƠ HỎI... HITLER

CL. CÓN

- Làm quan phải thanh liêm! thật là chí-lý. Nhưng lương ít mà gia-quyền đông, sanh-hoạt mắc, anh em mình phải làm sao đây há?
- Ấy! vì đó mà tôi đang tính hỏi HITLER, vì lão rất tài ăn rau và chẳng có gia-quyền phải nuôi gì hết.

NÊN LY-DỊ CẠP VỢ CHỒNG «PHẬT-LĂNG» VÀ «DÔNG-BẠC»

SAO LẠI CHƯA CHO 5 ÔNG ẤY XOI 12 VIÊN DẠN?
ẤY LÀ MỘT CÂU DƯ-LUẬN CỦA TÀU ĐANG HỎI TƯỚNG-GIỚI-THẠCH

ÔNG PHẠM-QUỲNH CỦA TRUNG-QUỐC

THÂN-THỀ NGÀI

có 13 chỗ nếu ngài muốn và
may sửa đổi gì cũng được

LÈO VÀ KHA

Xứ Lèo có thứ người chính
là ma, ma tức là người

DAINAN KOOSI

XUẤT CẢNG VÀ NHẬP CẢNG
7 et 9, Rue G. Gaynemer — SAIGON
M. MATSUDA PROPRIÉTAIRE

CÁC CỬA HIỆU "AU JAPON"

SAIGON HANOI PNOMPENH
46, Rue Viénot 83, Rue des Paniers 2, Rue Ohier
BÁN ĐỦ CÁC THỨ HÀNG HÓA NHỰT - BÓN

BÁNH THỨC GIẤY MẬT SANH O' GAN

Không kinh-phấn - mà sáng giấy
thấy như mới "bơm sức khỏe"
vào trong người.

Ta cần phải làm cho gan mỗi ngày đỡ một
lít mật sanh vào trong ruột. Nếu mật sanh ra
không đều, đồ ăn không tiêu được, thối ra.
Bụng phình hơi, người có bệnh tật. Trong thân
thể đầy chất độc, người buồn bã ủ rũ, ý
trưởng về gì cũng đen mờ!

Cũng quá phải dùng thuốc tây. Nhưng bắt
đi đại tiện như thế không chịu tới nguồn
con bệnh. Chỉ có VIỆN THUỐC NHỎ HIỆU
CARTERS để cho GAN làm cho mật sanh ra
đều, trong người nhẹ nhàng khoan khoái
như trước. Chất cây cỏ, ngon ngọt, rất mạnh
để làm cho mật chảy ra. Nên dùng thuốc viên
nhỏ hiệu Carters để nuôi Gan. Các
bảo chế, \$ 1,25.

Phong ngứa SHANGHAI SỐ 2

Các ngài thường khi ngứa ngăm ngoài da, bắt gãi mãi, vẫn
không thấy hết. Trên kẻ tay, kẻ chơn mọc ra nhiều mụn trong
bống; nặn ra có thứ nước đục đục. Nơi mặt, lưng, ngực, ở cổ,
hai bên bàn tay, thường nổi lên có giẻ những mụn đỏ, bắt gãi làm
trầy mặt, sần da. Lại còn những mụn bọc, mụn cám, lát voi, lát
đồng tiền, long-ben, bắt-biến, mại-đai, ghẻ ngứa, ghẻ phỏng, mụn
nhọt, nhức mỗi ở lặc lẻo tay chơn, hoặc đã mắc bệnh phong-tĩnh
nọc độc, làm cho lở, lầy, ngứa, hay tê bại, tê thấp. Trẻ em, lắm
khi bị nổi mụn ở nơi đầu, mặt, có luồn đồ bám, sanh nóng mình
khó ở, hoặc bị sởi ăn lở cả da đầu, rụng hết tóc, hay đã bị di-
truyền nọc độc phong-tĩnh của cha mẹ mà sanh ra ghẻ chốc cứt
mình. Các bà, sau khi thai sản, ngứa đầu, sanh gào, rụng tóc.
Một hộp giá 0p.60. Tổng phát hành Maison MINH-HOÀNG M Ng-
văn-Liêu 314 rue Paul Blanchy prolongée Phunhuan-Saigon.

Có bán ở tiệm Xuân-Nga 181 Bd de la Somme và các nơi. Cần
đại-lý ở Lục-tỉnh. Gửi contre remboursement từ 2 hộp sắp lên.

Mách giùm làm nghĩa cho ai mắc bệnh lao

Bệnh ho lao là bệnh mà dân tộc ta dễ mắc hơn hết. Ban sơ
bệnh chỉ phát ra bằng ho gió, ho cảm, nhưng nếu lâu ngày không
điều trị phôi yếu, vi-trùng ho lao (bacille de kock) hóa sanh ra từ
chỗ phôi yếu. Chứng ấy người ho khan, rang tức cả ngực, khạc
ra đàm trắng, xanh hoặc vàng, đôi khi khạc ra máu. Vậy ai lỡ
mắc bệnh ấy, mà đã chạy cùng thầy Tây, Tàu, nhưng bệnh mình
vẫn trơ trơ thì mau gởi thơ đến cầu phương thuốc gia truyền
của ông TRỊNH-HẢI-LONG (nội tổ của ông đốc-học TRỊNH-VĂN-
HẢO Saigon) để lại. Ở xa muốn có thuốc dùng gởi mandat 3p.50
thì có thuốc gởi lại. Thơ, mandat để cho M. TRỊNH-VĂN-HẢO
Directeur Ecole Villa n° 110 rue Vassoigne (Tân-dịnh) :- SAIGON

Sâm Nhung Bách Bỏ Hồng-Khê

Lấy tinh chất ở cơ-quan sinh dục của các loài vật rất mạnh chế luyện với Sâm Cao-ly Lộc Nhung cùng với các vị thuốc bổ quý giá, nên dùng
nó dần dần đến tận và bộ máy sinh dục của người ta làm cho trẻ lại, khỏe ra như người được tiếp hạch, sinh ra nhiều tinh huyết, ăn ngon miệng, ngủ
yên giấc, tinh thần minh mẫn, bền trí nhớ lâu, đại tiện nhuận, nước tiểu trong, khỏi đau lưng, bốc hỏa. Các ông dùng trong 2 ngày sẽ thấy trắng dương
cổ khí, tinh đặc, trong khi phòng sự không thấy nhọc mệt. Nếu ai có bệnh di tinh, lạnh tinh, nhiệt tinh, mộng tinh cũng khỏi. Đàn bà dùng được huyết
tốt, kinh điều; bà nào có bệnh kinh nguyệt bất điều sanh ra các chứng đau bụng, đau lưng, bốc hỏa, ra khí hư (bạch đới hạ) cũng khỏi. Bà nào nuôi
con thì tốt sữa, có chữa thì khỏe thai. Các cụ già đau lưng đau mình mỗi mệt, kém ăn kém ngủ hoặc có bệnh ho, bệnh thổ dùng cũng khỏi cả. Trẻ con
dùng thuốc này sạch cam sùi, bỏ đi, tiêu thực. Nói tóm lại tất cả nam phụ lão ấu, nếu ai cần phải bồi bổ sức khỏe thì không còn có thứ thuốc bổ gì hay
bằng thuốc Sâm Nhung Bách Bỏ Hồng Khê này. Thuốc thơm ngon dễ ăn; các ông dùng thứ bao sáp vàng, các bà dùng thứ bao sáp trắng. Mỗi ngày ăn
2 viên vào 2 bữa ăn sáng và tối, trẻ con mỗi lần ăn nửa viên nhai kỹ với chén nước trà. Mỗi hộp giá 1p.00.

Thuốc Hồng - Khê số 47

Thuốc « Tráng Dương Kiên Tinh đại bổ thận Hồng-Khê » số 47 chế bằng Hoàng-hoa ngư-phiên, Hải-cẩu-thận, Yến-quảng, Sâm-Nhung với các vị
thuốc vừa bổ vừa ngon. Giúp cho sự giao hợp được theo ý muốn. Giúp cho người dương sự yếu, « bất lực », « liệt-dương » được mãn nguyện, dễ thụ
thai. Làm cho người vô tình lạnh nhạt trở nên người đa tình vui vẻ. Sau khi dùng thuốc này 6 hay là 12 tiếng đồng hồ, có hiệu quả hiển nhiên. Muốn
chứng cho những lời nói trên đây, các ông các bà dùng thử một gói 0p.25, sẽ thấy phòng sự mạnh khỏe lâu bền gấp mấy lần khác và sau lại thấy tinh
thần minh mẫn không một chút nhọc mệt. Thuốc này chuyên trị bổ thận, kiên tinh, sinh khí, chữa bệnh liệt dương, bệnh tinh mau xuất. Mỗi chai lớn
giá 1p.00. Mỗi gói dùng được một ngày giá 0p.25.

Thuốc « Cai Hồng-Khê »

Không trộn lẫn chất thuốc phiện (nhà Đoàn đã phân chất), nên ai cũng có thể bỏ hẳn được, mỗi ngày hút một đồng bạc thuốc phiện, chỉ
uống hết hai hào thuốc cai là đủ không phải hút nữa, vẫn đi làm việc như thường, thuốc viên 0p.50 một hộp, thuốc nước 1p.00 một chai. Nghiện nhẹ
chỉ hết 1p.00, nghiện nặng hết 5p.00, 3p.00 là bỏ hẳn được, nếu sai lời, xin trả tiền lại gấp đôi.

Thuốc phong tình Hồng-Khê

Giấy thép mà buộc ngang trời! Thuốc Hồng-Khê chữa những người lẳng lơ! Hai câu Sâm truyền này, ngày nay quả thấy ứng nghiệm, vì hễ
nói đến Hồng-Khê thì ai cũng nghĩ đến thuốc lậu và thuốc giang-mai; ai bị lậu không cứ mới hay kinh niên uống thuốc lậu Hồng-Khê số 30, mỗi hộp
0p.60 cũng khỏi dứt nọc, ai bị bệnh giang-mai không cứ về thời kỳ thứ mấy mới hay đã nhập cốt rồi, uống thuốc giang-mai Hồng-Khê số 14 cũng khỏi
dứt nọc một cách êm đềm không hại sinh dục (mỗi hộp giá 0p.60) nên khắp các nơi đầu đầu cũng biết tiếng:

Nhà thuốc HỒNG-KHÊ

88, Phố Chợ Hôm, Hanoi (Route de Hué)

Xem mạch cho đơn, bốc thuốc chén, và có hơn 100 môn thuốc hoàn, tán, cao, đan gia truyền và kinh nghiệm, chế sẵn đóng hộp đóng chai
theo phương pháp Âu Mỹ bán khắp cả nước Nam, bán sang cả Tây, Tân, Ai-lao, Cao-miên, chữa đủ các bệnh nguy hiểm người lớn trẻ con. Bệnh nào
thuốc ấy, có đơn chỉ rõ cách dùng và nói rõ bệnh căn, hết rất ít tiền mà bệnh mau khỏi. Các thứ thuốc của nhà thuốc Hồng-Khê dự Hội-chợ Haiphong
năm 1937 được quan Toàn-quyền và quan Thống-Sứ ban khen, các báo tây, nam tỏ lời khuyến khích, được thưởng « Bội-Tinh-Vàng » và được « Bằng
Cấp Tài Năng » tại Hội-chợ Huế. Có biểu hai cuốn sách thuốc: « Gia-dinh Y-Dược » và « Hoa-Nguyệt Cẩm-Nang ». Khắp các nơi đều có Đại-lý, mua thuốc
Hồng-Khê xin nhận kỹ dấu hiệu Phạt 12 tay.

Đại-lý tại Nam-kỳ. — SAIGON: Đức-Thắng 148 Albert 1er Dakao; BÉNTRE Tân-Thanh Rue Clémenceau; THUDAUMOT: Phúc-Hưng-
Thái. VINH-LONG: Long-Hồ; LONG-XUYỀN: Hữu-Thái; SOG-TRĂNG: Trường-xuân 77 Đại-ngãi; MYTHO: Mộng-Hoa; CẦN-THƠ: An-petit gần;
BAC-LIÊU: Trang-hiếu Nghĩa; RACH-GIA: Vạn-Hóa Rue Gia-long; TRA-VINH: Liên-Hiệp thư-quán.

mai

2e ANNÉE — N° 64

VENDREDI 9 DÉC. 1938

Direction & Rédaction : N° 150, rue Lagrandière - SAIGON

Directeur : Đào-trinh-Nhật

NÈU CÔ PIASTRE BIẾT NÓI...

CHÚNG tôi không còn nhớ ở đâu, người ta đã vi đồng phạt-lăng Pháp với một người đương hụi chân giữa xoáy nước chơi vơi, mà đồng bạc Đông-dương thì không khác gì người đương bị kẻ lâm-nạn kia lôi kéo ngụp theo.

Không có câu ví-von nào có thể gọi là đúng hơn.

Vì lâu nay, trong dân gian ta, đi đâu cũng nghe tiếng kêu rêu:

— Giá sanh hoạt mắc mỗ quá! Nguyên-nhơn nó vì đâu vậy? Nếu chẳng phải là do cái trị-giá của đồng bạc Đông-dương cứ kém mãi xuống bởi nó buộc phải liên lạc với đồng « franc »?

Muốn biết vì sao đồng bạc Đông-dương cứ bị giảm sức mua, chúng ta hãy ôn lại lịch sử tiền tệ của nước Pháp trong 10 năm trở lại đây. Trong khoảng ấy, trên thị-trường, nước Pháp đã thay giá tiền tới 5 lần. Đồng phạt-lăng trước hồi Âu-chiến là một đồng phạt-lăng có từ hồi Đại-cách-mạng Pháp (1795). Sau khi đã sống hơn một thế-kỷ, nó bị sụt giá với Poincaré vào Juin 1926 rồi sống luôn trong 9 năm. Sau nó là đồng phạt-lăng của Auriol, rồi đến của Bonnet. Kế đó là đồng phạt-lăng của Marchandean. Bây giờ, đồng phạt-lăng của Reynaud sắp ra đời với những luật-lệnh mà vừa rồi bên Pháp thợ thuyền đã nổi lên phản đối.

Nhận thấy rằng nền kinh-tế trong nước đã lung lay, ông Paul Reynaud sau khi đặt mình trên cái ghế của ông Marchandean đã đưa ra một kế-hoạch. Cái kế-hoạch ấy như lời một bạn đồng-nghiep của chúng tôi đã nói là một kế-hoạch cắt cổ thợ thuyền

...Với anh **FRANC**:

— Anh nên buông tôi tách riêng ra, chớ anh níu lấy tôi mãi thì cả nhà Đông-dương tôi chết mất.

và chuỗi xéo mặt trận binh-dân đương tan rã.

Đồng franc, trước kia trị giá 30 milligrammes vàng. Nay ông Paul Reynaud dự định cho nó xuống còn số 27, 5 milligrammes mà thôi. Như thế rồi đây vàng ròng sẽ lên giá có lẽ trăm bảy trăm tám một lượng.

Với đồng bạc đánh lư theo đồng phạt-lăng Marchandean, người lao động Việt-nam đã phải giảm sức tiêu thụ rất nhiều. Ở thôn quê nông dân đã phải ăn cơm trộn với bắp, với khoai, nhiều nơi dân nghèo đã phải ăn tới bồng súng củ co để đỡ dạ.

Ở thành thị thịt heo một ki-lô đã vọt lên 6 cắt, gạo thường đã đến giá 10 đồng 1 tạ, dầu lửa chạy 25 xu một lít, bột gà 0p.40 một chục rồi.

Giá sanh hoạt dưới đồng phạt-lăng Marchandean đã lên tới tột bậc mà rồi đây với đồng phạt-lăng của Reynaud thì sự sống của bà con mình không biết còn mắc mỗ đến đâu mà nói.

Tiền giảm giá thì theo đó đồ lên giá. Đồng dương về kinh tế có quan hệ rất mật thiết với chánh phủ bên kia trời. Luật buộc rằng đồng bạc Đông Dương phải cứ dính trít theo đồng « franc » và hễ đồng « franc » rơi xuống đến đâu thì đồng bạc xứ này cũng phải rơi theo đến đó.

Chúng ta cần phải nhận rõ cái vô lý của sự dính nhau đau

đón ấy. Ông Reynaud đã gọi đến lòng hi - sinh của dân chúng Pháp, nhưng có ai hề biết đến lòng hi-sinh bắt buộc của dân chúng Đông-dương.

Số phận đồng bạc Đông-dương cứ phải tùy theo số phận của đồng phạt-lăng Pháp mà phá giá hoài. Chúng tôi tưởng đã đến lúc người ta không nên để mãi dân chúng xứ này chịu đựng sự bất công ấy nữa.

Giá sanh hoạt mắc mỗ lắm rồi, quảng đại quần chúng xứ này đã lao khổ nhiều vì sự giảm giá của đồng bạc Đông-pháp. Các giai cấp trung lưu, tiểu-tư-sân và vô sản rồi đây với sự giảm mất sức mua của đồng bạc sẽ đi đến cái bước nguy khốn thăm thẳm.

Còn nhớ ngày nào đảng Dân-chủ ở đây nhơn sự phá giá liên tiếp của đồng phạt-lăng đã dự định vận-dộng xin tách đồng bạc Đông - dương ra khỏi đồng « franc ». Nhưng rồi đề-nghị của họ cũng chỉ đi nước đôi, nghĩa là họ sẽ cực lực phản đối sự liên quan giữa hai tiền tệ nếu sẽ có cuộc phá giá nữa.

Thế mà hễ đồng phạt-lăng của Bonnet nhào đến đồng phạt-lăng của Marchandean rồi, mà đảng Dân - chủ trước tình thế nghiêm trọng ấy chạy đi bàn đến sự an ninh ở thôn quê thì thiệt là mai mỉa hết chỗ nói.

Tuy nhiên, nhắc lại mà chơi vậy, chớ chúng ta cần gì mong mỗi ở một đảng chánh trị hữu danh mà vô thiệt. Chúng ta nên tin ở tự-lực của mình. Đã đến lúc mà chúng ta cần phải đòi cho được sự độc lập về tiền tệ ở thị-trường. Lúc này đến lúc Đồng-bạc Đông-dương cần được tách riêng ra khỏi đồng phạt-lăng Pháp. Không thì sự sống của dân xứ này còn thêm mắc, thêm nguy. Cờ Piastre đang trẻ môi và muốn dang bút sự níu kéo của cậu Franc : « Thôi anh buông em ra làm phước ! »

Đó là ý muốn của toàn thể dân chúng hỗn xứ. Vì đó là cái lẽ quan hệ sanh tử của người lao-dộng Việt-Nam. T.T.

Hai tấm hình này có thể ghép chung một chuyện. Chư vị thừa nhàn khiếu húng, xin để dùm mấy câu vui cười, thanh nhả mà gọn gàng. Chúng tôi kính tặng 6 tháng báo cho ba câu nào ngộ hơn hết. Lời đề-giải sẽ lần lượt công bố trên báo từ kỳ sau.

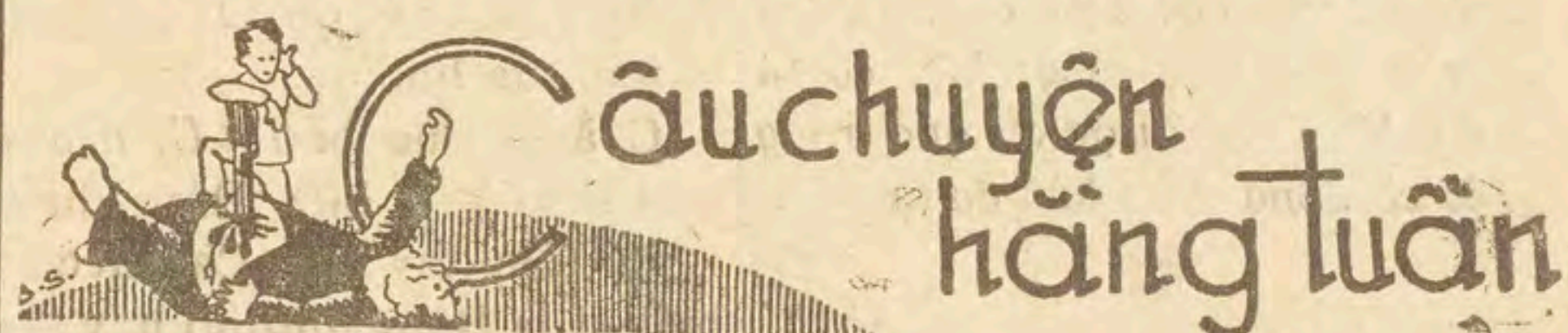
TRÁI BÒM DÀN MẮT...

Kinh đô số 4 của Tàu **Vân-nam**

NẾU một mai Tàu mất Trưng-khánh là kinh đô số 3 đang đóng hiện nay thì sẽ dời về kinh đô số 4, là Côn-minh, tỉnh thành Vân-nam, giáp ranh xứ Bắc-kỳ ta.

Chắc muốn dàn mắt, hôm tháng trước không-quân Nhật tới liệng bom xuống cửa Đông-môn của thành Côn - minh là hình độc-giả thấy đây.

HUU SƠ TU'...

MÌNH cứ trách những người chán đời là gán đở, biếng lười, hèn nhát, không đủ tinh-thần nghị-lực chống chọi với mọi sự khó khăn mà xây dựng cuộc đời mình cho tốt đẹp vui vẻ như người ta có được hay không? Đã có đời thì cứ sống, cứ vui, can gì mà chán?

Tôi xin chấp tay xá các ngài mà nói : Đồng ý !

Song, cuộc đời của ai ở đâu xứ người ta kia họa là không đáng chán, lại còn nên ham nữa là khác. Đến như cuộc đời của chúng ta đây, tôi đổ các ngài những lúc canh lụn đêm trường, gác tay lên trán, càng suy nghĩ thấm thía chưa cay, không sao khỏi động những nỗi niềm chán ngán.

Vì cuộc đời ở chung quanh mình có nhiều chuyện kỳ khôi trái nghịch lắm kia. Quên đi không nghĩ thì thôi, lúc có cái gì động chạm khối óc mình phải suy nghĩ liên miên, dám chắc ai cũng phải đâm chán.

Một đảng người ta lo khai-hóa văn-minh, lo bảo-hộ nhi-đồng, lo mở nhà thương để vệ-sanh trị bịnh cho dân. Thế mà một đảng thì á-phiên cứ bán hút công khai mà công-nho phải nhờ nó bù đắp, rượu công - xi cứ uống thả cửa,

đến đời ở Trung, Bắc-kỳ có nhiều phủ huyện, các ông « dân chỉ phụ màu » muốn lập công, bắt buộc mỗi làng phải tiêu thụ mỗi năm bao nhiêu lít rượu, hề không đủ số ấy thì bị nghi là nấu rượu lậu, vạ ầy rùm đến bên tây, có thân của nước Pháp, thế sao thân

Thử hỏi hiện thời Nhật - bên đến đời ở Trung, Bắc-kỳ có nhiều phủ huyện, các ông « dân chỉ phụ màu » muốn lập công, bắt buộc mỗi làng phải tiêu thụ mỗi năm bao nhiêu lít rượu, hề không đủ số ấy thì bị nghi là nấu rượu lậu, vạ ầy rùm đến bên tây, có thân của nước Pháp, thế sao thân

đang này là chuyện hợp-thời (mà 8 năm trở về trước là trái mùa), thân đang kia thì bị nghi ngại là nghĩa lý gì?

Giã từ phen này Trung - quốc thắng Nhứt rồi trở nên một nước hùng cường lắm le bá-chủ Viễn-đông, tới lúc bấy giờ các ngài thử bàn chuyện thân Học, coi có được hợp thời như bây giờ hay không cho biết.

Mấy chuyện đại khái ở trên các ngài thử suy nghĩ thăm thía xem nó biết bao nhiêu ý-vị chưa say, nó làm cho mình không sao không chán đời mình cho được.

Đời mình rông chuyện trái nghịch nhau như thế mà những ông Phan-Khoi, Phan-v-Hàm muốn kêu gào bà con phải biết Luận-lý-học với Biện-chứng-pháp, thật là vô ích. Thà cứ để người tam mờ mịt cho xong, chứ nếu hiểu gì là những Luận - lý với Biện - chứng, có lẽ nhiều người nhào đầu xuống sông lặn.

— M —

Kính cáo

Cùng đọc-giả Bentre

M. Nguyễn-thái Bường, bôn báo phái viên đi viếng chư vị để cổ động và thâu tiền. Xin chư vị rộng lòng chiếu cố, bôn báo đa tạ,

Cùng đọc-giả Sadec Rachgia

TUẦN tới, M. Nguyễn .v. Tiến xuống Sadec và Rachgia kính thăm chư vị, xin rộng lòng chiếu cố và giúp M. Tiến được kết-quả trong việc cổ động. Bôn-báo đa tạ.

Cùng chư-vị đại-lý

CHU-VỊ đại-lý có phương-danh sau đây xin nhớ sai gia-nhơn làm relevé mấy tháng báo gọi lên gấp cho nhà báo.

MM. Ng thanh-Liên Vinh-long (10 và 11)
Trần-van Chân Longxuyen (9 10 11)
Nguyễn h-Thê (9 10 11)
Kim - Anh Nhatrang (9 10 11)
Huong-Nhut (9 10 11)
Liên - Hiệp Travninh (8 10 11)
Mông - Hoa Mytho (10 và 11)

Thuốc ĐIỀU KINH

trị bệnh kém huyết

của đàn bà

hiệu Nhânh - Mai

Uống thuốc này vào máu huyết điều hòa, hết xây xẩm, mặt mày đỏ lại, kinh nguyệt đúng kỳ, ăn cơm ngon ngủ được nhiều. Đón bà đau về chửa máu huyết đầu nặng thế nào, uống thuốc này được vui lòng lắm, quý bà sẽ khen tặng vô cùng. Giá mỗi ve 0p.50. Khắp nơi có bán, các chỗ bán thuốc Nhânh Mai đều có bán. Mua sỉ lời nhiều do nơi Nguyễn-văn-Lượng Boite Postale n° 336 Saigon hoặc nơi tiệm cô Nguyễn-thị-Kính Chợ-mới Saigon, hoặc các ga xe điện có bán. Mua lẻ do nơi các đại-lý.

Thuốc Ho BỔ PHỐI

hiệu Trái Nho giá 0p.15

Trị ho đại tài. Có bán khắp cả Đông-pháp, do nhà thuốc Nhânh Mai phát hành.

Hiệu đồng-hồ

NGUYỄN - CHÁNH - TRƯC

Kinh nghiệm nhiều năm ở Pháp
7 Amiral Courbet - Saigon

Lãnh sửa đủ hiệu đồng hồ.
Chuyên môn sửa compteur xe hơi, máy chụp hình và
máy đánh chữ v. v.

Nên noi... Nên nghe...

NHIỀU bạn đồng nghiệp chúng tôi đã tỏ ý bất bình về một bài của tuần báo « Gringoire » nói về tình hình chánh-trị Đông dương từ Việt-nam Quốc-dân-đảng đến Cộng sản đảng.

Báo ấy giới thiệu tác giả là một người có địa vị trọng yếu biết rõ công việc Đông-dương.

Chẳng biết ông này biết rõ cách nào mà từ đầu tới cuối toàn thị sai sót, bịa đặt, láo xược, từ cái tên người cho đến ngày tháng và mỗi công việc, đều là bịa láo hết cả.

Chúng tôi đọc trọn bài ấy rồi không biết phê-phán một tiếng nào khác hơn : Nói láo !

LIÊN-đoàn chủ-nhơn xe kéo (hầu hết là người Âu-tây) tưởng lầm rằng lúc này kinh-tế có môi khôi-phục, bọn « ngựa người » kia kiểm án được khá rồi, cho nên các ông quyết tăng tiền mướn xe thêm lên 0p.10 một ngày, nghĩa là 4 cái.

Vì đó mà có một trăm mấy chục « ngựa người » thân chủ của các ông đã trả xe lại không mướn nữa, để tỏ ra sự đòi lên thuế xe 1 cái là chưa phải thời.

Thật vậy, kinh-tế có môi khôi-phục, nào ai dám chối, nhưng kinh-tế khôi-phục chỉ có một, mà giá sanh hoạt mắc hơn trước hai ba lần kia mà !

đã qua bên Tàu giúp Tướng-giới-Thạch hay không ? Họ chẳng chỉ có trời biết, chứ mình theo các hãng thông tin thì « ông nói gà, bà nói vịt » chẳng biết đảng nào mà tin.

Nhứt là nguồn tin của Đức. Chính nguồn tin ấy một tháng trước nói rằng thống-chế Bluecher bị Staline cho đứng dựa vách tường ăn 12 cục kẹo đạn rồi. Nay cũng nguồn tin ấy nói Bluecher phụng mạng chánh-phủ Mạc-tư-Khoa sai sang Tàu giúp Tướng-giới-Thạch trong việc kháng-chiến.

Biết tin đảng nào bây giờ ?

GIẤ TỈ như có Bluecher qua thật, mà Tàu cứ đọc - lực kháng chiến như bấy lâu nay với phần nhiều tướng sĩ như bọn Dư-hơn-Mưu, Ngô - thiết-Thành, thì cuộc chiến cũng không thể đổi thay gì khác hơn hiện tại được.

Họ chẳng Âu Mỹ bỏ cái thái độ giả dối của họ đi mà can thiệp vào việc Hoa Nhứt, chiều theo Cửu-quốc công ước buộc họ phải giữ gìn cho nước Tàu được toàn vẹn lãnh thổ.

Họ chẳng Tướng-giới-Thạch lui đi, để cho Châu - Đức thay quyền tổng-nhưng buộc Tô Nga phải trợ chiến một cách thiết thực.

Cùng nữa, họ chẳng nui lửa nổ lên tứ tung làm cho Phò-tang tam đảo chìm xuống đáy biển Thái-bình-dương !

VIỆC đời thật là lắm sự oái oăm. Nhè ngay giữa lúc Pháp đang muốn khôi phục thân thiện với Ý, mà dư luận Ý bỗng sôi nổi lên muốn đòi của Pháp những đất Tunisie, Nice và cù-lao Corce, lấy cớ rằng những đất ấy nguyên xưa của Ý.

Phong trào này chúng tôi tưởng chắc sẽ đưa Pháp Ý trở lại chỗ cừu địch nhau. Cho đến đời có lẽ qua 1939 đây, hai nước phải chiến tranh, rồi kết quả Ý bại trận và Hắc-y-tế-tướng bị thích khách như lời nhà tiên tri Nostradamus đã dự đoán từ 500 năm trước đó chẳng ?

CÁI kỳ hạn « 15 ngày thâu phục Quảng-châu » đã hết lâu rồi hôm cuối tuần trước lại có tin rằng « Tướng-giới-Thạch hạn 7 ngày thâu phục Quảng-châu ».

Bảy ngày ấy đến nay cũng hết rồi nữa.

Nhiều báo Tàu ở Hương-cảng và Thượng - hải bắt đầu thăm trách nhà đương cuộc về sự phản công Quảng-châu chỉ là một cách tuyên truyền dối dân chứ không có thực sự gì cả.

Kỳ tới

Thái độ người Việt nam đối với vụ Trung Nhứt chiến-tranh nên thế nào ?
của PHẠM-NHỨT-LANG

BÀI ấy kết luận xin nhà đương cuộc phải thắng tay trừng trị những kẻ nghịch với nước Pháp.

Nào có ai nghịch với nước Pháp bao giờ ? Có chăng chỉ là những người trồng cây nước Pháp thành tâm cải cách khai hóa mà thôi.

Nào có ai nghịch với nước Pháp bao giờ ? Có chăng chỉ là những dân nghèo đói thì phải kêu la đòi ăn, lao công bị áp bức thì phải đòi hỏi quyền lợi đương nhiên của họ.

Chẳng qua báo « Gringoire » một là không biết Đông-dương là gì (ông tây coc Carbuca có biết gì là Đông-dương) hay là cố ý tuyên truyền bịa láo làm cho dư luận bên thượng quốc biểu sai về tình hình bên này, cho nên mới đăng bài của ông chỉ đó.

Hồi nào tới giờ, chúng tôi vẫn mong ước sao tự ta phải có một cơ quan tuyên truyền cho đúng ở bên tây, chứ không thể trông vào báo ở Paris được. Dầu báo phe hữu hay phe tả cũng thường tuyên truyền bịa láo có hại cho xứ mình không nhỏ đâu.

NẾU cái cười giết chết được người ta, nếu có Trình-giáo Kim sống lại, được xem cái chế độ lương mới của viên chức xứ mình, tất phải phì cười sặc sụa đến thót bụng đứt hơi.

Thì gọi là tăng lương mà kỳ thiệt viên-chức bị sụt, tướng đến tượng phật ngồi trên trang thờ cũng phải bật cười, chứ nói gì người ta.

Cứ nói cho ngay, duy có số ít viên-chức lương mới được tăng thêm ít ỏi, còn những viên-chức lương cũ là số rất đông, thì bị thiệt thòi về đồng lương kém trước và về cách sắp hạng thăng trật nữa.

Vì dụ một người, niên bổng theo chế-độ cũ 852p, theo chế-độ mới 792p. và chế-độ sửa đổi thì 800p. Có phải họ thiệt thòi đi mất 52 đồng bạc mỗi năm không ?

Bởi vậy, các viên-chức cũ phải nhăn nhó than phiền :

—Thôi các ông cho lại chứng tôi cái bánh cũ kia mà nó còn là bột, hơn là ăn bánh mới chỉ là bánh vẽ trên giấy.

CUỘC tuyển-cử hội-đồng thành-phố Hanói hôm tuần rồi, cử-tri tây đã bầu xong 12 đại-biêu của họ, còn cử-tri ta rất bơ thờ, không thêm đi bỏ thăm. Ba số annam ra tranh 6 ghế ở thành-phố mà chưa có một ai đắc cử.

Thì đó chẳng có gì khác hơn là dân-tâm tỏ ra bất bình về số ghế chênh lệch ở giữa tây nam. Họ muốn annam cũng có 12 ghế như tây mới phải.

Dầu cho được bằng thì mình cũng vẫn còn thua, là vì một đảng chỉ có hơn ngàn lá thăm, một đảng có cả dân-cư thành-phố Hanói.

Đến lúc này, tướng chánh-phủ nên cho tây nam bằng ghế nhau ở bất kỳ nghị-hội nào, không nên hẹp lượng nữa.

THỐNG-CHẾ Bluecher đã bị Staline bắn chưa ? Có thiệt

CUỘC XỔ SỐ Đông-Pháp

Bộ ba - Kỳ ba
Số 509.066 trúng 4.000 đồng

8 số sau này trúng
mỗi số 1.000 đồng
412.543 416.234 546.174 414.598
594.727 555.243 498.823 596.796

16 số sau này trúng
mỗi số 500 đồng
592528 593726 548474 594527
583837 454806 449155 492300
567001 524306 482649 416287
449094 575212 574478 434421

80 số sau này trúng
mỗi số 100 đồng

488689	472045	478194	485749
499652	419733	584106	406865
577383	469173	576690	413575
452579	515448	420575	489998
465795	584626	460303	598632
418505	472516	587106	567384
586524	514532	575560	520677
585147	571640	468974	581997
484259	590207	521827	544651
465574	554728	578189	589635
468878	565237	473320	477097
508373	434250	500767	449075
574797	461724	494226	470786
475075	547766	521581	598859
507423	583639	583016	487910
451963	579290	497319	520963
409306	479745	444724	404300
575754	495204	404801	479573
400175	533685	591635	497131
560613	543176	484934	567384

Những số sau chốt có :

47 và 65 trúng 10 đồng
184 và 018 — 25 đồng
000 — 50 đồng

Xin chia buồn

Chúng tôi lấy làm đau đớn vừa hay tin rất trẻ rằng : bà Nguyễn-thị-Sửu hiền nội trợ của ông Trương-văn-Tôn hương thân làng An-Long Hồng-Ngự (Châu-dóc), mới bất hạnh tại làng An-Long, hưởng thọ 33 tuổi.

Vậy chúng tôi có ít lời phân ưu trước ông Tôn, và cả tang gia, sau cầu nguyên hương hồn bà mau siêu thăng cực-lạc.

THÁI-BÌNH-TÂM

Phái-viên « MAI » Châu-dóc

Một món thuốc tiên

AI HO ?

mà uống thứ thuốc nào cũng không hiệu nghiệm, không dứt tuyệt, thì nên uống thuốc của

GIA-BỮU-ĐƯỜNG

N° 90 Tổng-đốc-Phường CHOLON

Có thuốc ho rất thần-hiệu. Bất cứ đàn bà, con nít, ho gió, ho đàm, hoặc lâu hoặc mau, uống thuốc nước này hết bệnh liền.

Người đang mạnh uống thuốc này cũng bổ tinh thần khoẻ khoắn.

Quý ngài đã thầychắcchắn

Sám - Nhung Bô -
Thận - Tinh

hiệu « ME CON » 1 ve 0p. 60
trị đau lưng, mỏi mệt, di-tinh, mộng-tinh, huyết-tinh, đái đêm, tinh-thần suy, sức lực kém.

Bồ-Đào-Tiên chỉ khái lộ

Công hiệu linh-nghiem thế nào ?

* Thị thứ thuốc
hiệu « ME CON » 1 ve 1p.50 uống nhiều ngày trị ho lao trong ba thời-kỳ làm cho ốm o gầy mòn, mệt mỏi, yếu sức cũng Hoàn-toàn công-hiệu chắc chắn.

* Nhà thuốc PHỤC-ĐĂNG
130, rue de Paris - Cholon
Téléphone N° 30.888

LAIT
LE PATRE

OVOMALTINE

R. MOITTESSIER-SAIGON

VỪA RỒI ÂU-CHÂU THOÁT KHỎI CHIẾN-TRANH, CÓ NHỜ BÓN LÁI BUÔN SÚNG

Al không nghĩ rằng mấy chú lái buôn súng ca-nòng (les marchands de canons) bao giờ cũng cầu — có lúc họ gây ra — chiến hạ đánh nhau để hàng hóa sất nhơn của họ chú bán chạy. Nhưng trong vụ Đức Tiệp hồi tháng 9 mới rồi, Âu - châu tạm hườn được chiến tranh, thật cũng có nhờ mưu mô trục lợi của các chú lái buôn súng trong đó.

Ấy là một chuyện ân - tình chung quanh hiệp ước Munich, thì cũng người Tây phương họ bươi móc nhau ra thiên hạ mới hay.

Người ta định việc mờ xé Tiệp khắc cho Đức trong bữa tiệc của 1 người dân bà

THIÊN hạ tướng đầu rằng lão-tướng Chamberlain nước Anh nhất định cứu vãn nguy cuộc Âu-châu bằng cách mờ xé miền Suy-đết dâng cho Hitler là sau khi ông Runciman phụng mạng đi qua Tiệp-khắc điều-tra rồi về làm tờ phúc-bẩm, hiển kể như vậy. Hèn nào hôm đầu tháng Septembơ, một mình trong các báo Âu-châu, tờ « Times » (Thời-báo) ở Luân-đôn làm cho ai nấy sững sốt với cái xướng nghị này :

— Còn có cách nào tình êm chuyện hơn là cắt miền Suy-đết ra để cho Đức là xong !

Nhưng một tờ báo ở kinh thành Oslo nước Nơ-ve (Norvège) khai chuyện bí-mật ra cho thế-giới biết rằng thân-phận anh Tiệp-khắc đã bị mưu-mô chia xé từ trong bữa tiệc ở nhà một người dân bà mấy tháng về trước kia rồi. Chưa cần gì đến lúc Hitler mở lời công-nhiên đòi hỏi (hôm 12 Septembơ ở hội-nghị Nuremberg), người ta đã tính xé lấy một cục thịt Tiệp-khắc để dâng trước cho ông tướng-quốc Đức.

Nguyên từ hồi tháng 5, tháng 6, bà Astor — một nữ-ngự-viên Anh có tiếng và bạn thân của Ngoại-tướng Đức Von Ribbentrop từ hồi ông này còn làm đại-sứ Đức tại Luân-đôn — đặt tiệc lớn ở trong lầu đài Clivden của mình, cốt mời thủ-tướng Chamberlain và nhiều danh-nhơn trong chánh-giới, báo-giới.

Giữa tiệc, bà Astor đem hết tài năng biện-luận ra, một hai quyết định rằng Âu-châu phải cắt và nên cắt miền Suy-đết cho Đức thì mới hòa-bình vô sự được.

Họ tạm hườn lại, để nước nào cũng chế tạo thêm nhiều khí-giới đã, rồi nay mai cho mặc sức chiến-tranh

Thủ-tướng Chamberlain không cãi lại gì hết, nghĩa là sơ-tám ông cũng đã nghĩ như thế và ông cho cái ý-kiến của bà Astor là phải lẽ vậy. Cái vận-mạng đau thương của Tiệp-khắc đã bị người ta âm-thầm quyết định từ ngày hôm đó mà đi.

Thế rồi đến đầu tháng Septembơ, trong khi dư-luận Âu-châu còn đang đình ninh lấy võ lực đối phó với cái tham vọng của Hitler, thì nổ đùng một tiếng như sét đánh lưng trời, tờ báo « Times » đăng ra một bài như đã nói trên làm cho ai nấy ngẩn ngơ. Thế rồi đến hôm 12 Septembơ, Hitler đứng trên diễn-đàn ở đại-hội-nghị Nuremberg công nhiên đòi lấy Suy - đết, thì ông lão-tướng Chamberlain tức tốc bay qua hội diện với Hitler và tình nguyện mờ xé Tiệp-khắc ra cho Đức. Rồi thì có hiệp ước Munich như chúng ta đã biết.

Mà chính các chú lái buôn súng cũng chưa muốn vội có chiến tranh, là vì...

PHẢI là biết những người chuyên nghề chế tạo súng đạn, cốt muốn cho thế-giới đánh nhau to, để họ bán súng kiếm lợi (thế-gian không có mối lợi nào to hơn và mau hơn của hơn mỗi lợi này). Vậy mà chính những người ấy chưa muốn có chiến tranh lúc này, tất là trong đầu óc ghê gớm của họ có tính toán kiếm chắc mỗi lợi to lớn hơn nữa.

Chính họ đã chủ-trương và cho phép vị Toàn-Chiến-tranh tạm hườn xuất đầu lộ diện ở Âu-châu hôm tháng 9 mới rồi, cũng là vì lợi quyền của họ trước hết, chứ không phải xót thương nhơn-loại gì đâu.

Thiết vậy, bề ngoài hình như hiệp-ước Munich là con đẻ của các ông Chamberlain Daladier đã rán sức cứu vãn hòa-bình mà được nhơn dân vỗ tay hoan-hô như chúa cứu-thế, nhưng bề trong thiết có thế-lực kim tiền đè nén bắt buộc Luân-đôn và Ba-lê phải khuất theo ý muốn của bọn lái buôn súng.

Báo « Europe Nouvelle » đã nói trực-tình và thực-sự :

— « Vẫn biết những lời phúc-bẩm của ông Runciman đã đóng một vai trọng yếu trong « sự quyết định của thủ-tướng Chamberlain. Nhưng người ta « phải nghĩ đến nhiều cái ảnh- « hưởng thế-lực khác nữa, như « là của các nhà băng lớn, có « thế lực tràn lan cả bên Luân- « đôn và phía Ba-lê ».

Chắc hẳn nhiều độc-giã đã đoán biết rằng ảnh-hưởng thế-lực nói đây tức là nói về những đại-công-ty lý-tài và những đại-công-xưởng chế-tạo chiến-khí. Cả hai cùng là vật sở-hữu của các chú lái buôn súng. Chiến-tranh cần có hai vật, là tiền bạc và súng đạn, mà đầu này một tay họ nắm cả hai, cho nên chánh-phủ nào có muốn chiến-tranh cũng không thể vượt ra khỏi tay họ, hay là họ chưa muốn cho chiến-tranh thì chánh-phủ nào cũng phải chịu phép.

Thế-lực như ở Pháp, là công-ty Schneider-Crenso' và Ủy-ban Đức súng (Comité des Forges). Thi ông François Poncet đại-sứ Pháp ở Bá-linh những lúc thời-cuộc Trung-âu lộn xộn, và mới đổi sang La-mã hôm cuối tháng rồi, chính là một người thân mật của Ủy-ban nói trên.

Vì đó mà Ủy-ban Đức súng và như ở Schneider-Crenso' có can thiệp vào vụ mờ xé Tiệp-khắc. Nước này có công-xưởng Skoda là nhà chế-tạo súng đạn nổi tiếng lớn nhất ở miền Trung-âu, kinh địch với công-xưởng Krupp-Essen của Đức chứ không phải vừa. Công-xưởng Skoda có địa-vị trọng yếu trong nền kinh tế Tiệp-khắc và bán khí-giới cho khắp các nước quanh miền Trung-âu. Nó lại nằm ngay trong khu-vực Suy-đết, cho nên Hitler càng nôm mờ xé Tiệp-khắc mà lấy Suy-đết, là cốt lấy cả công-xưởng Skoda nữa.

Chính ông Eugène Schneider, chủ hăng Schneider bên Pháp có quyền kiểm soát công-xưởng Skoda là vì hăng ông có tới 36% phần bòn trong đó. Cho nên người ta định chắc rằng nếu không được phe Schneider-Crenso' bằng lòng, thì không khi nào Hitler lấy nổi khu-vực Suy - đết để năm luôn cả công xưởng Skoda và bao nhiêu mỏ than đá lớn vào trong tay. Thế là chứng tỏ ra bọn buôn súng chưa muốn vội có chiến tranh nên mới có cử chỉ ấy.

Vì họ có mục-dịch cao xa. Họ đang sửa soạn gặt hái lấy bồng trái huê-lợi của hiệp-ước Munich để ra. Sự thiệt, ai cũng dự biết là hiệp-ước đó chỉ cứu vãn được hòa-bình trong nhứt thời, và lại bởi đó mà hòa-bình càng ngày càng đi vào con đường nguy hiểm hơn nữa. Bọn lái buôn súng lợi-dụng ngay cái thời cuộc và nhơn-tâm ấy đang bàng hoàng lo ngại ngày mai, mà nói:

HẠN TÌNH (Vọng cổ)

- 1- Trời đất náo nùng, cảnh vật đất Sài-thành cùng tiết mùa thu u ám lạnh lùng, đang chìm đắm trong bức màn sương của trận mưa phùn cùng cơn gió bắc ;
- 2- Ngày ấy ta chia tay, em tặng anh cây đờn Mélodia để nơi đất khách, khi nhớ em anh trời tiếng nhứt khoan, cho nỗi niềm thương nhớ đặng kkuây.
- 3- Đến nay anh tội chi thành công, trở gót quê xưa, tìm người cứu ước, thì ôi thôi ! em đã vắng tăm hà lạc ở nơi nào ?
- 4- Cảnh cũ còn đây, cây đờn còn đó, cũng tiết mùa thu với trận mưa phùn và cơn gió lạnh, mà em lại đi đâu, để lòng anh như xé như bào.
- 5- Em ôi ! anh nhớ lại đời anh chỉ những phút gần em, anh đờn, em ca, du dương êm ái như an ủi nỗi lòng.
- 6- Mà những giờ say sưa ái ái ấy, càng nhớ đến chừng nào, càng tê tái cả tấm lòng như vỡ nát mảnh tim non.
- 7- Anh càng nhớ em thì lòng anh lại càng tức tưởi điên cuồng ; những lúc canh tàn anh tựa bóng đèn khuya, thì anh càng vắng vắng tiếng em ca náo nùng năm trước ;
- 8- Cũng khúc đờn xưa, cùng với em thì biết bao chan chứa nỗi niềm đêm, mà nay mỗi tiếng đờn là mỗi lần giọt lệ anh tuôn rơi,
- 9- Hay là em gặp cảnh tang thương, ba đào biến cuộc, khiến nên vô trụ mệnh mong, mà không có ba thước đất dư, để dung thân con người bạc phận,
- 10- Nền em phải liều thân đem tấm liễu bồ, vô vòng trụ lạc, chốn lầu hồng em gửi cảnh tàn hoa...
- 11- Nhiều lúc chán đời, anh cũng học thói phong tình, kiếm sắc tìm hương, lặn lội trong xóm liễu hoa trường ;
- 12- Nhưng rồi sau những đêm thú vui nhục giục, anh chỉ còn thấy lợm giọng rùng mình, vì những mùi son phấn tanh hôi, mà người yêu vẫn bắt dấu cánh hồng.
- 13- Hay là em chán ngán cảnh đời là bề hạn sông sâu, nên đem mình gửi chốn cửa không ?
- 14- Hay vui theo dục nầu sông, câu kinh tiếng kệ, để sám hối nhứt thời, hầu tránh cuộc đời nhiều nỗi gai chông.
- 15- Nền anh cũng thành tâm như tín-đồ sùng bái, dạo khắp cửa từ-bí, quyết tìm cho thấy mặt mới cam lòng.
- 16- Nhưng em ôi ! Những hồi chuông mõ ấy, đã chẳng giúp anh khuấy khỏa mối tơ đồng, mà lại càng thêm nỗi nhớ mong... Em ở nơi nào có rõ cùng không ?
- 17- Em ôi : Thôi từ đây anh trời bước phiêu linh, một cây đờn Mélodia với một trái tim đắm máu ân tình.
- 18- Với cây đờn em tặng, anh đem nỗi khổ cam trường gửi theo tiếng đờn tiêu tao thế thắm, đó là tiếng khóc thầm trong tâm-khám nó sâu em.
- 19- Ôm đờn anh đi cho cùng biển thâm non xa, tìm cho thấy mặt, đặng với em chung nỗi đắng cay, sẽ ngọt chia bùi.
- 20- Anh lo sao cho tròn lời xưa ước cũ, chớ dính chung bao nỗi ăn năn, để cho người yêu dấu nổi trôi...

MÉLODIA

« Les plus désespérés sont
« les chants les plus beaux
A. de MUSSET

DẦU THIÊN-HÒA

VE LỚN 0 \$ 26

VE NHỎ 0 \$ 10

TRỊ BÁ CHỨNG HAY HƠN HẾT

THIÊN-HÒA-ĐƯỜNG 208 rue Marins, CHOLON

— Sở dĩ mình phải nhường bước chiều lòng Hitler, chỉ bởi mình chưa dự bị khí-giới được sung túc dồi dào. Vậy thì bây giờ phải lo chế tạo binh-khí cho nhiều mới được.

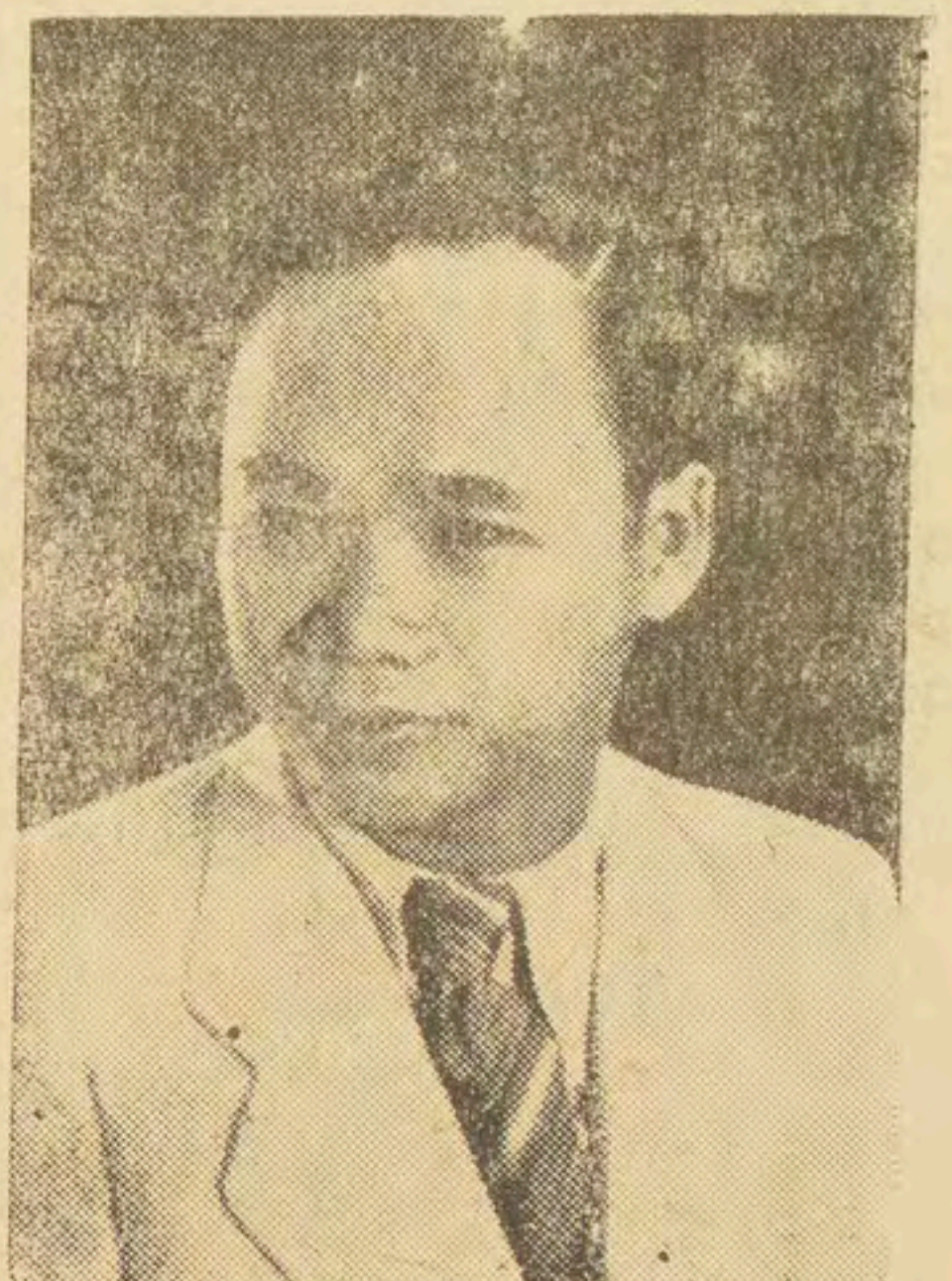
Quả thiệt, sau khi hiệp-ước Munich ký rồi, nước nào cũng đã thầm cái ngày hôm qua đã phải chịu nhượng cho Hitler mà lo nghĩ đề-phòng ngày mai. Nước nào cũng hề hui chế-tạo thêm binh khí, đến đổi các vật-liệu quan-hệ về vũ-bị mắc giá lên tức thời. Báo « Financial New » nói :

— « Giá trị cổ-phần của các « công-ty dầu hoi, súng đạn, « phi-cơ, si măng v. v. vọt lên « khá lắm ».

Thì ra bọn lái buôn súng, cốt mưu mô tạm hườn chiến tranh mới rồi, chưa cho phát ra, để tìm lấy mối lợi đồ sộ bây giờ ở chỗ nước nào cũng thi nhau đặt họ chế tạo binh-khí rất nhiều vậy.

Thử hỏi chuyện lắt léo ấy có mấy ai dám ngờ ?

AUX
OISEAUX D'ART
38, RUE SABOURAIN -:- SAIGON

Nghe may cắt có đủ kinh-nghiem
NGUYỄN-ĐÌNH-LƯƠNG

Les meilleurs vins se trouvent aux :

CAVES ALGÉRIENNES
Grands vins de France et d'Algérie

Mme PALMADE. Propriétaire

34, BOULEVARD CHARNER — SAIGON

TÉL. 20.456

R. C. 2.565

Ông Khanh-Son ngoài Bắc

Một nhà tiên tri coi số mạng

Nói mười trúng tám (chỉ có thánh thần mới nói đúng hoàn toàn cả mười thôi). Bà con trong Nam ta nếu đã từng mất tiền coi nhiều thầy mà chưa đúng vừa ý thì mau biến thơ cho ông Khanh Son — 36 Jambert Hanoi.

Nhiều ông thầy chỉ nói môi mấp rặng: Có thể bảo cho ta biết được con số mà mua giấy đúng trúng số bạc lớn, hãy hỏi ông thầy ấy sao chẳng tìm cách mua cho mình trước để có nhà lầu xe hơi, và chỉ mà phải ngồi làm nghề này.

Lại còn có thầy mang phép mường mán làm mê hoặc lòng người, định pha sự dị-đoan vào với khoa học văn minh sao đáng.

Nay bà con ta hãy gởi tuồng chữ ký, hoặc viết tên họ, tuổi (tuổi ta cũng được) kèm ngân-phiếu 9 các làm bút-phí trong năm hôm sẽ nhận được quy-kỳ cần-tắc.

KHANH-SON
N° 36, RUE JAMBERT, HANOI

Nếu chẳng biết viết thì cần cho biết ngày sanh tháng đẻ và tên tuổi cũng được.
(Xin gởi thơ bảo đảm hay là muốn trả tiền bằng có lại càng tiện)

Tiếng dân kêu

**MỘT BAN HỘI-TỀ
LẠ NHƯ T NAM-KY:
TOÀN THI BÀ CON !**

MUỐN tránh sự lạm quyền và tư vi trong chốn hương thôn, cho nên thuở giờ Chánh-phủ cấm ngặt, không cho phép ba người trong một giòng họ, hoặc là anh em, có liên lạc thân mật với nhau ra lãnh chức làm chung trong một làng.

Luật lệ nhà nước thì như thế, mà có kẻ thừa-hành dám tự tiện làm sai đi, dường như chẳng kiêng nể phép luật vậy.

Như hiện tại tỉnh Rạchgiá có một làng, gồm cả tám chức trong ban hội tề đều là bà con liên lạc với nhau ráo. Còn lại bốn chức kia thì đang còn thiếu. Chắc có lẽ các ông hương chức đương hành sự đây, đợi chờ lựa chọn cho được thêm bốn người trong giòng họ các ông nữa rồi sẽ cử, cho đủ một ban hội tề cả 12 người « bà con ».

Ấy là làng Long-thành, tổng Kiên-định quận Gò - quao, tỉnh Rạchgiá.

1' Hương-cả Trương-kim-Son
2' Hương-chủ Trương-ngọc-Tổ
3' Hương-sư Nguyễn-tấn-Trạch
4' Hương - quản Từ-văn-Thịnh
5' Hương - thân Lý-thành-Quới
6' Hương-hào hay chánh-lục-hộ Đỗ-văn-Mùi.

7' Xã-trưởng Nguyễn-văn-Ký.
8' Ông cai-tổng Lê-văn-Kiệt là anh vợ hương Cả, cháu hương chủ, anh em bạn dì Hương-sư, cháu Hương-quản, anh vợ Hương thân, cậu vợ xã-trưởng.

Còn Hương cả Trương-kim-Son là em rể cai-tổng, cháu rể

hương chủ, anh rể hương-sư, cháu rể hương quản, anh em bạn rể hương thân, và đương rể xã-trưởng.

Mấy ông kia cũng đều là bà con liên lạc với nhau đại khái như thế.

Xã-trưởng Nguyễn-văn-Ký là cháu rể tất cả mấy ông họ, nên mấy ông đem ra cử đại lên làm xã-trưởng. Mặc kệ chủ xã này không đủ điều kiện theo luật nhà nước buộc, mà lại không phải là người sanh đẻ trong làng, và cũng không có tài sản đủ bảo đảm chắc chắn tiền thân thuế khóa của nhà nước nữa.

Chúng tôi ước mong sao bài này đăng thấu tới tai quan tân thống-đốc Rivoal, chắc là ngài không dung túng cho trong địa hạt Nam-kỳ có một ban Hội-tề như làng Long-thành vậy.

DÂN

MÓI RA

M. Sáu HƯƠNG ca:
Nền hương lòng

(Guitare)

CÔ Ba ĐƯỢC ca:
Cánh thu tàn
(Octavina-Violon)

M. NHUẬN ca:
Nghĩa tri-âm
(Đàn kìm)

TRỌN BỘ 2 Đĩa

asia

PHÁP-LUẬT LUẬN-ĐÀM

của

PHAN-VAN-THIỆT

Luật-khoa Cũ-nhơn

NHỮNG PHÁP-LUẬT DIỄN CHỮ CẦN BIẾT

đặt đá và rui của mình vào kia thì mình phải chịu phạt nữa phân nửa tường mà thôi, giá đất ấy.

Mỗi người đồng-sở-hữu-chủ có coi cao tường lên được nhưng phải chịu cả tiền xây, tiền tu bổ về phần xây thêm đó và lại phải trả tiền phí tổn nặng thêm cho bức tường vì coi cao lên và chiếu theo giá bức tường.

Vi dụ: bức tường chung của hai tên Thìn và Tị cao 2 thước tây. Nếu tên Thìn (hay tên Tị cũng được) muốn xây cao cái tường ấy lên thì xây, không có chi cản trở. Coi cao bức tường chung lên năm tấc tây tốn hao hết 70 p. tên Thìn phải chịu. Và hằng năm cần phải xuất ra 10 p. để tu bổ phần coi lên. Và sau rất phải chịu trả cho Tị 50p. tiền phí tổn nặng thêm làm cho bức tường chóng hư hơn trước.

Nếu bức tường chung không thể chịu nổi sự coi lên cao thì người muốn xây thêm phải xuất tiền xây lại cả bức tường mà bề dày tăng thêm bao nhiêu thì phải cho lấy sang đất mình bấy nhiêu.

Vi dụ: muốn cho bức tường nói trên được vững vì sự coi lên thì phải xây dày thêm một tấc. Vậy tên Thìn phải phá bỏ bức tường cũ mà làm lại bức mới và phần dày thêm một tấc phải lấy phía bên đất mình.

Người láng giềng trước không chịu tiền coi thêm tường đó, có thể xin quyền hưởng chung được nhưng phải chịu phân nửa tiền kinh-phí về việc xây thêm, và nếu bề dày thêm ăn sang đất bên

Vi dụ: tên Ngọ và tên Mùi có một bức tường chung cao 2 thước dày 2 tấc và dài 12 thước. Ngày 3 Novembre 1938, tên Ngọ nói với tên Mùi cùng chịu tiền phí-tổn xây cao bức tường ấy thêm 0m. 50 nửa. Tên Mùi không bằng lòng nên tên Ngọ phải một mình làm lấy và tốn hao như vậy ;

Phá tường cũ 5 p.
Giá đất sang qua phía tên Ngọ để xây dày thêm 0m20 : 3 p.
Gạch, vôi và nhơn công để xây bức tường lại từ chơn lên đến 2m 50 p.
Gạch, vôi và nhơn công để xây bức tường từ 2m tới 2m50 12 p.
70 p.

Mới rồi tên Mùi nói với tên Ngọ xin cho nó cùng được hưởng quyền lợi chung về bức tường mới xây thêm lên đó, vậy tên Ngọ phải trả cho tên Mùi :

Tiền đất 1p.50
Tiền gạch, vôi và nhơn công (12p. chia đôi) 6p.00
Cộng 7p.50

(Còn nữa)

PHAN-VĂN-THIỆT

AI CŨNG NÊN NHỚ

-1- Trong bà con, ai có cần chỉ về pháp-luật thì hãy đến nơi Phòng Văn ủa ông Phan-văn-Thiết n° 43 rue Aviateur Garros Saigon. Mỗi lần cố vấn về một khoản giá 5 đồng ngoài ra có làm việc gì khác thì từ 15 đồng tới 100 đồng.

Trúng số và hôn nhơn: 10 %

Có nhiều người có vận-mạng và thời-kỳ trúng số mà không biết chịu thiệt thời bỏ qua và nhiều người trong cảnh lầu son gác phượng mà phải đau khổ về ái-tình và hôn-nhơn đang tiếc. Vậy nhân ghé qua đây giáo-sư đại-danh **John Golsmits** đã nổi tiếng ở ngoại-quốc sẽ lấy khoa-học Ấn-độ chỉ cách thức và số nào nên mua cho các ngài chắc trúng và chỉ mọi hạnh phúc cho các cô các bà theo. Không phải mất tiền gì khác, chỉ gởi tên, họ, tuổi, tên ký hay dấu in bàn tay kèm theo 0p.36 bút phí bằng có để trả lời, nhưng phải hứa cam đoan lúc trúng số tự tiện đền ơn 10 % cho giáo-sư là được. Không nhận manlat, hay thơ bảo đảm và không tiếp khách nào tại nhà. Thơ viết bằng quốc-văn, pháp-văn hay hồng-mao tùy ý. Chỉ chuyên môn coi về hôn nhơn và tài lợi, sanh tử thôi.

JOHN GOLSMITH Professor in astrology
n° 5 rue de l'Heurteaux (derrière FACI) Saigon (Khanhhoi)

KHẮP XỨ ĐÔNG-DƯƠNG CÒN AI
KHÔNG BIẾT TIẾNG THƯ THUỐC:

THỜI-NHIỆT-TÁN ĐẠI - QUANG

Vì thuốc này trị bịnh chỉ trong năm phút khỏi hẳn, khi mắc bịnh cảm, bịnh nóng lạnh, nhức đầu, nghẹt mũi, thần mỗi mệt, miệng nóng khát nước, nên uống **Thời-Nhiệt-Tán Đại-Quang** sẽ thấy sự công hiệu lạ thường, chẳng còn thuốc nào hay bằng.

Dai-Quang du o c-phòng

27 Bd Tổng đốc-Phương Cholon Tél. n° 30.055
231 rue d'Espagne Saigon « n° 21.316

TÀI-TỬ A-ĐÔNG

CHƯA có một tài-tử Á-đông nào được nổi danh trên màn bạc

NGUYỄN-TẤN-PHƯƠNG

— tôi muốn nói cái nghiêm chỉnh, phải cần thận, phải có điều-độ phải có qui-cũ trong tất cả việc đời, dù nhỏ, dù lớn.

Văn minh Âu-Mỹ lại trọng cái đời ở bên ngoài hơn. Người Âu-Mỹ quan-sát rất tinh-tường những sự vật chung quanh. Họ lúc nào cũng ao ước tìm cái mới cái lạ.

Lại nữa, họ trọng cái «bản ngã». Họ đã chẳng muốn đè nén nó, làm cho nó tiêu diệt đi, mà lại còn nuôi nấng, vun xới cho nó được thêm tươi tốt. Mỗi người đều muốn «khác» chứ không muốn «giống» người bên cạnh. Họ muốn cái đặc-biệt, cái xuất-chúng.

Do thế mà cuộc đời họ không cần theo khuôn sáo. Họ không sống như kẻ khác. Họ muốn sống lạ hơn.

Cho đến những ngôn ngữ, cử chỉ của họ, họ cũng không cần gìn giữ lắm.

Biểu lộ rõ ràng tất cả ý tưởng hay cảm giác, họ không cho là đáng xấu hổ, hay phải hạn chế.

Họ thường yêu, ghét «ra mặt». Họ không thâm hiểm

Vì sao trong nghệ-thuật thứ bảy, người Á-đông vẫn chịu nhường bước người Âu-Mỹ? Vì sao trên màn bạc, Á-đông chưa có một nghệ-sĩ nào có thể so-sánh với những ngôi sao đứng ở hàng nhì của Hollywood?

Tôi muốn tìm thấy sự thua kém đó trong chỗ tương-phản của hai tinh-thần Âu và Á.

Người Á-châu đã mấy ngàn năm thọ ảnh-hưởng của Phật-giáo và Khổng-giáo.

Phật-giáo dạy ta diệt bản-ngã, giết cá-tánh, quy-tụ tất cả sự sống vào tâm. Đối với người theo đạo Phật, cái đời ở ngoài không có nữa. Chỉ có cõi lòng ta là đáng kể. Phật dường như muốn cho ta quên đi những khuôn mặt của những tượng Phật có đôi mắt lim-dim như nhìn ngược vào trong, và cái nụ cười không gọn nổi lo, không thêm muốn, cái nụ cười gần như thần-nhiên của người Niết-bàn...

Đến Khổng-giáo.

Nhà nho của Tàu, của Nhật, của Việt-Nam là người lúc nào cũng nghiêm-trang, chính-định.

Nhà nho là người không bao giờ để biểu lộ quá những sự vui, buồn, thương, ghét của mình.

Khi đi, đứng, nằm, ngồi, nhà Nho lúc nào cũng giữ khuôn phép mực thước.

Nét mặt nhà nho thường đạo-mạo đến nghiêm khắc. Những cử chỉ của nhà Nho hình như đã đo

Một cô đào ta trong phim «Canh đồng ma»

sẵn rồi. Thêm nhiệm đạo Phật và đạo Khổng, người Á-đông không chú trọng đến sự quan sát chung quanh mình.

Đời chung quanh không đáng kể. Cốt làm sao cho lòng mình được trong sáng mà thôi. Chỉ có cái sống ở bên trong là đáng quan-tâm!

Một người đứng-dẫn, một nghệ-sĩ không có những cử-chỉ ngôn ngữ của đũa dung-phu. Đừng cười lớn, đừng khóc to. Đừng nhảy múa, đừng ca hát. Phải tuồng hát không thể sống ở Á-

đông. Những người có học-thức có tiền của không ai thêm nghề ấy.

Ở nước ta, trường hợp Đào-đuy-Từ ngày xưa chúng nhận một cách rõ ràng cái quan niệm tời tàn của đạo Nho về nghề diễn tuồng hát.

Ngày nay chịu văn-minh Âu-Mỹ, Á-đông đã hết khinh bạc nghề ấy rồi.

Người ta thấy nhiều tài-tử Tàu, Nhật, Ấn-độ được khắp nước yêu mến, trọng vọng. Và nhờ thế, họ sống được cuộc đời sáng sủa, xứng đáng.

Nhưng nếu ta đem so sánh những tài-tử ấy với tài-tử Âu-Mỹ thì công tâm bắt ta phải uối rã nghề-thuật của họ còn kém cõi lắm!

Nhất là khi họ đóng phim. Nghề đóng tuồng hát là một nghề trong ấy nghệ-sĩ phải sống cho kẻ khác, bằng tâm-hồn của kẻ khác.

Và điều kiện tối yếu cho một tài-tử muốn đi đến sự hoàn-toàn là: trí quan sát.

Phải biết tiếp-nhận những sự vật chung quanh mình, phải biết nhìn kẻ khác sống, một cách tinh tường.

Người Á-đông kém trí quan-sát hơn người Âu-Mỹ, vì quen sống cái đời bên trong hơn đời bên ngoài.

Người Á-đông lại quá giữ gìn cử chỉ ngôn ngữ từ lâu nên ngày nay thói quen còn di truyền.

Thành thử khi lên sân khấu, lên màn bạc, tài-tử Á-đông không biểu lộ được tất cả tâm trạng mình. Nét mặt bình-tĩnh quá, cử chỉ chậm chạp, đắn-đo quá! — Thành ra tầm thường vô-vị.

Có người trách Molière sao hay «phóng-đại» những tật xấu của những kẻ ông mang ra chế diễu.

Ông trả lời rằng phải phóng-đại như thế để lúc khán giả thu vào tai vào mắt thì những cái «quá lỗ» ấy trở nên vừa!

Chính những cái «quá lỗ» ấy tài-tử Á-đông thiếu. Cái gì họ cũng làm «vừa» — như trong đời tư của họ, cho nên trên sân khấu, nhất là trên màn ảnh ta thấy những bộ mặt lạt lẽo bình thản đến vô nghĩa! Và ta lại thấy những cử chỉ e dè, chậm chạp buồn chán làm sao!

Vui không ra vui, buồn không hẳn buồn. Chỉ là những bóng-dáng «nửa màu» (demi-teinte) không «sống» một chút nào hết.

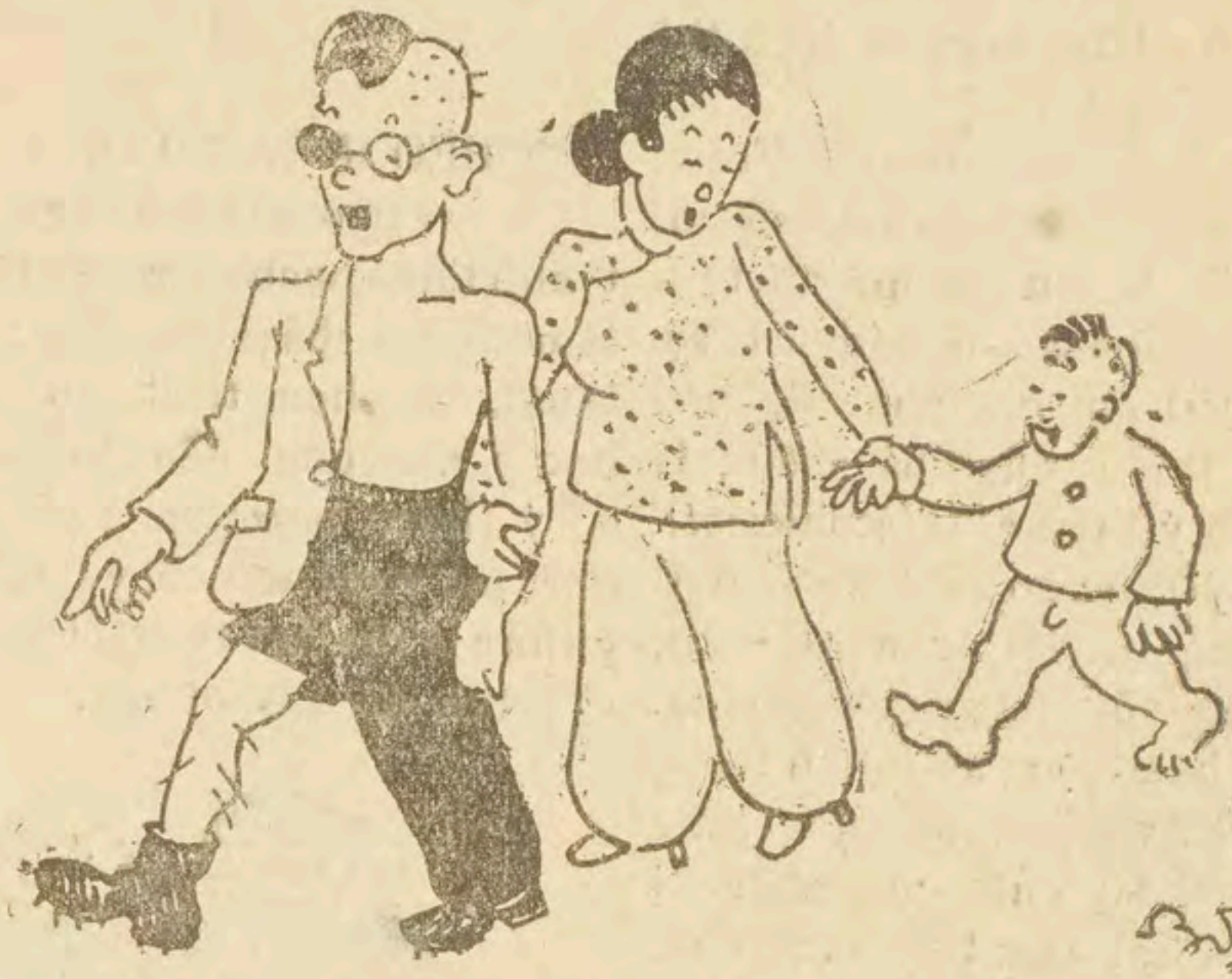
Bài này là một bài «tâm nguyên». Tôi không có ý tăng bốc nghệ-thuật người ta để đim nghệ-thuật của mình, như những người ghét đồ nội hóa.

Tôi chỉ muốn giải bày những ý nghĩ của tôi trong lúc so sánh hai nghệ-thuật trên màn bạc.

Và đều ước ao chân-thành, tha thiết nhất của tác-giả bài này là: một ngày kia nước ta có năm bảy ngôi sao như Maé West, Marlène Diétrich, Gary Cooper, Clark Gable.

N.T.P.

Việt-Nam tân-sanh-hoạt

MUỐN sống cho được hạp với tình cảnh sanh hoạt mẫm mỗ, lương bổng tăng lùi, có lẽ nên bắt chước Tuồng-giới. Thạc giả thì hành ở nước Tàu, thầy thợ xứ mình thì tất phải xướng lên cái đạo «Việt-nam Tân sanh-hoạt» rồi nó đến thế này; thứ gì cũng giảm đi một nửa, như một gia-đình làm mẫu mực trong hình này, thì mới sống nổi.

LÊ-VĂN-TRU'ÔNG

VỚI

«VĂN-HỌC TIỂU-THUYẾT»

Lê-học-Nhu

MỘT lưới gươm tàn nhẫn sót lại chỉ xiết những mối cảm theo tuần tự đã chặt hoại, phần đầu, cao thượng và dứt bao nhiêu biểu-nỗ lực.

thì, quan-niệm của cá-nhân một cách không thương tiếc.

Chập chùng dưới sức tàn phá tuần tự của lưới gươm ấy; mà ta đã đánh rơi! Sau giờ phút cá-nhân cam một số phận, bị ấy, kẻ tiếp tinh thần tiến-hóa của ta chồm dậy, hiện hình rồi nó một định mạng.

Lưới gươm định mạng ấy là: «Trình-độ Xã-hội».

Dưới lưới gươm «Trình-độ xã-hội», bao nhiêu nhu-cầu giải thoát trong cơ-thể cá-nhân đều bị một cái đá, một tiếng chạm cùng nghiêm khắc!

sẽ thành ra cái «không».

Cái không ấy là sự «thất vọng».

Một quan-niệm, hành-động phản tiến bộ.

của cá-nhân từ núp ẩn trong — mạch máu — tế-bào đến khi phát hiện ra chỗ hoạt-động thực-tế, nó không có quyền tồn tại và cũng không đáng dung chuyển dưới sức quản-trị của bản-năng.

của tình cảm vĩnh-viễn. Vì, nó còn phải bị kiểm-đuyệt dưới một sức kềm thắng của «Trình-độ Xã-hội».

Tóm lại, cá-nhân đối với Trình-độ Xã-hội là một «bất lực» hoàn toàn! Bất lực hoàn toàn ở đây đã rơi vào ông và những tiểu-thuyết của ông: Lê-văn-Trương.

DOC tiểu thuyết của ông Lê-văn-Trương thấy trong truyện chơm dậy nhiều tình cảm rất rào, thấy toàn bạc siêu-nhân (surhumain) cùng mình và được thông dong sống trong một trảng hoa mỹ lệ!

Đọc xong, ảnh hưởng truyện văn-Trương đều do tình thật

BAO nhiều nhân vật trong tiểu-thuyết của ông Lê-Trương thôi!

Đọc xong, ảnh hưởng truyện văn-Trương đều do tình thật

PHOTO NGHỆ-QUANG

190-192, rue des Marins (Đường Thủy-binh, hàng cháo mùi)

CHOLON — Tél. : 30.209

Bên hiệu khai trương tại Cholon là nơi trung tâm diêm của thương trường, cho tiện bề giao thông cùng lực-châu quý khách. Chẳng những bên hiệu chuyên môn về nghệ chụp hình theo điệu nhà nghệ thiết đẹp thiết giống mà thôi, bên hiệu cũng có trữ bán những đồ đóng trong nghệ chụp hình tính giá riêng cho nhà nghệ như kiếng, giấy, films, thuốc rửa hình v.v... Ngoài ra bên hiệu lại có trữ bán các thứ đồ đồng hồ lớn nhỏ đủ kiểu, đủ hiệu cùng là máy hát đĩa hát bài bản tân thời, Đồng thời bên hiệu có sẵn thợ chuyên môn sửa chữa các thứ đồ đồng hồ bất luận lớn nhỏ, máy may, máy hát và bán cả đồ phụ tùng của máy thứ máy ấy nữa. Mua sỉ tính giá rẽ đặc biệt. HÌNH ĐẸP, ĐỒ TỐT, GIÁ NHẸ KHÔNG ĐÁU BẮNG

Hình kim-thời; 1p.40 bốn tám cartes postales lại tặng thêm một tấm hình rọi lớn format 18x24.

lãng mạn để ra. Tinh thần lãng mạn tôi sẽ nói đoạn sau, ở đây tôi xin nói qua bởi đầu mà ra tinh thần lãng mạn và biến thể của nó.

Dựa vào học thuyết Freud thì tinh-thần lãng-mạn do sở thích của bản-năng mà phát ra. Theo khoa tâm-phân-học (Psy-chanalyse) gọi nơi phát nguyên ra sở thích của bản-năng là « cõi vô ý thức » (l'inconscient). Cõi vô-ý-thức có một sức hoạt-động mãnh liệt trong tế-bào, trong tận cõi lòng con người ta. Những hoạt-động sở thích trong phạm vi ấy mà muốn đem dung hóa ra ngoài cũng còn phải bị kiểm-sát bởi bức thành kiên-cố. Bức thành ấy là sự khảo xét hợp đồng của lý-trí, theo chính-trị, luân lý, tập-quán v. v... Bức thành ấy là cõi « tiềm-thức ».

Nên một khi những biểu-niệm của sức hoạt động sở thích ở cõi vô ý thức bị dồn ép bởi cõi tiềm-thức mà không được phát-triển ra ngoài cõi ý thức — cõi ý thức là sức sinh-hoạt hợp lệ của lý trí được chính trị, xã-hội, luân lý, tập quán chứng nhận và môn tròn — thì bấy giờ nó cũng tìm phương để biến-thái (se subli-mer) đủ cách để cầu giải thoát tùy cơ thể, tùy phương diện sở thích của bản-năng và tùy địa-lợi sinh-hóa của nó, của mỗi cá-nhân. Hoặc trong việc làm lời nói hằng ngày và tánh tình.

Ở đây với ông Lê-văn-Trương sức hoạt động của sở thích bản-năng biến-thái rồi thành hình. Thành ra Linh, vai chính trong tiểu thuyết « Một người »; thành ra An trong tiểu thuyết « Một

lương tâm trong gió lốc » và thành cả chiến lược nào chung quanh xã hội mà nó đang bị và đang có. Thì chính nó đã từng đến nhiều lần trong văn-học-sử, đã kết tinh trong nhiều thời-bình, (le mal du siècle). Kể gần đây năm 1931-32-33 nó trở lại nghênh-ngang và được triu mến của đại tâm tối âm thầm đầu đầu : Nghệ thuật, văn-học, triết học, khoa học v.v... cũng đều do nơi cõi vô ý thức bước sang cõi tiềm-thức mà vượt đến cõi ý thức. Cõi ý thức là địa hạt lý trí, tinh thần và trình độ xã-hội vậy.

Thế là văn-giới lãng-mạn chết. Chữ-nghĩa lãng-mạn không chỗ sống thì tự-nhiên sở thích của bản-năng, tiểu thuyết của ông Lê-văn-Trương cũng cùng chung một số mạng.

TÔI đã nói ông Lê-v-Trương phụng mạng theo sở thích của bản-năng nên chỉ ông để ra nhiều bậc siêu-nhân, ít có. Nhưng tôi nghiệp thay cho những siêu-nhân ấy đã hết thời nên hôm nay bị lát gươm « trình-độ xã-hội » cắt cổ không kịp van vái ! Hiện nay những siêu nhân ấy đang hấp hối, sắp chết. Chết theo tinh-thần văn-học bất hợp của cha nó, của tác-giả Lê-văn-Trương !

Trái lại thời-thượng, ông Lê-văn-Trương phần tiến bộ !

Nói cho phải, trong tiểu-thuyết ông, nếu ai để tâm suy nghĩ thì cũng thấy ngay một chỗ ta nên thần phục, ở chỗ ông là người bước sâu vào « thể thái nhơn-tinh ». Ông lấy bao nhiêu kinh-

Bùa yêu, Chài mường, Gồng ngãi

Trong thời-đại khoa-học này, còn bao nhiêu là việc hiển nhiên mà ta không những không cất nghĩa được, mà cũng không biết cả cách thức chế tạo, thực hành ra sao nữa. Nhưng chỉ cần mua :

Khoa-học huyền-bí

Của nhà in MAI-LĨNH Hanoi xuất bản — Giá 3 xu

là ta có thể trông thấy nhiều tia sáng đằng sau bức màn bí-mật ấy. Đó là tờ báo đầu tiên ở xứ ta chuyên khảo về khoa học huyền bí (Sciences occultes). Các bạn đọc sẽ được hiểu biết cách thức chế tạo, thực hành những thứ bùa thuốc ấy, do những bài phóng sự khảo cứu rất công phu và ngay hiêm. KHOA-HỌC HUYỀN-BÍ sẽ có những bài khảo về Bát sát, Thái-ất, xem vết mực, gót giày, đoán mộng, tìm giếng, tìm vàng, v.v.. Lần lần, lại có những bài phóng vấn các thầy Mo, các tay pháp thủy có danh, các nhà số học nổi tiếng, tướng thuật và luận đoán những nơi huyền bí như đền Sông (Thanh-hóa), miếu cấm (Hà-giang), rừng ông Bò (Nghệ-an), núi Bà-đen (Nam-kỳ)... Ngoài ra, trong KHOA-HỌC HUYỀN-BÍ lại có những trang số Tử-Vi, xem tướng tay, xem Triết-tự, Thôi-miên-thuật, do những ngòi bút chuyên môn viết, dạy một cách thực hành rất dễ học, ai xem cũng hiểu ngay và thí-nghiệm được, có kết-quả và chắc chắn tức thời.

Ngay số đầu, lại có đăng một chuyện dài về dã-sử.

TIẾNG SẤM BẠCH VÂN (Tức là đời TRẠNG-TRÌNH)

Kể lại cái đời kỳ-dị lạ lùng của nhà số học nổi danh nước ta : Ông Nguyễn-bình-Khiêm. Chỉ cần nói thêm rằng tác-giả là VÂN-TUYÊN đủ rõ giá trị của bộ truyện ấy thế nào ?

Hỏi mua tại các hàng sách lớn, ở nhà quê không tiện mua thì gởi thư về nhà in MAI-LĨNH Hanoi sẽ có sách gởi đến tận nhà

lịch trong đời ông đặt thành Đứng dưới ngọn cờ xã-hội, lối biện-văn có nhiều giá trị. mang cặp kiếng thời - đại, đặt Ông khéo dùng những triết-lý ngôi bút nghệ thuật, trừ ra những thương thức của nhân-tình thể phương diện kể trên, tiểu thuyết thái rất đáng khen mà cũng ông Lê-v-Trương tóm lại chỉ là đáng trách. Khen chỗ quá rảo một chữ không nghĩa. Còn như riết và triết-đề. Trách chỗ nhiều đứng dưới bàn tay ấp ủ của mà trống rỗng.

Thêm nữa một đặc sắc mà tôi rất cảm mến cho đến khi tôi ông Lê - v - Trương lại là tiếng viết bài này là lối văn nhân hóa gọi êm đềm của một hy-vọng (Personnifier). bảo-huyền ! LÊ-HỌC-NHU

LÀM SAO CHO HẾT BỆNH

NHƯC MỖI TIẾT BẠC

CHỨNG BỆNH. — Nhức mỗi phong tê bại xuội, hoặc tê bại nửa thân mình, hoặc bên tả bên hữu (bán thân bất toại) hoặc hai chơn bại xuội nhức mỗi, đi đứng không đứng, hoặc hình khô nhức thoát, đầu gối lớn, ống chơn nhỏ, đau nhức rên siết đêm ngày, tục gọi là « hạt tất phong », hoặc đau đầu voi, hoặc sưng nơi mắt cá, hoặc thốn dưới bàn chơn, hoặc đau thắt ngang lưng, hai chơn rung yếu, hoặc nhức mỗi tê bại cùng mình, hoặc nhức trong gân cốt, gọi là BẠCH HỒ LỊCH TUYẾT PHONG, hoặc bởi gốc độc phong-tình nhập trong xương cốt thân thể làm đau nhức cả tay chơn muốn bại xuội, kêu là tiền lậu hậu bại, hoặc đàn bà khi sanh đẻ uống thuốc phá máu thái quá làm cho thiếu máu thành ra nhức mỗi tê bại.

Quý ông, quý bà, ai mắc phải mấy chứng bệnh kể trên
bất luận lâu mau nặng nhẹ thế nào, cứ trường phục thuốc :

KHU PHONG BỔ HUYẾT TRẮNG CÂN HOÀN

thì sẽ hết dứt,

Mỗi hộp 5 Hoàn giá Op.80

Nếu quý ông, quý bà, biết uống rượu thì nên uống xen thêm rượu PHONG-THẤP-DUỐC-TÔU trong mấy bữa ăn thì lại càng mau hết lạ thường. « 1/4 litre Op.50. Một litre 1p.50.

Nhà thuốc

VÔ - VÂN - VÂN
THUDAUMOT

Các đại lý :

VÔ-VÂN-VÂN đều có bán
Saigon N° 229, Rue d'Espagne

I.- ĐÔI GIÀY LỪNG

ĐÔI giày ấy, người ta không biết nó màu gì mà nói.

Một họa-sĩ đứng trước nó có hề lúng túng nếu ai cắt cớ hỏi đến. Vì nó đen không ra đen, trắng không ra trắng mà chỉ chấp chững giữa hai màu, như vẽ hoàng hôn chấp chững bên lề của ngày sắp tàn và đêm sắp đến. Nhưng trông kỹ thì nó vốn màu da mắng trắng mà vị chữ-nhơn nó bỏ luống không hề sần sọc đến, thành thử nó loang lổ lem luốc như mặt của một người thợ máy ở xưởng mới ra.

Nó được bảy nhiều tuổi rồi? Một nhà khảo - cổ chưa hẳn đã tìm được ngay câu trả lời ổn thỏa. Thôi thì ta hãy nghe chữ nhơn của nó «tâm sự» với một người bạn:

— Đổng đăng tiệm Thăng-Mỹ từ năm kia lận. Để tốt ghê! Chỉ một mình nó mà «bổn trời sương nắng gọi» lâu nay. Đương chờ «kinh-tế chấn hưng» để có thể cho nó nghỉ «xet-vit» ít lúc!

Đôi giày ấy nếu biết cảm giác thì có thể thất ruột lại lúc nghe chủ nó chấm câu bằng một tiếng cười vang thê thảm.

Chú nó?

Là một nhà viết báo nghèo nàn, già trước tuổi vì đã quá lao lực với nghề. Không nhà ở và chưa hề sắm nổi một cái gối bông, Xin nói ngay đó là T.T. mà hẳn các bạn đọc-giả đã từng biết tài viết văn và chỉ hoạt động.

Người thanh-niên ấy không biết mang nặng cái nợ văn từ đời thuở nào mà cảm tiếng gọi nó mãnh liệt đến thế.

Vốn con nhà «mực tàu giấy bần» ở cái xứ thê ngà áo gấm, chàng ta một buổi sáng sớm kia bỏ một địa-vị đương chờ đợi, xách va-ly ra đi, để gieo bao nhiêu tiếc hận vào một gia-đình. Ông thân-sinh chàng là người nệ cổ nên cho cái sự có đứa con đi rẽ vào ngã đường giang hồ là một điều bất hạnh lớn lao.

Chàng biết cả, nhưng lý tưởng chàng, chàng không thể nào bỏ. Thành ra trong những tháng đầu, lạ nước lạ non ở Saigon, chàng phải nếm đủ mùi lao khổ. Tuy vậy, lòng tự ái của chàng vẫn không cho phép chàng nản chí sờn lòng. Đức nhẫn-nại và sự cố-công dui dắt chàng lần bước vào nghề, cái nghề bạc bẽo mà chàng thích, chàng ham.

Thế rồi ở trong tâm tối hôm qua, hôm nay chàng đã trở nên có một tên tuổi. Tuy nhiên, cái vinh dự ấy chỉ là một nước sơn bóng bẩy bề ngoài chứ tình thật bên trong, cuộc đời vẫn là cuộc đời của người viết báo thuê. Đã thế, chế-độ báo giới hồi ấy lại thỉnh thoảng cướp việc làm và chén cơm của chàng. Một phen

NO' VẦN...

«BIẾT THÂN THUỞ TRƯỚC ĐI LÀM QUÁCH
«CHĂNG KÝ KHÔNG THÔNG CÙNG CẬU BỒI
TÚ-XƯƠNG

báo đóng cửa vì phạt ý chánh-phủ là một phen chàng bị đời đưa chơn đá tổng ra ngoài đại-lộ.

Sự bán công rẻ mạt không cho phép chàng lập nổi một gia đình. Vả lại, thiệt ra chàng cũng chưa hề bao giờ nghĩ đến chuyện lấy vợ. Chàng thường bảo:

— Đời mình, mình hy-sanh vì nghề nghiệp được. Chờ mình đâu nỡ bắt một người khác phải khổ nhục theo mình!

Bởi thế cái nghèo từ ấy cứ lẻo đẻo theo chàng và như nó bám chặt vào cái thân thể gầy gò ốm yếu của chàng.

Chàng thiếu thốn về vật chất cũng như về tinh thần, ta có thể nói những mùa xuân rực rỡ chưa hề thoáng đến trong đời chàng lần nào cả.

Đôi khi, một nhan sắc lướt qua trong chuỗi ngày ảm đạm cũng đem lại cho lòng chàng một chút rung động. Nhưng chỉ có thế thôi. Mặt hồ lặng lẽ cau mày vì ngọn gió rồi cũng trở lại bằng phẳng một cách lạnh lùng.

Rồi cứ thế, cặm cụi viết mãi, chàng quên đi rằng những ngày, những tháng, những mùa thu cứ qua. Và thanh xuân chàng cũng vậy. Thét rồi chàng trở nên khó tính và hẳn học sống trong cô độc lạnh buốt. Nghề của chàng bắt buộc chàng phải đi vào mãi trong đám đông, nhưng càng trà trộn vào đám đông để cố tìm cái ấm áp cho lòng, chàng chỉ thất vọng thấy mình càng hiu quạnh.

ĐÔI ấy báo D. Q. bị đóng cửa. Chàng bị đưa ra ngoài vỉa hè với một

túi rỗng không và một cõi lòng chán ngán. Buồn cho nghề bị ràng buộc cũng lắm, mà xót cho thân thể mình cũng nhiều.

Bất mực tài hoa mà làm gì! Hễ đặt ngòi viết xuống là đã thấy cái đời ùn ùn kéo tới. Thế là chàng lãnh lương trả tiền cơm và ung dung sống lại cái quảng đời thất nghiệp: Không nhà!

Chương trình chàng đã định, bữa cơm mai phải ăn nhờ ở nhà anh em bạn hoặc ở Tân-định, hoặc ở Phú-nhuan, hoặc ở Dakao hoặc ở Saigon v.v. và cứ như thế mà làm giáp vòng thì cũng không đến nỗi bận lòng ai cả. Còn bữa cơm tối phó mặc cho sự tình cờ định liệu. Và đêm lại thì ngủ nhờ cũng. ở nhà các bạn đồng nghiệp hay với anh em bạn ghiền ở các tiệm công yên.

Chính những ngày giông tố ấy, cũng là những ngày mà đôi giày phiêu bạt làm việc hết sức nhiều, cũng như những ngày ấy là những ngày mà dạ-dày chàng làm việc ít hơn hết. Vì rằng tiền không có nên chàng hằng ngày phải cuốc bộ từ nơi này sang nơi khác, lê-lết xuyên qua Saigon đôi gót phong trần.

Cho nên giày càng ngày càng mòn mà chàng không hề tự biết.

Một buổi mai thê thảm kia, một chiếc giày vì đã lập nên công-trạng quá nhiều, lững đi hồi nào mà chàng cũng không hay. Cái lỗ lững ấy cứ bành-trướng ra một cách nhanh chóng. Huống chi đã lững sẵn mà vẫn còn phải dùng nó để nện trên con đường đời sạn đá thì bảo sao nó chẳng lũn, to mãi ra...

Thế rồi, một buổi hoàng-hôn trên đường Catinat. Ánh sáng chớp chớp của ngày tàn sắp bị ánh sáng của đèn khí đánh ngả trong đêm tối. Chàng thủng thỉnh đi, tâm trí còn mãi thả theo một nhạc-điệu u buồn, kêu gọi bao nhiêu nỗi đau thương của một cuộc tình duyên đứt đoạn giữa chuỗi ngày tươi đẹp.

Chàng đi như thế, mơ hồ muốn nhận thấy rõ rệt một cái gì. Vì chàng muốn trong lúc lạc vào một địa-hạt rực rỡ phồn-hoa, thì quên bằng đi giày lắt, cảnh ngộ của mình. Chàng muốn như người phiêu lãng một hôm

sau những ngày dài nặng nề sương trong bãi sa-mạc, bỗng lạc vào một cảnh tiên. Chàng muốn lướt qua như một cái bóng, rồi thôi. Đó là cái thú của kẻ trí thức nghèo khổ thường muốn tự dối mình để thấy cuộc đời mình bớt khổ nhục đi một chút. Nhưng thốt nhiên chàng giật mình vì cảm có cái gì nóng cháy ở dưới bàn chân. Chàng sức tĩnh giấc mộng «duy tâm», mặt nhìn xuống giày.

Thì ra giày chàng vì lững nên vừa rồi chàng đạp phải tàn thuốc người ta mới quăng trên lề, mà bàn chân của chàng biết như người phiêu lãng một hôm

chàng «về với thực-tế» một cách ác-độc. Chàng muốn quên trong giây lát cảnh khổ của mình mà cũng không được. Chàng nhận thấy trong đó một thắm thía đơn đau.

Lúc bấy giờ nhìn ra mọi sự vật, chàng thấy đều như có ý nhắc nhở cái thiếu thốn của mình. Chàng cảm thấy mình

như nghèo khổ hơn lên, ngao ngán hơn lên.

Có cái gì lướt ướt ở mắt chàng. Có lẽ chàng đã khóc.

LÀNG-TỬ

Nên để ý

Quý ngài muốn có đồ trang-sức vừa đẹp đẽ, vừa tối tân, vừa rẻ tiền, chỉ đến tiệm BA-QUAN sẽ có đủ đồ, cho quý ngài lựa chọn. Chỗ đáng tin cậy.

BA-QUAN

58 rue Vannier

Chuyên môn mài và bán bột xoàn mới Đức-Quốc. Ngang hông kho bạc. Chợ-củ Saigon

Qua đò Bến-thủy

Qua đò vừa buổi bóng gần trưa,
Trông cảnh bây giờ, cảnh khác xưa
Nước chảy ngậm ngùi sôi cuộn cuộn,
Non dân cao thấp đứng trơ trơ,
Buồn tình những kẻ dong xe ngựa
Cảm nỗi người mình trải nắng mưa.
Giọng kêu sầu chen tiếng sống,
Vẳng tênh tri-kỷ biết sao giờ?

XUÂN-ĐÌNH

Vô ý

Sáng nay, thấy vẳng mặt trời,
Em ra em hỏi là rơi, bên thềm
Mới hay thu đã về em,
Hạ vừa lui nhẹ cho em thần-thờ!
Thảo nào sương đã mờ-mờ
Gieo trên ngọn núi, nước lơ lơ trôi.
Thảo nào lạnh đã hơi hơi,
Đượm già trong gió, chìm lơ lơ hết

buồn!
...Đêm qua mưa đổ từng cơn,
Sáng nay mới biết: đây sản lá vàng!

Cô NGỌC-HƯƠNG

Mừng một bạn gái về nhà chồng

Gió đưa tin nhận đến ngoài sông.
Hương lửa mừng em toại tấm lòng
«Tân Tán» nguyện dâng câu
«bach phát»,
«Phụng Loan» kính chúc chữ
«tâm đồng»
Mong về «hùng hũy» tròn trai gái
Thơ vịnh «quan thư» đẹp vợ chồng

Một cảnh gia-đình tươi phúc lộc
Trăm năm mát mẻ ngọn xuân phong.
Mlle HỒNG-LAN.

Nguyễn-thị-Kim khóc
Lê-Chiêu-Thống

«Họa vận bài của ông Nguyễn-nhưộc-Pháp»

Nước nhà tan tác biết sao thôi,
Thêm khổ chia ly đứng nghen lời
Nương cửa từ bi bên góc biển,
Theo làn gió bụi ở phương trời,
Mơ mộng đêm lạnh hơi chướng đờ
Mòn mỏi canh thâu tiếng trống hồi
Mấy đoạn tâm tư vương rồi chỉ.
Hỡi lòng! Hỡi nước! Hỡi chàng ơi!

MỸ-LỆ (Cà mau)

Họa 2 bài của Mỹ-hương
về cô Diệu - minh

Quang minh nào phải chuyện u-minh?

Xấu thói này ai chớ vội kinh!
Đạo-lý phổ thông rành đại nghĩa
Đức mẫu chói rạng rõ thâm tình.
Vi thương chúng phải nêu thân-tử
Muốn cứu đời chi nại mạng sinh
Vàng ròng đâu ngại khi vô lễ.
Thiệt giả tương-chưa? dám phẩm bình

II

Khuyên chớ phê-bình phái Phụng
Kiều
Ếch nằm đáy giếng hiền bai
nhiều?

Ngọc lành há phải nài son phấn.
Tâm chánh e chi đổi hướng chiều
Thấp trí người nghi tình dưới bếp
Cao tài ai rõ cảnh ngoài liêu.
Tục Tiên hai nẻo trong đời thấy
Lên lúc đầu mà sợ quạnh hiu.
Nữ-phái Diệu-Minh
Mlle HỒNG-NGỌC

CLINIQUE PELLERIN

93, RUE PELLERIN

DOCTEUR **TRẦN-VĂN-ĐỒ** Tél.: 20.912

Có nhiều phòng rộng rãi, mát mẻ sẵn chỗ tắm và rửa mặt riêng, mỗi phòng cho người dễ và bệnh nằm.

Có nhà mổ và nhà đẻ đủ đồ kh-cụ để mổ và đẻ khó. Còi mạch và trị bệnh: tim, gan, phổi, thận, và bao tử, ruột, trĩ, ban, kiết.

Trị bệnh đàn bà: tử cung, bạch đới.
Trị bệnh bằng điện khí: Diathermie.

Phòng rọi kiến (Rayon X) (chụp hình, vẽ hình không hại người, coi phổi, bao tử, ruột).

COI MẠCH: Sáng 8 giờ tới 11 giờ. — Chiều 3 giờ tới 5 giờ.

Quý ngài muốn mua
đàn GUITARE và
MANDOLINE kểu
và đẹp, xin mời lại:

HARMONIA

23, RUE SABOURAIN - SAIGON

Đặc-biệt, giá phải chăng:

XIN CAM ĐOAN THIẾT KẾ,
ĐÃ ĐƯỢC CÁC THẦY ĐỒN
ĐỀU CÔNG NHẬN, CÓ THẦY
ĐỒN Ở RẠCH-GIA
— DẠY TẠI TIỆM —

NÊN CHỮ Ý

SỰ THẬT NÓI NGAY

SÂM-NHUNG-TINH, CÓ NHIỀU THỨ

Người tinh-thần suy, sức lực kém, hay đau gần, đau óc
ngan lưng, đi-tĩnh, mộng-tĩnh, huyết-tĩnh, ăn ngủ thất
hư, bời sự chơi bời quá độ.

Mời quý ngài nên uống ngay thuốc Sâm-Nhung-Tinh gổ
Tinh hiệu HAI THẮNG NHỎ của nhà thuốc HỒI-XUÂN-CÁC,
đã dùng qua rồi thấy công hiệu cấp kỳ, ăn ngon, ngủ khoẻ
hồi bổ sức lực rất mau chóng. Biết uống rượu pha rượu, để
dành uống, bằng không thì pha với nước sôi để nguội. Mùi
nó thơm ngon.

Ái mề phải bệnh ho ?? đã dùng đã thử thuốc mà không
hết, khuyên dùng ngay thuốc Hổa-Dâm Chí-Khải-Tân hiệu
HAI THẮNG NHỎ gổ thuốc hình ba góc.

Hai thứ thuốc trên đây danh tiếng hơn hết. Có bán ở
các tiệm thuốc Bắc.

Nhà thuốc HỒI-XUÂN-CÁC 12 Bđ Bonhoure CHOLON

QUINA FORCE

RƯỢU MÀU BÒ

Bệnh mới dờ, KHUỖI XAU,
yếu đuối, ban rét, yếu phổi,
kinh nguyệt không đều, đang
kỳ thai nghén, và sau khi
sinh, kém ăn, ít ngủ.
Rượu bò huyết, thơm
khai vị, tiện thực, được
nhiều vị lương y trong dụng.
1 LITRE 2.00

DỰ TRƯ TẠI:

Pharmacie Vương-hữu Lê

144, rue d'Espagne - SAIGON (sau Chợ-mới)

ở xa gởi theo các lãnh hóa giao ngân

PHU-LƯU

PHẠM-VĂN-VIỆT (PROPRIÉTAIRE)

Hàng chế tạo quốc kểu hiệu Phu-Lưu-Dại-lý giầy tân thời
Hanoi và hộp dầm của các vị hoa-khôi - Bán đủ các thứ
hàng tạp hóa Bắc-kỳ - Valises - Cartables - Thuốc Láo
Có xe hơi nhà vận tải hàng-hóa đi khắp Lạc-tĩnh
BÁN SỈ BÁN LẺ

Thưa quý ngài,
Vì lòng quý ngài đã quá yêu mà vừa giúp cho bốn tiệm
đứng vững trên đường thương-mại trong bấy nhiêu năm, bốn
tiệm rất cảm ơn, nay bốn tiệm xin báo cáo, lễ quý thân chủ
đặng rõ là bốn tiệm đã khai trương thêm một chi nhánh ở
tại Cần-thơ. Vậy quý ngài ở miệt hậu giang muốn mua chỉ
xin thương lượng với người quản-lý của bốn tiệm ở tại
Cần-thơ hay viết thư thẳng cho hãng chánh chúng tôi ở
Saigon cũng vậy.

Nay kính cáo.

26, rue Marché - CANTHO - 106-111, rue Lagrandière - SAIGON

Chở năm mèo của TRƯƠNG-HỌC-LƯƠNG

LAN-CHÂU

NHỰT SẬP TÂN-CÔNG TÔI ĐÓ ĐỂ
CẤT ĐƯỜNG TRUNG-NGA GIAO-THÔNG

CHÂN-phủ Tàu thật tốt và
trong Từ-xuyên, kể ra tuy
còn danh nghĩa nhưng chẳng
khác nào mắc kẹt vào trong chỗ
sơn cũng thấy tận rồi.

Tuy vậy, Trường-giới-Thạch
cũng không chịu khuất phục, lại
vẫn kể tiếp kháng chiến đây đưa
để làm khổ cho Nhựt là nhờ đang
thế-tử vào tuổi Lan-châu mà ở,
còn có đường lối tiếp tế kải-
giới, tự nhiên còn sức chống
trá, chờ chưa chịu thua. Cũng
như con người bị giam cầm vô
trong x-lim mà dần, song có
mấy cái ló bông để thông với
trời thì không chết được vậy.

Như vậy, kể bảo trước đã
nói, hiện thời Trung-quốc trông
cậy vào hai đường tiếp tế khi
giới:

Một là ngã Miên - điện Văn-
nam để vận tải những khí giới ở
Ấu Mỹ chờ qua bằng đường biển.

Hai là Lan-châu tiếp nhận khí
giới bên Nga chờ sang bằng
đường bộ.

Hai đường này như thể hai
cái mạch máu còn sót lại cho
cơ-thể Trung-quốc, có quan hệ
sanh tử lẫn; của nó thì hơi thở
còn hơi thở được, nếu bị cắt
đứt thì thôi, hết nói chuyện
trường kỳ kháng chiến.

Lấy được Quảng-châu Hân-
khân rồi, Nhựt chắc đã lấy làm
mãn ý, muốn kết cuộc chiến
tranh đi cho mau xong, kẻo đánh
mất hao binh tổn của.

Nhưng Tàu còn cứng, không
chịu buông tay súng đạn ra, là
bởi có súng đạn chờ mãi để
cho Tàu do hai con đường mạch
máu trên đây, thanh ra phen
này Nhựt - binh quyết đưa dao
cắt đứt hai mạch máu ấy.

Miền Hoa-nam, mấy tuần nay
Nhựt đã tập trung binh lực rất
nhiều ở Quảng-châu, không phải
để đối phó với quân Tàu phản-
công Quảng - châu như tin tức
văn rao rùm rĩ đâu, mà để sửa
s soạn tấn công Quảng-tây, oai
hiếp Văn-nam. Một mặt, không
quân họ sẽ đi rảo kiểm, ở mé
Văn-nam cũng như ở mé giáp
ranh Miên-diên, nếu gặp những
xe có vận - tải khí giới thì chắc
họ liệng bom bắn phá tan tành,
cá đường sẽ giao-thông nữa. Họ
chặn phá khí giới ở ngoài chỗ vô
để Tàu hết khí giới thì không
lấy gì kháng - chiến nhảy nhur
mũi được.

Đó là phía dưới này.

Còn phía trên - chính nhà
quân-sự Tàu cũng tiến liên và
tuyên bố hôm thứ tư tuần trước
- Nhựt-binh sẽ phân ra làm hai
'ao lớn': một đảng từ trên Tuy-
viên đánh xuống, một đảng từ
Son-lây tấn công vào Thiêm-tây,
chiếm thành Tây-ao) chỗ Trương-
học-Lương bắt cóc Trường-giới-
Thạch) rồi trực-chỉ Cam-túc. Cả

Hoa-Nhựt chiến tranh

Nụ cười chung quanh súng đạn

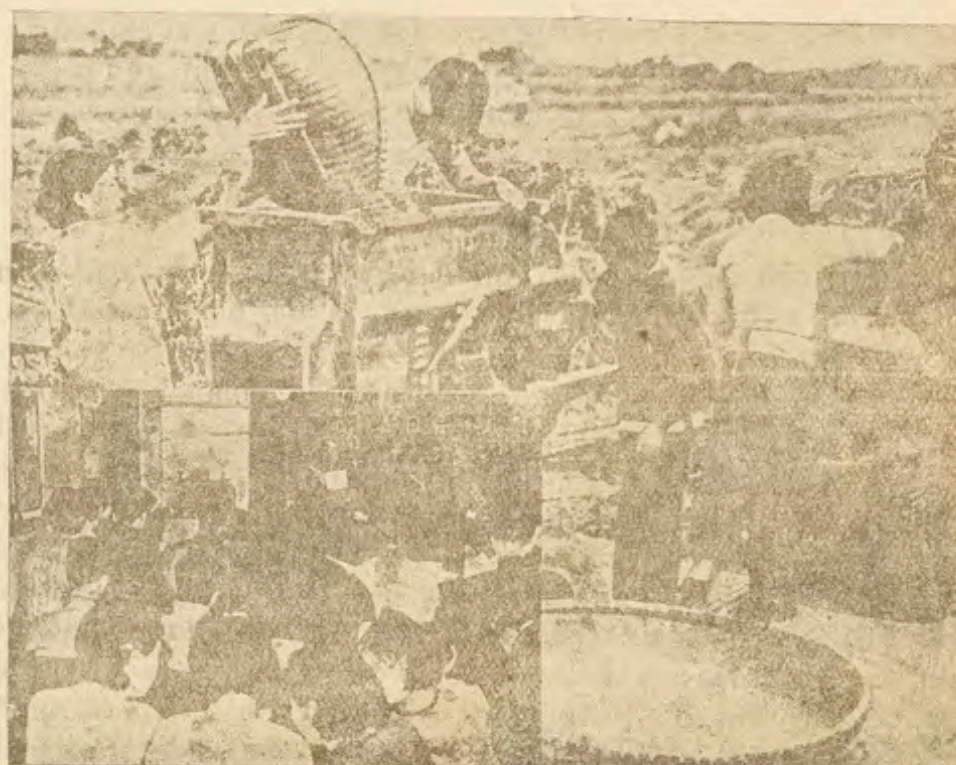
HÌNH như người Nhựt
không ưa đàn bà hột
tóc uốn éo tàn thời, cho nên mấy
lúc nay quân lính họ đóng ở
Quảng-châu, trong khi đi dạo,
hễ gặp xam nào có đầu bĩa theo
xưa thì thôi, còn mấy có mấy bà
hột tóc thì họ chế diễu cười cợt.
Hành ra bây giờ các cô tân
thời phải mua bĩa tóc giả mà
trông lên đầu khi đi ra đường.
Nghề bán đầu tóc bết bết mà
trở nên thanh bạch. Bọn đầu-
cơ kiếm ăn phải tài lắm.

CU-dân miền Bắc - sa
(Quảng-dông) bằng chuyên
nghề đánh cá bằng thủ lưới vông
có cây tre dài lớn để kéo lên
đặt xuống.

Chiều hôm 29 tháng rồi, một
lão ngư-ông ra ngồi trên mấy
mòm đá, đặt võ xuống như mọi
ngày, bỗng dưng có chiếc phi-cơ
Nhựt bay tới do xét địa thế.
Ngư-ông ta sợ hoảng hồn chạy,
nhưng vừa lúc mình nên kéo vào
lên, vì e để lâu cá chạy hết đi,
bởi vậy ông ran kéo vào lên đá.
Không để cá vào cắt đầu lên cao,
ngư như cây súng cao-xạ chỉ-liên
để bắn, làm chiếc phi - cơ Nhựt
lật lật bay đi mất, lại đánh rơi
một cái ống dóm xuống nước,
sau cư-dân mò được.

binh để lẫn công phá hủy cho
được cái ống ấy. Tức là họ lại bắt
Người Nhựt họ biết Lan-châu
là kho chứa khí giới rất lớn của
thống vậy. Nếu thế thì Hoa-Nhựt
Tàu, cho nên họ tình dụng đại
chiến tranh không còn lâu ngày.

Dưới cờ Thái-Dương

HẦU hết những nơi Nhựt-binh chiếm-cử của Tàu, người
Nhựt đã bắt đầu khai thác các nguồn lợi khoáng-sản
và kinh-tế. Lại khởi sự sắp đặt công việc giáo dục cho
đám thanh-niên Tàu. Lễ tự nhiên kể chính phủ nào chẳng huộc
dân phụ-thuộc phải học văn-tự của mình xen vào chữ bản-quốc.
Bởi vậy các trường học ở phần đất Trung-quốc dưới ngọn cờ
Thái-dương bây giờ có dạy Nhựt-văn nữa. (Xem hình ở góc)

Về mặt canh-nông lao-tác, tới mùa gặt hái, lính Nhựt ra
ngoài đồng trông nom dùm cho nông-dân Tàu gặt lúa một cách
yêu ầu, tươi cười, vì họ phóng sự nhiều nơi bị quân du-kích và
bọn thổ-phỉ cướp mất mùa màng của dân thường lắm.

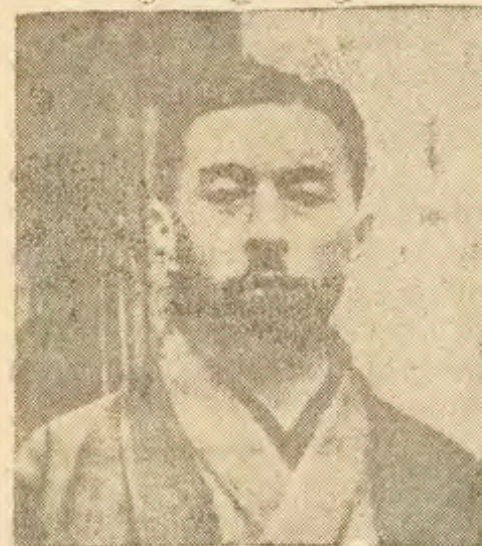
NHỰT ĐÌNH-CHO

TƯƠNG-G-THẠCH LÀM CHỨC GÌ ĐÂY?

HỒI nào tôi giờ, nhà đương
cước Nhựt quyết đánh
đổ Trường-giới-Thạch mới chịu
thời, còn nếu có gắng hòa cũng
không chịu đối diện thương
thuận với Trường-giới-Thạch.
Nhưng nay thấy T-đồng-giới-
Thạch kéo dài cuộc kháng-
chiến ra đây đưa quá, nhà
đương cuộc Nhựt đã bắt đầu
thay đổi ý kiến.

Cuối tuần lễ rồi, Thủ-lương
Cận-Vệ đã nói:

— « Chiến cuộc bốn Tàu bảy
giờ xem ra khó thể lấy việc
dùng binh mà giải quyết được
như trên Nhựt Nga hay trận
Hoa-Nhựt đánh nhau hồi Mãn-
Thạch.

CẬN-VỆ VẠN-MA
THỦ-TƯỚNG NHỰT

« Bởi vậy, trước kia chúng
tôi quyết định không giải hòa
với Trường-giới-Thạch, song nay
chúng tôi đổi lại ý kiến; vì
muốn cho cuộc chiến tranh này
mau kết liễu đi, nên chúng tôi
sẵn lòng để cho Trường-giới-
Thạch dự vào một phần trong
chánh-phủ mới của nước Tàu.

Thế là chỉ từ ra Nhựt cũng
chấn ngăn chiến tranh rồi vậy,
huống gì chiến tranh với một
dân tộc đồng chủng đồng văn
với mình.

Nhưng mà Nhựt định cho
Trường-giới-Thạch làm chức gì
đây?

Tướng sẽ xuống ngôi tối cao
lãnh-tự mà làm cụ thượng một
bộ nào chăng?

Chả phải thấy bói thì ai cũng
chán biết không khi nào Trường
chịu cách đó, thà đánh nhau tới
cùng, có chết cũng cam.

Nhựt sẽ trả lại Tàu nhiều tỉnh

Mới rồi xem báo « Monde de
Demain » có lời tiên đoán chỉ
trong nay mai Hoa-Nhựt chiến-
tranh kết liễu, Nhựt sẽ trả lại
cho Tàu mấy chục nghìn cây số
vuông, chỉ còn giữ lấy một khu
vực khá rộng.

Nếu lời tiên đoán này sẽ đúng
thì khu-vực khá rộng mà Nhựt
giữ lấy, chắc là 5 tỉnh Hoa-bắc,
không sai.

ÔNG PHẠM-QUYNH NƯỚC TÀU

HỒ-THÍCH TỪ' GHỀ THẦY ĐỒ VỐT LÊN ĐẠI-SỨ

AI cũng biết cái chức - vị
Thượng thư ở xứ mình
là khác đầu con đường thiên lý
của những người đạp cày vào
hoan-lộ quan trường. Ông nào
muốn đi tới đó cũng mất vài chục
năm lặn lội gian truân, có ông
chết trước khi được leo lên ghế
cụ lớn, hay là bạc đầu rụng răng
mà đi không tới cũng có.

Thế mà ông Phạm-Quynh -
nguyên đồng nghiệp của chúng
tôi - từ ghề chỗ báo Nam-phong
đi tuốt vào Huế leo lên trên ghế
Thượng thư Quốc dân Giáo dục
cải một. Người ta vẫn cho là hay.

Giờ thấy bên Tàu có Hồ-Thích
từ ghề thầy đồ vọt lên Đại-sứ
cũng tương-tự như thế.

Hồ-Thích là người khởi xướng
lên cuộc văn-học cách-mạng ở
Trung-quốc, cùng Lỗ-Tấn ra
sức đánh đổ cái lối viết văn-
ngôn, để chuyên dùng bạch-thoại
cho quần-chúng dễ học dễ hiểu.
Lại là một nhà triết-học trứ-
danh, thế-giới đều biết. Trước
kia làm giáo-sư Đại-học ở Bắc-
binh và soạn ra cuốn « Trung-
quốc Triết-học sử Đại-cương »

Mấy năm gần đây, ngoài ra
công việc triết-học văn-học Hồ-
Thích thường bày tỏ ý-kiến về
chánh-trị. Trước khi có cuộc
kháng-chiến, Hồ-Thích vẫn phê-
bình chỉ-trích chánh-phủ và
Trường-giới-Thạch luôn luôn.
Nhưng sau lúc kháng-chiến nổi
lên, Hồ nói:

— « Hiện nay chánh-phủ là
một chánh-phủ khiến cho người
ta vừa lòng mãn ý, không thể
« phiên trách gì được nữa. »

Thiếp của Hồ Thích mà mới đây
Mỹ đã cất tiếng lên phản-kháng
« ta vừa lòng mãn ý, không thể
bỏ Cửu-quốc công-ước đó chẳng -

đương v. v. »

Có lẽ nhờ miệng lưỡi giao
thiệp của Hồ Thích mà mới đây
Mỹ đã cất tiếng lên phản-kháng
về chuyện Nhựt-bổn định hủy
bỏ Cửu-quốc công-ước đó chẳng -

DỰ LUẬN TÀU BẮT BÌNH...

SAO CHƯA CHO 5 ÔNG XOI 12 VIỆN ĐẠN?

Cho đến tin tức «phân công Quảng-châu
này nọ, chỉ là nhà đương cuộc tuyên-truyền
dối dân mà thôi, chứ không có thực sự

NHIỀU lần chúng tôi đã bày cũng vậy. Nhưng, Lý-tôn-Nhơn
tỏ để độc-giã lưu ý rằng: có trách nhiệm báo - thủ Từ-
nhà cầm quyền Quân-sự tối cao châu mà đóng đi trước 2 ngày
của Tàu - nói ngay là Trường-giới-tôi, để cho Từ - châu mất
giới - Thạch - vẫn còn có chỗ cách mau lẹ để dăng; cho đến
bất minh trong việc thường phạt bọn quân chánh yếu hơn ở
tướng sĩ, đến đối từ vị người Quảng-tông, cũng bỏ tình thành
này, nghiêm khắc với người kia. chạy trước, không hề giao phong

Sự đó không những là con ta không chiến thì nào, thì lại không
là khách hàng quan lấy làm lạ, bị chánh-phủ vẫn tội gì cả,
mà chính dư-luận dân đầu công Sao lại có hai đồn cán hai
đã bắt đầu tỏ ý bất bình với trái cán như vậy?

Học nữ-công với trường

thực-nghệp TÂN-NỮ HỌC-DU-ÔNG

N° 1, 2, 3, rue du Grand Couronné (gần ga Nancy) Chợ-quán

Chị em đều công nhận rằng học rất đáng tiền vì trường
dạy kỹ lưỡng, thò nh (thật) mau khéo giỏi về các khoa nữ-
công: (thêu, may, cắt, thắt ép, dệt bánh, mứt, nấu ăn v.v.,
nhất là về các môn Bắc trắng, Bắc màu, Mứt bông, Mứt trái
cây, bóng đường nắn, bóng đường vẽ rất cả chị em cho là
khéo hơn các nơi. Có dạy thêm khoa nữ-công thực-nghệp:
làm fromage, savon, chế dầu thơm, phấn, son, đồ trang
diềm phụ-nữ v.v... do một viên kỹ sư chuyên môn chăm nom.
« Về khoa Pháp-văn có giáo-sư tốt nghiệp ở Đại-học-Đường
Paris, tập nói và viết tiếng Lang-sa thông hạp theo thời thế,
học một năm thì rành. Khoa này chỉ để riêng cho các nữ-
sinh-viên có học lực có bằng sơ-học sắp lên. Hồi thêm điều
chỉ xin đình có trả lời.

Dịp may cho những nhà nuôi ngựa a

Muốn dùng yên ngựa đua, yên thường, đồ xe ngựa, mời
ngồi lại nhà ĐÔNG-CHI 173 đường Espagne Saigon có đủ
thứ yên, lại có cả giày, dép, valise, cặp da, bóp dầm và đủ
thứ hàng bằng da, đồ tốt như của Tây mà giá rẻ hơn nhiều.
— Mời quý ngài lại coi sẽ biết —

MỘT NHƠN TÀI

TRỊ BỆNH HO LAO

Tôi làm việc tại sở Xả-Trạch đã lâu, vì đất nước độc, phong-
thổ không hạp, tôi phải bệnh yếu phổi; dùng đủ các thứ thuốc
mà không hết. May nhờ anh em bạn người Pháp chỉ, tôi đến
hãy Trần-quang-Minh, nhà số 45 bis, R. Commaale
N° 21; ngã tư Cây-queo Gialinh. - ngang sân banh Bình-hóa.
Ông trị không đầy 15 ngày mà tôi dứt tuyệt bệnh ho. Tôi xin
phương thuốc trị lao hết sức thần hiệu.

M. Thomas CHATAIN (Bình-tay) CHOLON

Cam đoan trị tuyệt nọc bệnh phong tình
chỉ có nhà thuốc chuyên-môn Lậu-giang:

Phong tình được cực

n° 4 rue Martin des Pallières (Saigon) Dakao
và n° 191 rue Frères Louis Saigon

Bệnh lậu mới mắc, đau tức, ra mủ xanh, vàng hoặc lẫn máu, chỉ 5 vé thuốc số
40 giá mỗi vé 0p.60 là hết tuyệt nọc.

Bệnh kinh-niên (chronique) đã uống nhiều thuốc hoặc bơm rửa mà không
dứt hẳn còn tiếp tục dùng thuốc số 42 giá mỗi vé 0p.60, cũng chỉ 5 vé cam đoan
tuyệt nọc. Bệnh phong-tình trị chưa tuyệt căn trong máu còn dư độc (toxine) cho nên
sinh ra: nước tiểu vàng đục, đau lưng, điếc tai, mờ mắt, nhức mỏi gân cốt v.v. chỉ
uống 2 hộp TÂY HUỆT TUYẾT TRÙNG (Toi dépuratif) giá mỗi hộp 1p.50
thì máu sẽ trở nên trong sạch, các bệnh đều tiêu hết.

Nhận chữa bảo huyết có giấy giao kèo các thứ bệnh phong-tình đau nặng và lâu đến
mấy cũng mau hết tuyệt nọc.

Ở xa biên thư để bệnh sẽ gởi thuốc lành hốt giao ngân, rất kín đáo.

Đại-lý: Bazar Van-Tân (góc đường Viénot d'Espagne) sau Chợ-mới, Trần-quyên
Cát 81 đường Charner (Saigon), Béch-Loan, 309 rue des Marins (Cholon), Bazar
Vũ-Lai (ngang chợ Tân-diên).

Cần thêm nhiều đại-lý xin viết thư (kèm có trả lời) về
thương lượng nơi:

Tổng đại-lý: Dépôt KIM TIẾN

n° 191 rue Frères-Louis. - SAIGON

Bán máy xay lúa gạo

Trừ đủ đồ phụ-tùng dùng theo nhà máy xay. Những đồ
phụ thuộc như bàn găng, cối lức, cối trắng, cối chà có
quạt hút mát gạo, xa giò, bàn đảo, búa đập v.v. Đai-lý
nhiều hiệu máy chạy đầu công, máy chà, m. trấu và đã rửa
nhiều nhà máy được kết quả mỹ-mang.

ÉTABLISSEMENTS
21, BO GALLIENI
(TEL. N° 21.058) SAIGON

TRẦN-VĂN-HANH

Madame

Truong van-Huân
200, rue d'Espagne. - SAIGON

BÁN ĐỦ ĐỒ THÊU

REN, CHỈ LAINE (661 contre remboursement)

SAO CHU'A CHO 5 ÔNG XO'I 12 VIÊN DẠN?

Tràng-sa sáu bảy chục cây số khiến cho chúng tôi đã từng ngỡ kia, thế mà viên Cảnh - bị tư lệnh Phong-Đề chưa chi đã hốt hoảng, châm lửa đốt cháy thành Tràng-sa để sửa soạn đem binh chạy trốn. Phong-Đề bắt chước như kiểu Dư-hơn-Mưu, Ngô-thiết-Thành ở Quảng-châu hôm 20 Octobre, giặc chưa tới nơi đã lo dọn đồ đạc vội tầu trước vậy.

Lửa cháy 3 đêm ngày, làm chết hơn 2 ngàn dân không kịp đào nạn. Lại cháy luôn cả lương khiến cho quân-tam rừng động sôi nổi, thiếu chút nữa thì vỡ lở tan tành.

Bởi vậy Tướng-giới-Thạch tức giận ói máu, lập tức ở Hàng-đương bay tới Trường-sa, xét rõ sự tình rồi tức khắc ra lệnh bắt liền Phong-Đề, Văn-trọng-Phu và Từ-Côn, 3 người; lại cách chức chủ tịch Trương-trị-Trung (tức là viên tướng cầm binh kháng Nhật ở Thượng-hải tháng 8 năm ngoái) và Bảo-an cuộc-trưởng Từ Quyền.

Dư luận quốc-dân đều lấy làm khoái, nhưng họ lấy làm quái lạ sao chánh-phủ chưa cho 5 ông tướng có tội thất thủ Quảng-châu cũng xoi 12 viên đạn như bọn Phong-Đề cho rồi.

Chúng tôi thấy phần nhiều báo Tàu đều viết những lời thống thiết phẫn khích như vậy:

« Xét ra vụ Tràng-sa, trong lúc quân giặc chưa tới mà « nhà địa-phương đương-cuộc « đã tìm đường tháo trước, lại « nôi lửa đốt thành, tự làm rồi « loạn mặt trận và lòng quân « mình ở phía trước, khiến « cho cả nhơn-dân và chánh-phủ cùng bị tổn hại lớn « lao; cái tình-hình y như việc « ở Quảng-dông một tháng trước, « chẳng khác chút nào. Bọn « Phong-Đề ngày thường vốn là « ái-tướng của Tướng-ủy-viên-trưởng, nay ủy-viên-trưởng « không kể từ tình, cứ chiếu quán « pháp mà xử tử như thế, nhơn-dân không ai không lấy làm « khoái. Chỉ tiếc là bọn tướng « lãnh có tội thất thủ Quảng-châu, sao đến giờ vẫn chưa nghe « nhà nước xử trí họ thế nào? »

Nhứt là những người quê-hương Quảng-dông càng đầy lòng phẫn uất và thán oán bọn 5 ông lớn có đại tội để mất Quảng-châu trong 9 ngày là: Ngô-thiết-Thành, Dư-hơn-Mưu, Hương-hàn-Bình, Tăng-dưỡng-Phủ, Mạc-hy-Đức.

Tướng-giới-Thạch phải công minh thưởng phạt, thì nên bắt ngay 5 ông tướng đó đi.

CHO đến những tin tức phẫn-công Quảng-châu —

« thứ. Các ngài chỉ cốt dối dân « lấy tiền một lúc, không kể gì « quốc-gia dân tộc an nguy. Lúc « có việc đến thì chạy tan như « bầy diều-thú, lo thân mình « trước, mặc kệ dân sống chết « mất còn.

« Đến nông nổi như ngày nay « mà nếu chúng ta còn giấu bệnh « đau, kỳ thang thuốc, thì chỉ còn « cách chìm đắm nửa thời. Bởi « vậy chúng tôi không thể nào « đứng nói thiệt tỏ ngay, đề xin « các nhà có trách nhiệm kháng « địch cứ dân, có lỗi như chúng « tôi nói đây thì phải mau sửa « đổi, bằng không thì lại nên cố « gắng thêm vì nước vì dân.

« Xét cho đến cùng, là cốt sao « nhà đương cuộc đối với kẻ có « công hay có tội, phải thưởng « phạt cho minh thì mới cứu vãn « được cái nguy cuộc này.

« Giờ lấy Quảng-châu mà nói, « Bạch-vân với Hồ-môn, một nơi « là bức thành, một nơi là cửa « ngõ, nếu như lúc trước mà « đương-cuộc thiết tâm lo sắp đặt « quốc phòng, thì sao không trí « súng đặt quân tại đó cho nhiều, « sao không xây đồn đắp lũy ở « ven núi ven biển. Có vậy thì « cho ngay Quảng-châu mất rồi, « ta cũng vẫn có căn cứ để đánh « với Nhật đời ba tháng là ít.

Trên hết là Ngô-thiết-Thành tới Dư-hơn-Mưu, Hương-hàn-Bình (hàng từ trái quá mặt). Dưới là Tăng-dưỡng-Phủ và Mạc-hy-Đức

Không phải chúng tôi nói thế đâu, cũng chính báo Tàu bắt bớ quá độ mà tổ-giác ra, tức như một đoạn này:

« Đến việc phẫn-công Quảng-châu, nhà đương-cuộc cứ lo « hư-truyền gạt dân mãi, chỉ tỏ « làm chán nản nhơn-tâm thôi. « Chúng tôi nói vậy, chẳng « phải có ý bợ đỡ chi-khi người « ta mà làm nhẹ mất oai phong « của mình đi đâu.

« Đời Mãn-Thanh thuở trước « chẳng kể làm gì, hơn 2 chục « năm nay, chúng ta vẫn giữ « thói hư-ngụy đề ngu-lộng dân « chúng, khiến cho dân-chúng « với đương-cuộc địa-phương « xa nhau như lửa với nước. « Cũng may là bây giờ có « cuộc kháng địch nổi lên, ai ai « cũng nóng lòng đánh giặc cứu « nước. Song đương-cuộc ta nay « cũng vẫn đập vào đầu bánh « xe đã đổ trước kia, mà dõ « ngôn dối trá quốc-nhơn đủ

« thứ. Các ngài chỉ cốt dối dân « lấy tiền một lúc, không kể gì « quốc-gia dân tộc an nguy. Lúc « có việc đến thì chạy tan như « bầy diều-thú, lo thân mình « trước, mặc kệ dân sống chết « mất còn.

« Đến nông nổi như ngày nay « mà nếu chúng ta còn giấu bệnh « đau, kỳ thang thuốc, thì chỉ còn « cách chìm đắm nửa thời. Bởi « vậy chúng tôi không thể nào « đứng nói thiệt tỏ ngay, đề xin « các nhà có trách nhiệm kháng « địch cứ dân, có lỗi như chúng « tôi nói đây thì phải mau sửa « đổi, bằng không thì lại nên cố « gắng thêm vì nước vì dân.

« Xét cho đến cùng, là cốt sao « nhà đương cuộc đối với kẻ có « công hay có tội, phải thưởng « phạt cho minh thì mới cứu vãn « được cái nguy cuộc này.

« Giờ lấy Quảng-châu mà nói, « Bạch-vân với Hồ-môn, một nơi « là bức thành, một nơi là cửa « ngõ, nếu như lúc trước mà « đương-cuộc thiết tâm lo sắp đặt « quốc phòng, thì sao không trí « súng đặt quân tại đó cho nhiều, « sao không xây đồn đắp lũy ở « ven núi ven biển. Có vậy thì « cho ngay Quảng-châu mất rồi, « ta cũng vẫn có căn cứ để đánh « với Nhật đời ba tháng là ít.

« Khốn thay cả hai nơi hiểm yếu « đó cũng bỏ mà đóng, thử hỏi « giờ muốn phản công, nếu trước « hết không giải quyết Bạch-vân « Hồ-môn thì làm sao trông khắc « phục Quảng-châu cho được « chớ. Không lấy cửa trước thì « lấy ngõ nào mà vô trong nhà? « Hải-quân không-quân mình « đã không bằng của Nhật, mình « lại để chúng có cái thời-gian « hơn một tháng nay, đã thung-dung sắp đặt các cuộc phòng « thủ, khiến mình phẫn công, « càng thấy khó khăn đã đành, « lại còn bị quân giặc tràn lan « ra bốn phía, xâm lấn thêm « mãi, như tắm ăn lá dâu, mà « nhà đương cuộc mình chỉ rêu « rao tin tức phẫn công trống « rỗng, chớ không có sự thực « phẫn công chút nào, thật là « đáng buồn. » v.v...

+ Docteur LÊ-VĂN QUYỀN +

Diplômé de Médecine Coloniale Diplômé en Dermato-Vétérinaire de l'Hôpital Saint Louis (Paris) Ancien externe de Stomatologie

và Mme Marie QUỲN

Diplôme d'Infirmière et Diplôme de Puériculture de l'Université de Bordeaux

33, Colonel Grimaud (Sau ga xe điện Cuniac Saigon-Cholon)

TRỊ ĐỦ CÁC CHỨNG BỆNH NGƯỜI LỚN VÀ CON NÍT

Có phòng riêng để trị bệnh con nít và đàn bà sau khi sanh sản (đau tử cung) đau bụng dài v.v.. do tay Mme Marie QUỲN săn sóc. Chuyên-trị bệnh ngoài da và trong máu, bệnh phong-tinh các thứ. Có trị bệnh trong miệng và răng.

GIỜ KHÁM BỆNH: Sớm mai: 8 giờ đến 12 giờ — Chiều: 4 giờ đến 7 giờ. Chứa-nhứt và lễ: 8 giờ đến 11 giờ.

Trong giờ nghỉ muốn rước gấp, xin đến số 6 đường

Jean Menlau

Dịch dùm cô BICH-LAN

2 bài thi của chi-sí CAO-LY

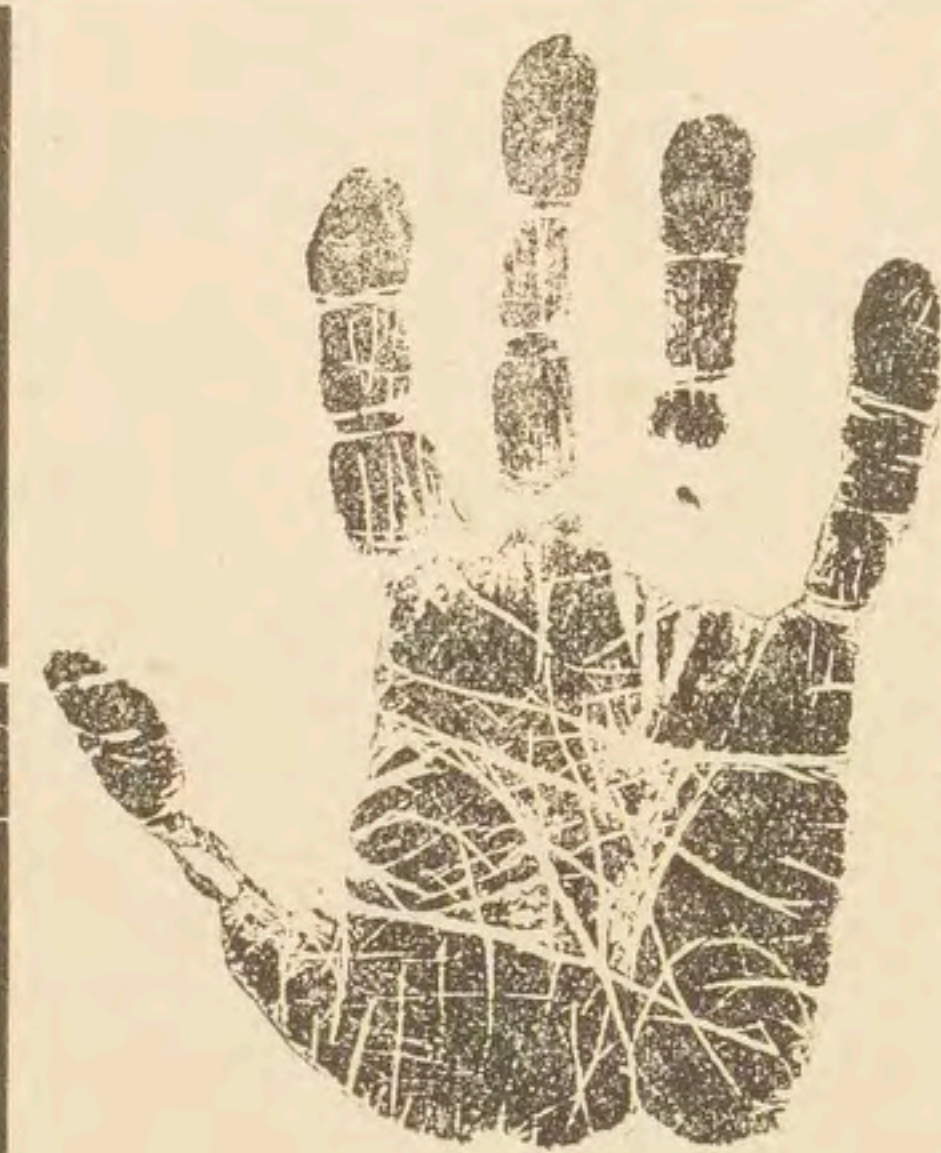
BICH-LAN nữ-sĩ mới gởi lại bồn-báo mắng bài thi dịch sau đây nữa, còn đề sót chưa đăng. Luôn dịp có cho hay rằng hiện đang phẩm bình những bài dự-cuộc, chắc trong vài tuần mới xong Số bạc 15 p. có đã gởi lại báo-quán chúng tôi rồi. — M —

Trần-Thu-Phu (Phanthiết)

Nguyễn-Tâm Tu-Ly

I — Lớn tiếng đầu đây khóc ngựa I — Thú Đồng mắt thấy lụy đào
Đông, đào
Lúa xanh phơi phơi hận lòng Chơn phải ngừng coi lúa mạ cao
trông. Chỉ sĩ quyết thân ôm trách-nhiệm
Giữ tròn bồn phận ai cau dằm? Anh hùng hồng đất mùa thơm
Giấy động can qua kẻ khi hùng? dao.
Sông núi mấy triệu binh vẫn cũ, Núi sông còn hết khuôn hoàn-vô
Mây rầu một đám bọn đeo bông Người vật chia phe lủ ã-đào.
Bốn ngàn năm ngủ may còn Ta cũng bốn ngàn năm tỉnh giấc
thức, Chạnh lòng hát gió thổi mây nhào!

II — Tôi chưa bơ vợ lưỡng náo II — Nước vỡ nhà tan nỗi khó
nùng khuấy,
Máu tươi còn ngấn chảy theo Giòng sông lã máu vẫn còn đầy
dòng. Năm xưa sương trắng dầm xương
Tuồng xưa giáo mác đầu khôn kẻ. nọ,
Cảnh mới mây mù mắt khó trông Bữa ấy mây đen phủ mặt này.
Da bọc lấy xương bày trẻ đại, Da thịt gầy mòn thương 'rẻ đại
Gươm kẻ bên cổ bọn già trung Sợ đầu gieo chọi khóc người hay
Ai ơi muốn sống nên liều thác, Cừu sáu tính trả ngày nào đó?
Thù giống vàng thắm có biết Chớ để hồn vàng chẳng chuyển
không! vay!

Tôi thường COI TAY thì phần nhiều việc qua rồi mười thầy đều đoán trúng đủ, còn khó hơn hết là việc hiện tại và tương lai mà đoán cho trúng thì mười thầy chỉ được có một.

TỜ QUI-KY

Đúng năm 27 tuổi đầu lòng không muốn lấy vợ mà vì hoàn cảnh gia-đình buộc phải cưới vợ. Sau khi có vợ một năm người vợ sẽ đậu thai, sanh 1 đứa con gái đầu lòng nhằm năm 28 tuổi. Cách đó 2 năm sau, đúng 31 tuổi sẽ sanh một đứa con trai và người vợ phải bị đau năm nhà thương. (Đau trong tháng Septembre 1938) tuy đau nặng song cũng trị mạnh được.

Trên đây là tờ Qui-kỳ coi suốt đời của Professeur NGUYỄN-THƯỢNG-HIÊN chuyên môn COI TAY và COI BỆNH (Physiologiste & Chiromancien) số 251 đường Lagrandière, SAIGON đã coi cho tôi từ năm 1933 vừa khi ở bên Pháp mới về. Thật là lúc ấy lòng tôi không bao giờ nghĩ tới sự lấy vợ, mà vì cảnh nhà buộc phải cưới vợ, mà cưới vợ ca'ch đó một năm, nghĩa là đúng nhằm năm tôi 27 tuổi. Có một điều đáng khen và đúng hơn hết là coi cho vợ tôi phải bị đau tử cung, thì hôm tháng Septembre 1938 này vợ tôi vì sanh đẻ mà mang bệnh nên phải nằm dưỡng bệnh nơi đường đường của docteur Lê-hưng-Long và nhờ nơi tài Ba'c-si chữa cho mới được lành mạnh (1). Một người COI TAY mà đoán được những việc tương lai đúng như vậy hay hay là dở, có' da'ng khen chẳng?

Dương-thành-Hoàng

Propriétaire Directeur d'écortiquerie à Phu-my MYTHO

Trên đây là bàn tay của M.

(1) Nhờ tài Ba'c-si Lê-hưng-Long trị bệnh cho vợ tôi được lành mạnh nên trước đây tôi có' đăng lời ca' m' on Ba'c-si trên mặt báo Điện-tín.

Lựa rất tốt của người Việt-nam mới chế tạo
Nguyên chất tơ 100% : trắng, mịn, bền, không hề nỡ

Ấy là LỰA-TIỀN VĂN-MINH và NHƯ-Y' trữ bán ở

Nơi chế tạo : n° 18 rue Đông-khanh HANOI — Nơi đại-lý : 128 rue Lagrandière SAIGON

những - sự

**NHỮNG CHUYỆN
TRAI GÁI MA
QUỖ LẠ LÙNG
CỦA XỨ LÈO**

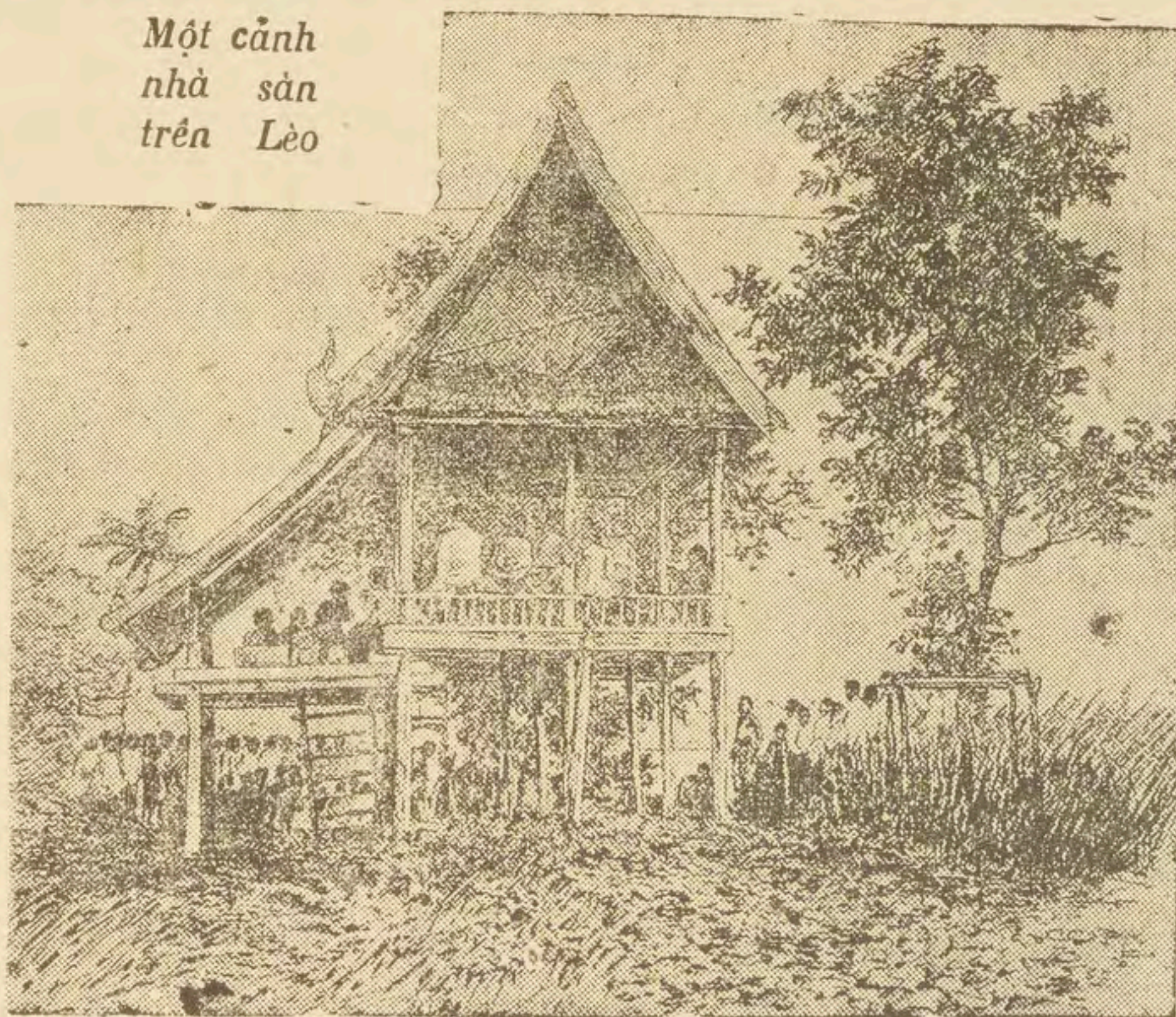
Lèo và Kha

VIET-HU'ONG viết

thấy một cô nào được rảnh, là vì số phù-bào đã nhiều quá số phù-xảo. Tôi cố chờ, chờ mãi, mười lăm phút qua rồi hai mươi phút tôi mới thấy Chanpha và Nonane trở lại, tôi rất lấy làm lạ. Nonane không còn là Nonane hồi nãy. Bây giờ đầu tóc nàng rối beng, gương mặt bơ phờ, trên

ra làm náo - động dư-luận. Bởi thế trong những xóm Lèo rất yên tĩnh, chẳng nghe qua một tiếng chửi rủa ghen tương giữa vợ chồng bao giờ.

Một cảnh nhà sàn trên Lèo

VII.—Không ghen

**Thanh-niên nam
nữ Lèo tụ họp tới
bên giường người
đẻ mà tình-tự**

Tôi và Chanpha đưa nhau lên nhà của thầy P. một Việt-kiều tông-sự công-sở, có vợ Lèo vừa mới ở cử.

Trong gian phòng rộng để một cái chõng tre, vợ thầy P. trần truồng, chỉ bận một cái váy cụt, để rung rinh cặp vú căng sữa và cái thân hình đều đặn trắng nõn dưới ánh đèn măng-sông. Bên tay mặt khít chõng, một sòng bài-cào, các đồ-độ của thần đèn-đổ sát phật lẫn nhau; bên tay trái cạnh giường ngủ, hai dây trai thanh gái lịch đang xúm xít nhau thăm thì to nhỏ những câu chuyện tình tứ yêu đương.

Một anh Phù-bào muốn tỏ mình là nhạc-sĩ lấy cây khèn tre cũ, tuồn ra những âm-điệu êm đềm tr ng-trẻo. Chúng tôi ngồi bên cạnh một cô Phù-xảo, cô Nonane, có vẻ đẹp như mi kín đáo

Luôn mấy ngày lẫn lộn ở các xóm Lèo, tôi không còn thể giữ được vệ-sinh, phân biệt được dơ sạch, vì nếu giữ vệ-sinh thì không chỗ để chân trong những lúc hứng thú.

Chui rúc vào chỗ đàn bà đẻ, là điều kiêng cử nhất của nam-nhơn nước Việt, nhưng dân Lèo hề có thần tình-ái giảng làm chỗ nào thì họ tụ lại chỗ đó, chẳng kiêng cử gì hết.

Người sãn-phụ Lèo cũng chẳng cần nếm lửa hơ than, tay ẩm đưa con đỏ ngồi xem các cuộc vui một cách hớn hờ. Nhưng chỉ có cảnh trái ngược rất đáng khen phục, là thầy P, chồng sãn-phụ, chủ-nhân nhà này, ngay trước con mắt của bà vợ mới làm-bồn xong, thầy tự-do tung-hoành tán tỉnh với các cô phù-xảo, đến đôi tã xung hữu đột như Triệu - tử vào trận Đương - dương, chẳng chút e-dè kiêng nê có vợ ngồi đó. Thế mà bà vợ tuyệt nhiên không ghen. Nếu các bà Annam hẳn đã đỏ ghè tương, nổi cơn sãn hận.

Phụ-nữ Lèo không ghen ư ?

Theo chỗ tôi quan sát đã nhiều, tôi dám quả quyết rằng không. Mười lăm năm lẫn lộn ở xứ Lèo, tôi chưa từng thấy một bi-hài-kịch «ghen» nào xảy

Chẳng phải phụ-nữ Lèo có trái tim sắt đá, không biết ghen là gì, nhưng sự thật là các cô phù-xảo có tánh nhân-nại và rất thương yêu chồng, đến nỗi quên cả tánh ghen đi. Từ chữ yêu đến chữ kính chữ nể, các cô đánh cảm miệng trước những cảnh trái ngược của anh chồng đa-tình.

Tôi đương mãi suy nghĩ mơ-màng vợ vẫn về quan-niệm tâm lý phong tục đó, thì bỗng một tiếng cười ré lên, tiếng cười chế-nhạo của Chanpha :

— Hương ! sao tự nhiên mặt anh ngó thần thờ, hay sắc đẹp mê hồn của cô Nonane đã làm cho anh ngờ ngẩn phải không ?

Câu nói chọc ghẹo lý thú của anh bạn «Bà-độc» khiến tôi tỉnh giấc, mà cô Nonane cũng phải e-lệ cúi mày.

Sòng bài cào dường như đã «lên nước». Tiếng cái cò vang rân. Tôi cố tìm trong óc những câu văn-hoa, những lời bóng bẩy mà tôi học lóm được của Chanpha trong những lúc cùng nhau đi chinh-phục ái-tình, để nói chuyện với các cô phù-xảo cho ra mình là tay lịch-thiệp.

Bỗng Chanpha vùng đứng dậy đi ra ngoài, tôi mừng thầm. Tôi tưởng anh có nháy-ý để nhường Nonane lại cho tôi ; nhưng mà tôi lầm. Sau hai phút, Nonane cũng đứng dậy xin lỗi tôi, đi ra ngoài có việc. Tôi đành chờ. Trong đám các cô phù-xảo, không

trán rỏ ràng lớp phấn đã bị hoen-ố và điểm thêm mấy giọt mồ hôi. Tôi suy nghĩ không có lẽ nào !.

Thì ra hôm sau tôi mới được Chanpha giải rõ cho nghe, cái «không lẽ» của tôi thành ra «có lẽ» lắm. Sau khi đỡ hết khoa ngôn ngữ ra tán tỉnh và biết cả đã cần câu, Chanpha ra hiệu kín đáo và đứng dậy rồi Nonane cũng đứng dậy theo. Cặp tình-nhân «chắc lát» đã tự do đưa nhau đi tìm sự khoái lạc cho thân thể.

Người Lèo họ tự do tới vậy đó.

VIII.—Ma lai

**Một người hóa
ma, chun vô trong
bụng người mà
cào xé ruột gan**

Ma lai, tiếng rất thông-thường để gọi một thứ «ma» rất ghê sợ ở xứ Lèo, mà tất cả Việt-kiều đều biết.

«Ma-lai» theo nhiều người tương truyền do ở sự «quá ngãi» của các thầy ngãi và sự «không kiêng cử» của người học ngãi mà ra. Tôi không mê tin dị-đoan nhưng tôi có thể quyết đoán rằng với thứ ma nào khác người ta có thể trừ khử hay ngăn ngừa trước được, chớ với «ma-lai» thì người ta đành chịu thục thủ. Vì một con «ma-lai» chính là một người như tôi với

các ngài, như trăm ngàn ức triệu người thường vậy, song chỉ khác có một điều ghê gớm này : một người trúng độc bùa ngãi thành ra «ma-lai». Nó phải bắt kẻ khác mà ăn, nếu trong một thời gian nhứt định mà nó không ăn được một người nào, thì nó phải tự hại người nhà hoặc anh em hoặc vợ con để cho «con ngãi» được no đủ mới yên.

Hồi tôi mới chân ướt chân ráo, bước lên xứ Lèo, lần đầu tiên, tôi được mục - đích một Việt-Kiểu bị ma-lai ăn.

Anh Văn, dân lao động làm gạch, mua một xu nhỏ khế mà sanh ra cái cọ với một người Lèo sao đó, không dè đầu người ấy là một con «ma-lai» dữ dội.

Quả thật sau khi người Lèo đi rồi thì anh Văn bỗng phát đau bụng xoắn ruột xoắn gan, lẫn lóc rên la muốn chết. Thì «ma-lai» đã nhập vô trong bụng anh để đục khoét ruột gan. May phước người ta đoán biết nguồn cơn liền đi tìm thầy ngãi về cứu chữa.

Với một cái trứng gà một cặp đèn cây và một cái nồi đất, thầy ngãi phun bùa chú bắt ấn quyết.

Bỗng một tiếng la lên dữ tợn, tiếng la của anh Văn bằng thổ-nữ Lèo mới kỳ, mặc dầu anh Văn mới lên cư-ngụ chưa hiểu rõ ố c đến nỗi mấy hôm sau, đêm qua một tiếng náo của dân

— Khầu nọi lap leo ! Khầu nọi lap leo !

Nghĩa là : Con chưa rồi ! Con chưa rồi !

Thì ra con «ma-lai» chun vào bụng anh Văn hồi nãy không chịu nổi bùa phép của thầy ngãi nên phải kêu la thú tội.

— Vậy thì mi phải đi ra cho mau !

Linh ông thầy ngãi truyền.

Anh Văn mới nãy kêu trời đó, giờ đứng phắt dậy tươi cười, nhưng trong cái nồi đất có cặm đèn cây vẫn nghe có tiếng kêu la chói lói :

— «Khầu nọi lap leo ! khó pòi khấu nọi nê ! (Con xin chưa rồi, van thầy thả con ra !)

Ông thầy ngãi mỉm cười, cái cười tự đắc của người thắng trận ra oai hạch hỏi :

— Con ma-lai kia, mày tên gì ?

— Thưa ông, tên con là Leum.

— Mày ở làng nào ?

— Bầm con ở Bận-Đàn !

— Từ nay về sau mày không được phá hại người ta nữa nghe không ?

— Thưa vâng.

Thuở nay tôi vẫn là một thằng cứng đầu cứng cổ không hay tin nhảm nhí bao giờ, thế mà hôm nay được mục-kích chuyện lạ này, tôi không khỏi rung mình rõ ố c đến nỗi mấy hôm sau, đêm qua một tiếng náo của dân

(Còn tiếp)

Chuyên trị các chứng bệnh thuộc về thần-kinh như là : tay rung, trong cơn hồ hởi, sảo cảm, hay giận hờn tánh tình không chừng đời hay rầy rà quạo quạo. Ban đêm hay thao thức, toan tính mơ-màng những chuyện đầu đầu Trĩ những chứng hay nhức gân ban đêm, giựt tay chơn trong khi ngủ, mỗi mẻ trong lúc trở mình.

Nhưng người tôi ngày làm lung một nhọc, hoặc ngồi lâu, hoặc đi xa, hoặc làm việc bằng trí nếu đêm nằm xuống thì bất oải, đau nhức tứ chi, không ngủ yên, uống KIM-TINH-ĐƠN này thật hiệu nghiệm. Ngủ được ngon, mà sáng ngày được thoải mái vui vẻ. Những người có bệnh nhức đầu đau uống vài ve hết tuyệt. Nhức đầu thường, uống một ve thì hết liền. Đàn bà có thai, mỗi mẻ đau nhức, uống KIM-TINH-ĐƠN hay lắm. Khi nằm chờ trong mình râm đau uống một ve thì được êm ái ngủ yên. Giá mỗi ve : 0p.25

Nhà thuốc VÔ-ĐÌNH-H-DẪN

323 Marins Cholon
118 Espagne Saigon
4 Ohier P. Penh.

**NHÀ MÁY CHÉ TẠO
HAI - PHONG
(Tonkin)**

Còn cần nhiều
đại-lý ở các tỉnh

Nên dùng thứ dầu sơn

RÉSISTANCO

Vừa láng, vừa bền, vừa rẻ tiền

Bán sỉ và bán lẻ
ở hiệu

NGUYỄN-SƠN-HÀ
97 rue Charner - SAIGON
Téléphone : 21.786

THẦY « CÙ - NÈO »

MỸ-LÊ (CÀ-MAU)

— « Bị học đái nhứt là nghề theo « Ông thầy Gù » Thành danh thầy giáo, lời ông Nguyễn-tấn-kêu quen miệng, mẩu thầy kia Phương bảo như thế. Ông đem nghe mỉm cười. (òn thầy tôi, cái khổ tâm của mấy ông « Gô sao thì tôi không biết, nhưng đầu trẻ » trong chốn thôn quê chắc chắn rằng ông « sẵn mình » ra nói lúc các ông ấy lằm phật đi lằm. Nhờ vậy mà mấy trò ý một vị dân chi phụ-mẫu nào, biếng nhác ít hay bị u đầu như Ông đem sổ lương hiêm hơi ra trước.

nói- Ông nói nhiều, làm cho khi Trong lớp có trò Thi là ngu đọc xong bài ông, tôi trực nhớ nhứt và làm biếng nhứt. Vậy mà tôi hồi tôi còn đi học, cái « ca » được thầy tôi yêu, ít đánh. Có lẽ của thầy tôi còn « khổ tâm » vì trò hiền quá hay khờ quá, làm cho thầy tôi thương hại gấp mấy « ca » của ông Phương chẳng ? Không hiểu vì lẽ gì, tôi đã nói đó.

Thầy tôi, hồi ấy còn trai trẻ, dân chúng hai mươi mấy tuổi đầu, đối với chúng tôi rất nghiêm nghị, tánh nóng như ứa

đốt, trò nào ngu ngốc thì coi cho nên học trò dứa ghét dứa thương. Dứa thương vì nó nghĩ tôi công phu khó dạy dứa dứa của thầy ; dứa ghét vì nó nghĩ tôi ngon roi mây có cục « gù » sau chót, thường « khện » lên đầu nó liên miên.

Lẽ thường, ghét thì hay kiếm chuyện. Chúng đặt cho thầy tôi cái huy hiệu là « Ông thầy Gù » vì thầy hay dùng ngon roi có cục gù ấy mà răn dạy chúng.

Lớp tôi là lớp nhứt, danh từ ấy truyền ra, tất nhiên mấy lớp kia cũng bắt chước nốt mà gọi

trực nhớ ra và mới hiểu được cái cười « bí-mật » của chúng tự bấy lâu nay. Tôi bụng bảo dạ : « Trời ! Thầy tôi ở xa đôi lại, nào phải biết trò Thi có chị đẹp mà chiu-chuộng, dễ-dãi với trò dứa. Rõ oan ! »

Nhưng tiếng xầm xì, khúc-khích vẫn còn sau lưng tôi. Kịp khi dóm xuống, thấy thái độ của mấy trò ương-ngạnh, thầy tôi tái-mặt !

Khi chị trò Thi ra về, thầy kêu một dứa lên hỏi cười chuyện gì. Trò nọ ấp úng. Nổi nóng và chắc vì thẹn thường, thầy tôi vờ cái cây cong-cong, giống cây cù-nèo, treo tòn-ten trên vách để làm đồ musée scolaire, khện cho nó mấy cây công-cốc trên đầu và đuôi về chỗ. Tôi thấy thầy thở « phèo » một cái, tôi biết rằng thầy đã chán nản với nghề !

Mấy hôm sau, tôi được nghe thêm một huy-liệu : « Thầy cù-nèo ! »

Từ đó tôi thấy thầy tôi buồn

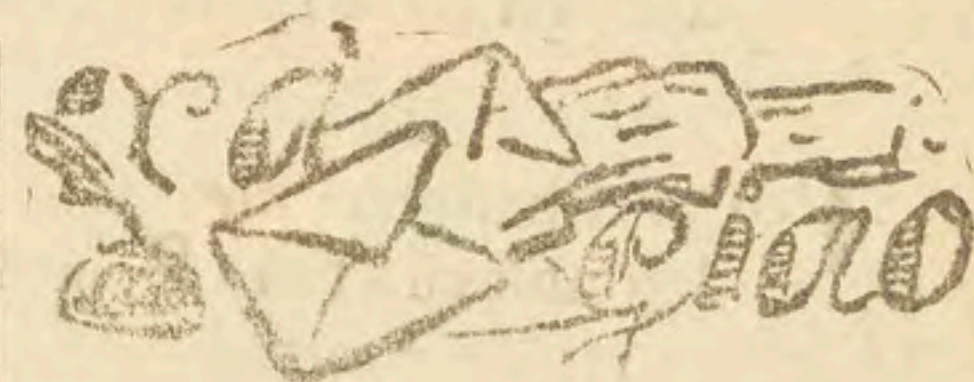
Hãng làm gạch bông của người Annam

Chuyên môn làm các thứ gạch bông (carreaux en ciment) và granito thiết tốt lại giá rất rẻ,

Cũng có lãnh làm má và mặt bằng đá cẩm thạch nhơn tạo (marbre artificiel) và bằng Granites,

Chúng tôi đã được ban thưởng Médaille vàng, Long Bội tinh của Đức Đại-Nam Hoàng-Đế Bảo-Đại và nhiều cấp bằng ngoại hạng, hạng nhứt của các hội-chợ Huế, Hanoi và Haiphong. Quý ngài ở xa muốn mua hoặc xin catalogue thì gửi thư thương lượng với chúng tôi rất cảm ơn.

COMPTOIR DES INDUSTRIES RÉUNIES
« CARREAUX IMPERIAL »
BẢO-TRẮC et NGUYỄN-VĂN-HUỆT
68, Quai de Belgique - SAIGON Téléphone 21 038

ÔNG ĐỐC-TƠ TRẦN-VĂN-CHI THÀNH HÔN

Chúng tôi tiếp được tin mừng rằng : ngày 15 Décembre tôi đây cụ Trần-văn-Di cụ cai - tổng Quảng - xuyên ở Camau làm lễ thành hôn cho linh-lang là ông đốc-tơ Trần-văn-Chi ở Saigon, ai nấy đều biết tiếng, kết duyên cùng cô Lâm-thị-Liêm ái-nữ ông Lâm-quang-Chiêu, tri-phủ-hàm ở Long-phủ Socirang.

Bồn báo kính mừng ông đốc-tơ Trần - văn - Chi và quý-phu-nhơn.

BẢO « THÁI-DƯƠNG » RA ĐỜI

Tuần báo « Thái-dương » của ông bạn Lê - trung - Nghĩa chủ-nhiệm đã ra số 1 ngày 3 Décembre. Báo-quán ở số 3 đường Paul Bert Saigon.

Kính chào đồng-nghiep.

TẠI SAO CÓ DI-TÍNH ?

Bệnh Di-tính sanh ra bởi 3 nguyên-nhơn :

- 1) Bẩm tánh yếu quá chăm lo học tập.
- 2) Độc bệnh phong tình nhập vào thân.
- 3) Chơi cách thủ dâm.

Trong 3 nguyên - nhơn này Người thấy mỗi một, đau lưng người có bệnh di-tính thường hơn. Các khớp xương rêm rêm, mắc bởi 2 nguyên-nhơn sau không muốn dậy. Hai mắt có cùng. Bệnh di-tính có ba thời-kỳ ghèn và hơi có huân đen. Ăn và cách hành bệnh cũng đều không biết ngon, làm việc biếng khác nhau. (ác bạn xem kỹ nhấc, người quạo quọ. Bệnh hình trạng như sau đây thì biết như thế gọi là Di tính.

rõ bệnh mình ở vào thời kỳ nào

MỐI CÓ BỆNH

Ban đầu đêm nằm ngủ mơ mộng thấy giao nọp với đàn bà, tỉnh vừa ra thì giật mình thức giấc. Như thế gọi là Mộng tinh. Trường-hợp này bệnh rất dễ trị. Người chỉ thấy đau lưng, mỗi chút ít thôi.

BỆNH HƠI NẶNG

Lấy lắt các bạn thanh-niên lao. cho thể là thường. Bệnh càng thêm, sau ngủ không còn thấy Mộng-tinh, Di-tính, Huệ-tinh giao hợp nữa mà tỉnh ra lúc nào rất mau le, dễ uống và được một không hay, sáng thức mới biết, cái đặc-biệt là bệnh không hề tái

Muốn mới mới hay dùng thuốc cổ danh

Cổ tinh ich-tho

Người có bệnh nặng hay nhẹ, trong 3 thời kỳ kể trên uống vào 1 hoàn CỐ-TINH, 1 giờ sau là thấy trong người dễ chịu hơn, trong 2 ngày đầu thấy bớt đau lưng, các khớp

xương bớt mỏi, ngũ âm không còn giật mình thức giấc nữa, tìm đã bớt hồi hộp. Uống trong 1 hộp thì người đã thấy khỏe nhiều rồi, làm việc bằng hái trở phát. Ho khan, ho có đờm, tắc lại, ăn biết ngon. Bệnh nhẹ 1, 2 tiếng. Ho khô không trong cổ như năm, uống 2 hộp là thật mạnh, gà kêu Cầm mà ho. Ho nhiều nặng 5, 7 năm uống nhiều lắm mà không có đờm. Đàn bà có 5 hộp thì không còn tái trở lại. thai ho hoặc đẻ rồi ho sản hậu

Chú ý. — Có nhiều thứ thuốc khác có chút huyết, cũng trị bệnh Di tính, nhưng chỉ trị đỡ tạm thời, rồi bệnh cũng trở lại như xưa. Thuốc Cổ-tinh-ich-tho-hoàn không có trị như thế, sở dĩ nó trị bệnh được đặc biệt hơn là ở chỗ : Bệnh không bao giờ tái trở lại khi đã mạnh. Giá mỗi hộp 1p.00

Nếu uống trong 1 hộp đầu không thấy hiệu nghiệm chi hết, thì các bạn hãy làm quăng các xấu cho Cổ Tinh Ich Tho. Nhưng rên nó thật

hay thì các bạn nhớ giới-thiệu giúp với các bạn thân. Cảm ơn trước các bạn.

Ngoài ra thứ thuốc Cổ Tinh Ich Tho chúng tôi có bào chế 2 thứ thuốc chuyên trị bệnh ho và kinh nguyệt Bạch-đái rất hiệu nghiệm kể ra đây :

Bảo-phê linh-dược

Chuyên trị các bệnh ho mới ho khan, ho có đờm, tắc lại, ăn biết ngon. Bệnh nhẹ 1, 2 tiếng. Ho khô không trong cổ như năm, uống 2 hộp là thật mạnh, gà kêu Cầm mà ho. Ho nhiều nặng 5, 7 năm uống nhiều lắm mà không có đờm. Đàn bà có 5 hộp thì không còn tái trở lại. thai ho hoặc đẻ rồi ho sản hậu

Chú ý. — Có nhiều thứ thuốc khác có chút huyết, cũng trị bệnh Di tính, nhưng chỉ trị đỡ tạm thời, rồi bệnh cũng trở lại như xưa. Thuốc Cổ-tinh-ich-tho-hoàn không có trị như thế, sở dĩ nó trị bệnh được đặc biệt hơn là ở chỗ : Bệnh không bao giờ tái trở lại khi đã mạnh. Giá mỗi hộp 1p.00

Nếu uống trong 1 hộp đầu không thấy hiệu nghiệm chi hết, thì các bạn hãy làm quăng các xấu cho Cổ Tinh Ich Tho. Nhưng rên nó thật

trở trời đều ho. Ho như thế đến ói mửa đầy nhớt mới thôi.

Không những thế..

Thuốc « Bảo phê linh dược » lại có ta nh chất ngừa được bệnh. Mạnh uống vào bỏ phổi, trị tức ngực, không ho mà tăng hàng có đờm, ngừa bệnh lao, Hiệu nghiệm trong 24 giờ. Giá một hộp 1p.00.

Phụ nữ bạch-yến

Trị kinh không đều, trời sụt, huyết kinh bầm dẹt. Huyết kinh khi nhiều, khi ít. Trị kinh nguyệt thất thường bởi làm việc quá sức, hoặc những việc vui buồn sức động quá, kích thích đến tâm trí. Trị Bạch-đái, sưng tử-cung, bởi kinh nguyệt không đều sanh ra.

Thuốc « Bạch yến hoàn » giúp các bà đỡ da thâm thịt, máu huyết hồng hào, mau có thai.

Kinh nguyệt không đúng đã lâu rồi, chỉ uống trong 1 hộp « Bạch yến hoàn » thì kinh sẽ trở lại đúng ngày luôn luôn. Thuốc « Bạch yến hoàn » rất dễ uống. Các bà các cô nhứt thuốc các nhứt nào đi nửa giờ thuốc Bạch-yến hoàn cũng uống được. Giá 1 hộp 1p.00.

Đặc-biệt cho các bạn ở xa

Thuốc PHỤC-HƯNG bán y gia, nhưng muốn cho các bạn ở xa có thuốc dùng mà chỉ trả theo giá thường, khỏi phải chịu cước phí, vậy chúng tôi vui lòng gửi contre remboursement từ 2 hộp để thí nghiệm.

Truyền mua thuốc

PHỤC-HƯNG-Y-QUÁN 323, rue des Marins, CHOLON

Xin gửi cho tôi C. Rembt.

... hộp BẢO-PHÊ ... hộp CỐ-TINH

... hộp BẠCH-YẾN ... (Khỏi cước phí)

Nom : ...

Adresse : ...

TRẦN HÀNH DO
NHÀ THUỐC
Võ đình Dân
323, RUE DES MARINS - CHOLON
118, Rue d'Espagne - SAIGON
4, Rue Ohier - PNOMPENH

Bảo-Chế :
Phục-Hưng-Y-Quán

CHÚT ÍT KHOA HỌC

13 CHỖ TRONG THÂN-THỂ TA CÓ THỂ MỒ XẼ MAY VÀ

DỒI xưa, thân-thể của ai tích gì, máu tuôn ra nhiều quá, mới thật là vật riêng của người ấy có, từ lúc bắt đầu oa-oamấy tiếng khóc chào đời cho tới lúc tắt hơi xuống lổ. Dầu trong khoảng đó thân mình có đui què sứt mẻ chỗ nào, nhứt là hư hao gì trong tạng-phủ, thì đành chịu tàn tật suốt đời hay là phải chết — mà chết là thường — không nói chuyện sửa chữa đổi thay gì được.

Những tay thánh-y như Biển-Thước, Hoa-Đà, gặp bệnh nguy nan, cũng chỉ lấy vị thuốc cứu chữa may lành, bằng không thì thôi, chớ không có cách gì khác. Hoa-Đà chữa cho Quan-công, cầm dao gọt chỗ thịt thái bởi mũi tên độc, đủ nổi tiếng là thiên hạ danh-sư.

Đời nay, với khoa-học phát minh càng ngày mới lạ, thân thể của chúng ta coi như bộ máy xe hơi: những món nào hư hỏng, có thể sửa sang lại nguyên lành hay là thay đổi món đồ mới vô. Lưỡi dao của nhà chuyên-môn thường mỗ xẻ thân thể ta, moi móc cắt xén khắp trong lục phủ ngũ tạng, mà vá chỗ này gọt chỗ kia tùy ý. Hơn nữa, các ông dám xẻ lấy cơ-thể của người nọ để ráp vào cho người kia, hay là trái lại. Đến đời bây giờ không ai có thể nói tự phụ được rằng: «Thân tôi hoàn toàn của tôi có». Là bởi có khi máu đang chạy trong huyết mạch các ngài chính là máu của tôi đã sang sót cho các ngài mới sống. Cũng như có khi cái mặt tôi bị lũng hết một chỗ, mà nhờ có miếng thịt bắp đùi các ngài đắp vào cho tôi.

Các ngài xem hình nhơn-thân in đây và những khoản kê-khai sau này thì biết rằng với khoa-học hiện tại, duy có linh-hồn — nếu như có linh-hồn — người ta chưa đổi cho nhau được thôi. Còn thì khắp cả thân thể ta, bắt cứ chỗ nào hay món gì, người ta cũng có cách mỗ xẻ cạo gọt lung tung và cho nhau vay mượn sang sót được cả.

1' — CHUN TAY

Ngày nay cưa chun cưa tay là sự rất thường thấy, không còn ai lấy làm lạ nữa. Rất đời có người bị cưa hết tứ chi (hai chun hai tay), chỉ còn lại một khúc mình trụi-trụi, mà vẫn cử động sanh nhai được, không phải là phở-nhơn mới kỳ.

2' — MÁU

Hồi nào một người bị thương

đòi thần chết rước đi thôi. Bây giờ khoa-học lấy máu của người khác truyền sang cho mình để cái tử hồi sanh như chơi.

Bởi vậy ở các nước văn-minh lâu nay có hạng người vạm vỡ mạnh khỏe, chuyên nghề bán máu hay cho máu (*donneurs de sang*). Lúc nhà thương cứu cấp mấy bệnh-nhơn ngay ngáp, kêu họ lại tức tốc để rút lấy hàng nửa lít máu họ mà truyền sang người bệnh cho được khỏi chết.

Lại còn phòng sợ đời lúc phải kêu người cho máu lại mất lâu ngày giờ, nên chỉ gần đây ở nhiều nhà thương của Âu Mỹ đã tìm ra cách lấy máu để dành sẵn trong thùng nước đá (*glacières*), giữ được nguyên chất đến 20 ngày.

Giáo-sư Jodine nước Nga tài tình hơn nữa: lấy ngay máu của cái thầy-ma mới chết mà truyền sang cho người bệnh nguy cấp.

Một nhà bác-học Mỹ đang cặm cụi từ mấy năm nay, rút lấy tinh túy của ít nhiều loài cây mà chế ra thứ máu nhơn-tạo, gọi là máu thảo-mộc (sang végétal).

Sau hết tới thứ thuốc tiêm bằng nước mặn, do đốc-tơ Carrel phát-minh gần đây, có tánh chất như máu thiệt của người ta, để tiêm vào mấy kẻ thập tử nhứt sanh, nếu phải đời có người cho máu lại thì không kịp nữa.

3' — HUYẾT MẠCH

Mạch máu của ta rồi bị hư hỏng khúc nào, bây giờ khoa-học có thể lấy mạch khác chấp nối lại cho ta nguyên lành y cũ.

Lấy mạch máu ấy ở đâu kia? Thì người ta cắt lấy mạch ấy của mấy thầy ma mới chết mà để dành trong thùng nước đá.

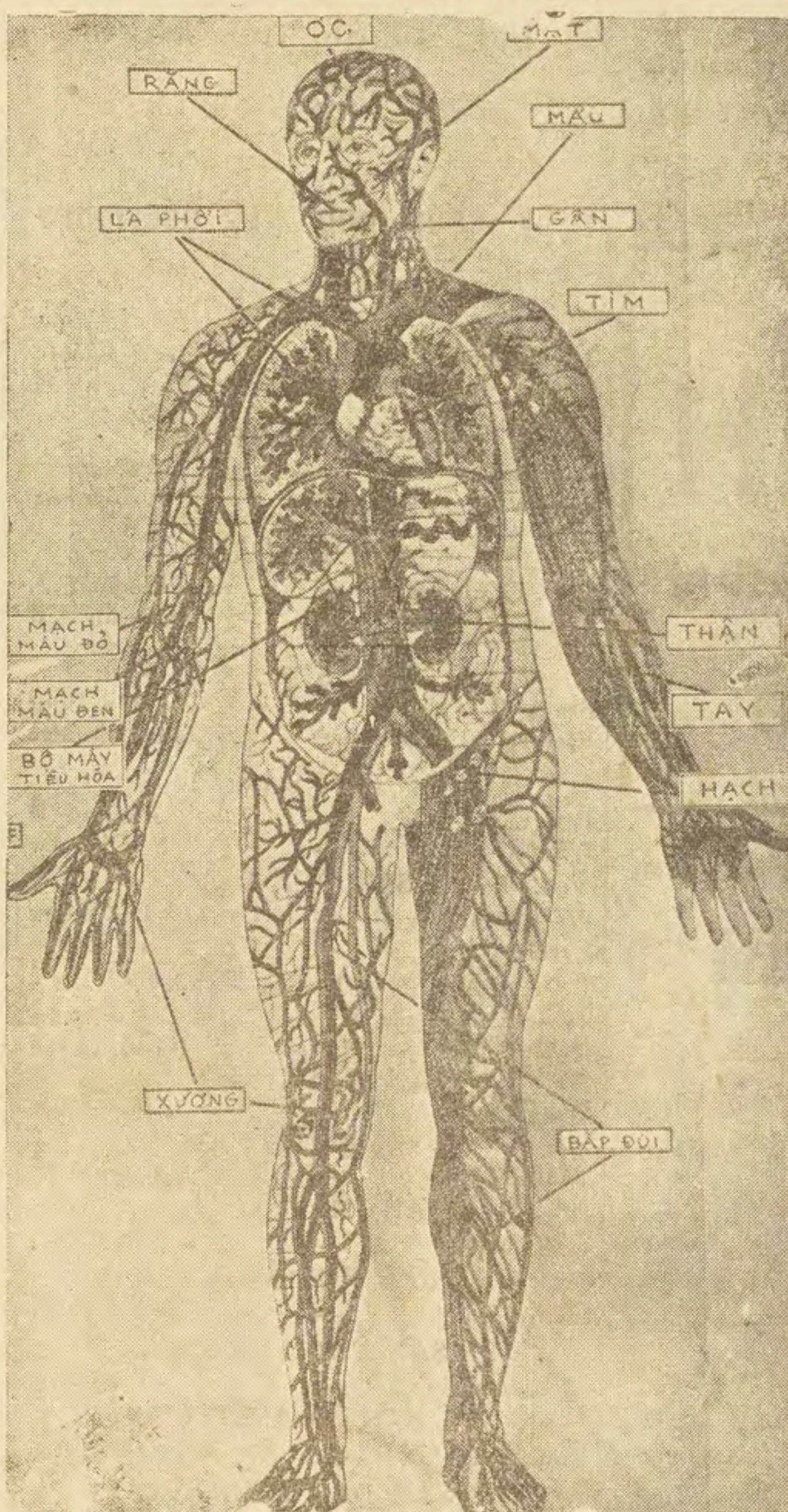
4' — MẶT

Thuở trước, ai bị bệnh trĩ ăn mất cả cái mũi, hay bị sứt môi vẹo cằm, đành chịu mang bộ mặt xấu xa trọn đời, con gái ế chồng, đàn ông ế vợ, chẳng có phương gì tu-bổ lại được.

Ngày nay, miễn là thầy cô có tiền, đến mượn mấy nhà ngoại khoa mỹ-dụng (*chirurgie esthétique*) họ xẻo lấy một cục thịt ở ngay bắp đùi mình mà đắp vá lên mũi một cách khéo léo như mũi thiên-tạo vậy. Các ngài xem bài «Bán mũi» trong báo này tuần rồi, chỉ tỏ ra thuật mỹ dung đời nay tài lạ đến bực nào.

5' — XƯƠNG

Về xương, tuy sự mỗ xẻ chấp nối rất khó khăn, nhưng cũng có nhiều trường hợp, không cần phải cưa bỏ đi cho mình phải hóa ra tàn tật. Trái lại nhà chuyên-môn có thể lấy xương khác, hay là lấy ngay xương ở bắp đùi mình, để chấp thế vào chỗ gãy được liền lạc vô ngại.

Có lần, ông giáo-sư Ruttener đã chấp nối được trọn một khớp xương cho một người què mà rồi hết què.

Chỗ này tưởng không nên quên nói rằng xẻ ta có phương thuốc tổ-truyền bó xương, — chắc hẳn bây giờ còn sót lại ít người thật được chơn-truyền —

ví dụ gãy tay gãy chun mà bó thuốc ngoài da, tự nhiên xương gãy bèn trong ít ngày nó liền lại. Cũng có người nhờ vậy mà khỏi

phải đi nhà thương cưa tay cưa cẳng.

6. — MÁY TIÊU HÓA

Hầu hết những cơ thể thuộc về bộ máy tiêu-hóa (*appareil digestif*) của ta có thể thay cũ đổi mới được. Có cái, bỏ hẳn nó đi cũng vô hại cho sự sống còn ăn uống.

Nhà chuyên-môn mỗ xẻ có lúc cắt bỏ một khúc ruột của người ta đi là thường. Có người bị lấy trọn cả bộ ruột non mà cũng không chết.

7' — GÂN

Nhiều người bị chứng bại, vì đứt gân hay nó co rút lại. Nhà chuyên-môn có cách mỗ lấy mấy sợi gân ấy bỏ đi, rồi chấp nối lại bằng gân khác thế vô!

Khi chấp nối gân, người ta dùng tủy trong xương loài thú làm như một thứ keo sơn để gián lại vậy.

8' — THẬN

Tuy khoa-học không cắt lấy hết cả hai trái thận của ta, khờ khạo, dốt nát, lừng kờng, bỗng hóa nên người thì có.

Sự thay đổi trái thận khó khăn lắm.

—Ừ! sao không lấy thận của mấy người vừa chết, để thay vào cho người sống, như kiểu lấy máu đã nói trên kia có được không?

Chắc có độc-giã muốn hỏi gặt mẩu như thế.

Câu hỏi rất có lý cũng, nhưng sự thực hành nói đây không có thể nào được, là vì luật lệ nước nào cũng vậy, không cho phép

mỗ cái tử-thi nào trước 24 giờ đồng hồ. Có người chết đi, trong vòng 24 giờ còn có thể hồi tỉnh sống lại không chừng. Cho nên sự đâm cây kim vô tử-thi lấy ra chút ít máu thì được chớ muốn mỗ ruột moi gan thì sau 24 giờ rồi mới được phép.

Mà tử-thi đến 24 giờ mới được mỗ, tự nhiên cấp thận không còn được «tươi tắn» đâu mà lấy để thay thế vô cho người khác. Chớ chi được mỗ lấy thận ngay

lúc tử-thi còn nóng thì nhà chuyên-môn cũng có thể đổi thay cả cặp dùm mình như là đổi thay các món khác vậy.

9' — HẠCH

Trong mình người ta có những cục hạch (*les glandes*) là cơ-thể rất hệ-trọng cho sự mạnh yếu, sự trẻ già, sự khôn dại.

Ông đốc-tơ Voronoff — người Nga nhập-tịch Pháp — ở Paris bây giờ đã tìm tòi ra sự công dụng trọng yếu của Hạch và phát minh ra phương pháp «tiếp hạch» (*Grefe de glandes*) rất tài. Người ta đã cho ông là ông tiên có phép lạ «phản lão hoàn đồng», cướp quyền tạo hóa.

Từ 1914 đến nay, nhiều ông gả lụ-khụ yếu đuối đã được đốc-tơ Voronoff lấy hạch của loài khỉ mà tiếp-thể vào chỗ mấy cái hạch đã cũ mòn, chỉ trong ít lâu các cụ ấy trở nên khỏe mạnh, hồng hào và trẻ người lại như lúc đang xuân. Như mấy chuyện lạ đã thuật trong báo này cách mấy tháng trước, ông đốc-tơ Voronoff cũng dùng phương pháp lấy hạch của khỉ trồng vào cho người, mà cứu được nhiều thanh-niên nam nữ đang ngu dần, khờ khạo, dốt nát, lừng kờng, bỗng hóa nên người thông minh sáng suốt như ai.

(Còn một kỳ nữa)

AI HO?

Lúc này trời có hơi lạnh những người phổi yếu hay mắc chứng ho. Nếu quý vị có ai ho, nên dùng THUỐC HO bao sập hiệu ÍCH-NGUỒN - ĐƯỜNG, danh tiếng hơn 60 năm; không có thứ nào bì kịp, vì nó trị đủ các chứng ho, dầu ho lâu năm, hoặc đàn bà ho sảng hậu, trị lệ như thần, còn như mới ho, ho gió, thì uống một vài hườn thấy hết, dám cam đoan.

Giá mỗi hườn 0p.15

Nota: Con nít, Phong, ban, đen, ọc sữa, ỉa nước, ho nóng, đau bụng, khóc đêm, làm kinh, v.v. thì dùng thứ CHÀU-PHÁCH-TÁN, hiệu ÍCH-NGUỒN-ĐƯỜNG, công hiệu cấp kỳ. Giá mỗi ve 0p.20. Các tiệm thuốc Bắc đều có bán.

Tổng phát hành: 295 Phunhuân-Saigon.

TẾT GÂN ĐÉN

Năm nay chúng tôi có nhiều thợ làm đồ mau lẹ. Có chế kiểu áo dài thêu lót lưới, và chemises thêu lót lưới rất — đẹp, giặt không co —

LIÊN - HOA

110, RUE LAGRANIERE — SAIGON

TIN VĂN THỂ THAO

CHÚNG tôi đã báo tin trong cả hai lại đoạt giải đánh đôi một số báo trước, anh luôn nữa.

Đoàn-qui-Thông cỡi ngựa sắt đã ban vào chung-kết Tour-từ Bắc vào Nam hôm 29 Octobre cham Sport thắng Lycée khich đã tới Saigon ngày 6 Déc. rôi. nút 3-2.

Nghe như anh Thông định đi vòng quanh Nam-kỳ rồi trở về Hanói bằng đường Lèo.

CUỘC đua xe đạp tại Dalat trong dịp ăn lễ đầy tháng của công-chúa Phương-Liên, ê-kíp Alphonse giết bại giải đầu nhứt nhì bỏ lỏp sau có 600 thước.

Hạng nhứt về Phan-nhứt-Sâm, hạng nhì về Nguyễn-văn-Thên. Hạng ba cũng về Nam-kỳ là anh Lê-minh-Tiêng, chớ không phải Phan-dinh-Tiến dit Lượm như nhiều tờ báo ở đây đăng lộn.

VỀ đánh banh thi Huê ở Phan-thiết thắng giải đàn bà. Nếu ban kiểm soát thấy đánh đơn và khi cặp-bỏ với Phú, thì cặp ấy bị sa thải.

NHƯ kỳ trước chúng tôi đã có tuyên-bố sơ qua cuộc

đua xe đạp cả cặp của bạn đồng-nghiep «Phóng-Sự» tổ-chức. Dưới đây là thể lệ của cuộc đua

1'- Bất cứ là anh chị em nào cũng được dự tranh.

2'- Đua bằng thứ xe nào cũng được, hoặc với tay cầm carré hay demi-course.

3'- Lúc sắp bành chạy, 2 người cả cặp được đứng gần nhau, nhưng lúc chạy người đàn ông không được đẩy phụ người

đàn bà. Nếu ban kiểm soát thấy đánh đơn và khi cặp-bỏ với Phú, thì cặp ấy bị sa thải.

4'- Hai người cả cặp được phép giúp nhau trong lúc té, bế bôm hay là dẫn đầu.

5'- Phải đủ hai người về mức mới tính bon được. Trong hai người mà có 1 người về, đầu là hạng trên cũng bị coi như không.

6'- Đăng tên phải đủ 2 người và khỏi tốn tiền. Khởi sự đăng kể từ 15 Décembre tại báo-quán «Phóng-sự» ở hai chỗ dưới đây 109-16 rue Rousseau hay là Paul Bert 40 cho tới 22 Décembre

7'- Trước một tuần có cuộc đua, ban tổ-chức sẽ mở cuộc bắt thăm phân từ cặp trước mặt anh em chị em. Hề cặp nào đã bắt thăm chạy chung với nhau, thì số mang lưng cũng y như vậy. Làm như thế ban tổ-chức muốn cho có sự công bình.

Ngày đua chưa nhứt-định. Đường trường không quá 30 cây số. Phần thưởng trên 300 đồng.

THI TRUỜNG TIÊU TỨC

Giá lúa

Ngày 7 Decem. 1938 theo giá lúa ở các nhà máy Cholon bán nguyên bao 68 kí-lô.

Lúa thượng hạng: 4,40-4,44
Lúa hạng nhứt: 4,24-4,28
Lúa h. nhì 40% Japon 3,99-4,03
Lúa h. nhì 50/55% Java 3,95-3,99
Lúa thường dùng 3,48-3,52

Giá gạo

Ngày 7 Decem. 1938 bán luôn bao 60 k. 700.

Gạo số 1 25 % tấm 5,53-5,57
Gạo số 2 40 % tấm 5,32-5,37
Gạo số 3 50/55 % tấm 4,98-5,02
Gạo lức 5 % lúa 4,33-4,37
Tấm số 1, số 2 4,53-4,57
Tấm số 3 3,68-3,72
Cám trắng 3,00-3,04
Cám lức 1,85-1,95

Heo

Mỗi 100 kí-lô 37,00-39,00

Giá bạc

Taux Officiel 10f.00
Banque de l'Indochine 10. 00
Banque Franco-Chinoise 10. 00
Honkong et Shanghai 10. 00
Chartered Bank 10. 00

Giá đồng bạc cũ

Ngày 7 Decembre 38 1\$13 1/2

Bắp

Đỗ mỗi 100 k. 7-8 Déc. 8,90
Trắng (không định giá)

Dừa khô

Dừa khô Saigon 100 k. 13,85

Đường

Đường cát trắng 100k. 27,00

Giá cao-su

Saigon 7-12-38 1\$, 20 le kilo
Paris 5-12-38 cpt. f. 13,65 13,90k
Londres 6-12-38 cpt. 7d p.v. 13/16
Londres 6-12-38 ter 7 d. 7/8
Singap. 6-12-38 cpt. SG \$0,27
New-york 6-12-38 cpt. U.S. 15,75p

TIỆM MAY

HU'NG - THỊNH

181, RUE D'ESPAGNE - SAIGON

May khéo — giá rẻ

BINH PHONG-TÌNH

• Lậu, Dương-mai, Sang-độc •

Hiện bây giờ, không biết bao nhiêu là thuốc đề trị, nhưng chưa thấy có thứ nào đem lại đặng một cái kết quả cho hoàn toàn, có chăng đi nữa là những lời nói phỉnh phờ để gạt gẫm người bệnh nào rẽ tiền, nào công hiệu trong đôi ba ngày, người bệnh không hiểu rõ tường thật nên có nhiều khi gặp nhảm thứ thuốc uống cho độc nhập vào cốt, đôi ba ngày thấy bớt, rồi đôi khi làm công chuyện mệt, uống rượu nhiều thì bệnh trở lại lập tức, vì gốc độc vi-trùng đã ăn thâm vào ngũ tạng lục phủ, hành nóng lạnh, tay chơn nhưc mồi, đau xương sống, đau cùng lặc léo, đau thắc ngang lưng, đau rang nơi ngực, đường đại bón, đường tiểu không thông hoặc có chút mủ hay là tiểu có giấy nhợt, thế lâu ngày lây cho vợ, truyền độc cho con hết sức nguy hiểm, nên có nhiều người không hiểu nói tôi đau bệnh phong-tình uống thuốc hết rồi không chơi bởi nữa sao bệnh trở lại, là tại nghe những lời phỉnh phờ: nào rẽ tiền, nào trị mau mạnh như đã nói trên.

Vậy phải tìm thứ thuốc nào trị tận gốc mới có thể tuyệt-độc.

Sưu-độc bá-ứng-hoàn

Hiện **ÔNG-TIÊN** là một thứ thuốc bí truyền gồm trị tận gốc, tuyệt độc các chứng bệnh phong tình như: lâm Lậu Tim-la, cốt-khi, Sang-độc, Dương-mai, Hạch-xoài, bất cứ, bệnh nặng nhẹ lâu hay mau, hay là độc nhập vào cốt đi nữa, thuốc Sưu-Độc Bá Ứng-Hoàn hiệu Ông-Tiên cũng tổng vi trùng gốc độc ra dứt tuyệt, khỏi cần trừ căn, không hành bệnh nhơn (chắc vậy).

Vậy những người bệnh đã nhiều thứ thuốc rồi không hết bệnh như nói trên mà muốn thấy rõ sự công hiệu thuốc Sưu-Độc Bá Ứng-Hoàn hiệu Ông-Tiên đem lại một cách kết quả tốt đẹp mỹ mãn thế nào nên hỏi những người đã dùng rồi mới tin chắc. Cho đến quan Nhị-Phẩm Hồng-Lô Tự-Khanh ở triều đình Huế còn công nhận mà cũng không riêng gì người Annam mình cho đến Tây, Tàu, Ấn-đò, Cao-miên, Xiêm-Lào cũng đều khen tặng, những thơ ấy đã từng ấn hành lên mặt các báo quốc âm hằng ngày. * Vậy người bệnh lỡ mắc phải bệnh phong-tình muốn dứt tuyệt độc cứ quả quyết tìm kiếm chắc đặng thuốc Sưu-Độc Bá-Ứng-Hoàn hiệu Ông-Tiên mà dùng. Có bán khắp nơi đại-lý và chi-cuộc Ông-Tiên ở Lạc-tĩnh; Saigon 228, đường d'Espagne, Dakao, 186, Bd. Albertier, Phnom-Penh 57, rue An-dương. Mỹ tho: Mộng Hoa

Ngày chúa nhựt 12 Decembre

SAN CERCLE

Thudaumot — Jean Comte
Cercle A — Auto-Hall A

SAN LAREYNIÈRE

Baader — Police B
Saigon S — A Biénhoa

SAN RENAULT

U.S. Cholonaise — E. de Phunhuân A
Police A — Etoile du Sud

SAN STELLA

Stella B — Cho-dầu Spor
Electro A — Stade militaire

SAN B.I.S.

F.A.C.I. — Annhon B
B.I.S. — Distamy

SAN R.T.A.

E. Phu nhuân B — Lac-Hông
Cercle B — La Licorne

SAN P. DE COMMERCE

P. de Commerce B — Chi-hoà
P. de Commerce A — Electro B

SAN CAY-QUÉO

Dong-Hoa — Anloi

SANDONG-CHI

Thanh-Tân — Đông-chi B.

SAN MYTHO

U.S. Mytho — Stella A.

SAN HIEP HOA

Hiệp Hoà — Dong-Chi B.

SAN THUDAUMOT

Thudaumot — A.S. Journal

SAN PHU-HOÀ

Phu Hoà — Auto-Hall B

SAN DAU TIENG

A.L. Michelin — Cây Quáo

TRAN LAM HOC-MON

TÉLÉPHONE : 4

Chuyên môn cho mượn xe vận tải hàng hóa

Thà mặc một cái Chemise danh tiếng hiệu «**SPECIALISTE**» hơn là mặc trăm ngàn Chemise hiệu khác.

CAO-TRI-LY
ancien coupeur

chez Mon Chemisier
Directeur de la maison

«LE SPECIALISTE»

N° 105, Bd Albert 1er Dakao - Saigon

Phụ-nữ bị bệnh hư huyết, đường kinh xấu, có huyết bạch, ốm o vàng vọt, nên mau mau uống

THUỐC HOÀN NGUYỆT-NGUYỆT-VIÊN

Thuốc này từ ba trăm năm xưa truyền lại, có muôn triệu phụ-nữ nhờ nó mà lành bệnh mạnh khoẻ, tươi trẻ, sống lâu và có hậu tự

Tổng phát hành: **VINH-AN-HÒA DƯỢC PHÒNG** 287 rue des Marins — CHOLON

Mỗi hộp 0p.50. Gửi mandat về mua khỏi chịu tiền gửi. Có sách luận bệnh lý và dược vật biểu không cho ai hỏi. Cần nhiều đại-lý

Những bộ Âu - phục
cắt, may đúng kiểu
đều có ký tên:

PARFAIT COUPEUR

79, Boulevard Charner, Saigon

Tiệm mới tổ-chức lại rất mỹ
quan có nhiều hàng mới,
lạ, chưa đâu có, quý ngài
không nên bỏ qua một dịp tốt

Việc trường học

« ĐÀO - THAO - VỸ »

ĐÁ RA TOÀ NGÀY 5 DÉCEMBRE

PHIỀN tòa sơ ngày 5 Décembre 1938 đã đem việc M. Đào-thao-Vỹ kiện vợ chồng M. Nguyễn-hữu-Nguyên về khoản sang đoạt phố buôn bán và đòi 500p. tiền phí tổn. Trong vụ này có tới bốn thầy kiện: Me. Loye cho M. Đào-thao-Vỹ, Me. Girard cho chủ phố tức là nhà « Banque de l'Indochine » Me. Chín cho cô Nguyễn-thị-Lý tức là vợ của M. Nguyễn và Me. Kim cho M. Nguyễn.

Me. Loye cãi trước hết. Ông nói rất lâu và kể rành rẽ câu chuyện cho quan tòa nghe.

M. Đào-thao-Vỹ được phép mở trường từ năm 1927 (1). Cuối năm 1934, vì đau nặng phải xin phép đóng cửa tạm 6 tháng. Qua ngày 1er Avril 1935 trường lại mở cửa dạy học như thường. Lúc ấy M. Nguyễn đến xin một chân giáo viên. M. Vỹ vì mới đau khổ muốn có rộng thì giờ dưỡng sức và thấy M. Nguyễn là người tuy ít tuổi nhưng mà lanh lẹ, vả lại là con nhà quen biết nên chỉ ngoài việc ông Vỹ nhận M. Nguyễn làm giáo học ở trường, còn đem cả việc tiền nong thân xuất của nhà trường mà giao cho M. Nguyễn trông nom giúp và hứa để cho một phần lời.

Đến ngày 1er Mai 1935, M. Nguyễn nài M. Vỹ ký cho một tờ hợp đồng 3 năm, nghĩa là tới ngày 30 Avril 1938 mới rồi là hết hạn. Hợp đồng chính M. Nguyễn viết, nhưng trong đó có khoản nói một cách rõ ràng như vậy :

1° M. Nguyễn ngoài chức phận là một giáo-viên chỉ có quyền thu tiền bạc, cuối tháng trả tiền phố, trả lương mấy thầy giáo, còn bao nhiêu lời thì M. Nguyễn được 65%, để 25% làm phần thưởng cuối năm cho học trò phần M. Vỹ chỉ có 10% (3) và M. Nguyễn phải giữ các sổ sách về tiền bạc cho cẩn thận.

2° Quyền quản-đốc trường học, nghĩa là hết thầy mọi việc học hành của học trò, chỉ bảo bài vở cách thức dạy học cho mấy thầy giáo vẫn toàn quyền ở M. Vỹ và ông cũng vẫn giữ hoàn toàn cái trách nhiệm của trường học đối với Chánh-phủ. (4)

Trong cái thời hạn làm quản lý (về tiền bạc) của M. Nguyễn thì nhà trường dời đi, từ 96 Mac-mahon đến 53 Aviateur Garros, rồi sau từ căn 53 dọn qua 32 và 34 cũng đường A. Garros này là 2 căn trong 7 căn của trường Lê bá Cang cũ. Căn 7 căn này, ông Lê-bá-Cang đã bỏ bấp mà làm cầu tiêu thêm, nghĩa là rất tiện dùng làm trường học. M. Vỹ vì quá tin nên cũng chẳng hỏi chi tới biên-lai tiền phố. Đến lúc ông mạnh, xem lại sổ sách, giấy tờ, thấy có mười mấy tờ biên-lai tiền phố về sau này đều đề trắng cả, nghĩa là không có tên người đứng mượn. Ông bèn nghi tình, ép M. Nguyễn phải biên rõ trường học vào trong biên lai. M. Nguyễn không chịu, nên chỉ đến lúc mãn hạn hợp đồng ông Vỹ không cho M. Nguyễn làm nữa. Bấy giờ M. Nguyễn mới đem tên vợ (không có hôn thê) là cô Nguyễn-thị Lý vào biên lai rồi đến ngày 5 Mai 1938 (5 ngày sau khi hết hạn hợp đồng và 3 ngày sau khi M. Nguyễn phải bị trục-xuất khỏi trường) vợ làm một cái hợp - đồng cho chồng mượn lại hai căn phố ấy và kiện xin trục xuất M. Vỹ. Lễ cổ nhiên là M. Vỹ phải kiện lại vợ chồng M. Nguyễn về sự sang đoạt phố buôn bán Thầy kiện Loye lấy lý rằng: khi trường Đào-thao-Vỹ dọn tới ngay sau khi trường Lê-bá-Cang dọn đi thì còn những 5 căn trống, nếu 2 căn 32 và 34 có Lý đã mượn rồi thì trường Đào-thao-Vỹ đại gì mà không biết đến thầy nhà Banque để mượn hai căn phố khác, mà phải mượn lại của cô Lý là người bán đạo ở ngoài chợ Bến-thành? Nhứt là sao cô Lý lại mất công đi mượn phố để cho mượn lại mà không lấy một xu nhỏ lời nào? Chẳng qua là hai vợ chồng mưu mô để sang đoạt 2 căn phố mà phá rối sự làm ăn của thân-chủ ông, vì đã không cho M. Nguyễn làm việc thêm hạn mới nữa. Ông xin tòa lấy lễ công bằng xử cho thân chủ ông lấy lại 2 căn phố mà hiện đến ngày nay trường « Đào-thao-Vỹ » vẫn đang dạy

học như thường và xin bồi thường 500 \$ phí tổn.

Me Kim thì cãi rằng: chủ phố không biết ông Đào-thao-Vỹ bao giờ mà cũng không có tên ông trong những biên-lai mượn phố. M. Đào-thao-Vỹ vì lẽ vắng mặt luôn luôn nên sự thịnh vượng của nhà trường là nhờ ở M. Nguyễn. Tuy là từ hồi xây ra vụ này, M. Vỹ vẫn nhận trả tiền phố, nhưng không đủ cơ để đòi lại 2 căn phố của cô Lý là vợ (không có hôn-thê) của thân chủ ông được.

Me Chín thì nói rằng: tòa « Référés » đã xử cho M. Vỹ ở lại 3 tháng rồi phải dọn đi, vậy xin tòa cứ y án ấy cho.

Còn thầy kiện nhà Banque thì nạp lý-đoán nói rằng: tùy lương tòa xử cho ai là người mượn phố của mình cũng được cả, vì ai cũng trả tiền phố thì thôi.

Tòa nghe mấy trang-sự cãi rồi đình lại nghị thẩm, chắc đến thứ hai tuần tới mới tuyên án.

(1) M. Đào-thao-Vỹ xuất - thân làm giáo học từ 1917, đến năm 1927 thì được phép mở trường. Chờ không phải đến 1935 mới được phép ấy.

(2) Một trường tiểu học, lấy học phí từ 1p50 tới 4p50 mà cuối tháng trả tiền phố với tiền lương các giáo-viên (lương cho phải chăng) thì cũng chẳng còn bao nhiêu, nên 65% không phải là nhiều, nhưng M. Nguyễn còn được lãnh lương giáo học nữa.

(3) Không bao giờ, từ ngày được phép, ông Vỹ có giao quyền quản-đốc (direction) cho ai, như tin mấy bạn đồng-nghiep đã đăng.

TIN

CẨM TẠ LƯƠNG Y

Bà nội chúng tôi đau phải gần 3 năm, trị đủ thuốc tây nam nhưng bệnh càng tăng lên chứ không thuyên giảm, tưởng phải nguy đến tánh mạng. May nhờ có người giới thiệu ông thầy chủ nhà thuốc « PHỔ TẾ ĐƯỜNG » ở tại Tân-an, nhờ nhiều năm kinh nghiệm, và sự tận tâm điều trị của ông, cho nên trong hai tuần lễ thì bệnh của bà nội chúng tôi thuyên giảm rất nhiều, mười phần còn một. Nay chẳng biết lấy chi đền đáp công ơn cứu tử hườn sanh của ông nên có ít hàng cẩm tạ ông trên báo và luôn dịp giới thiệu ông với tất cả đồng-bào.

Mme & Mr HỒ-VĂN-TI

Secrétaire à l'Hôpital GRALL SAIGON

Hỉ tín

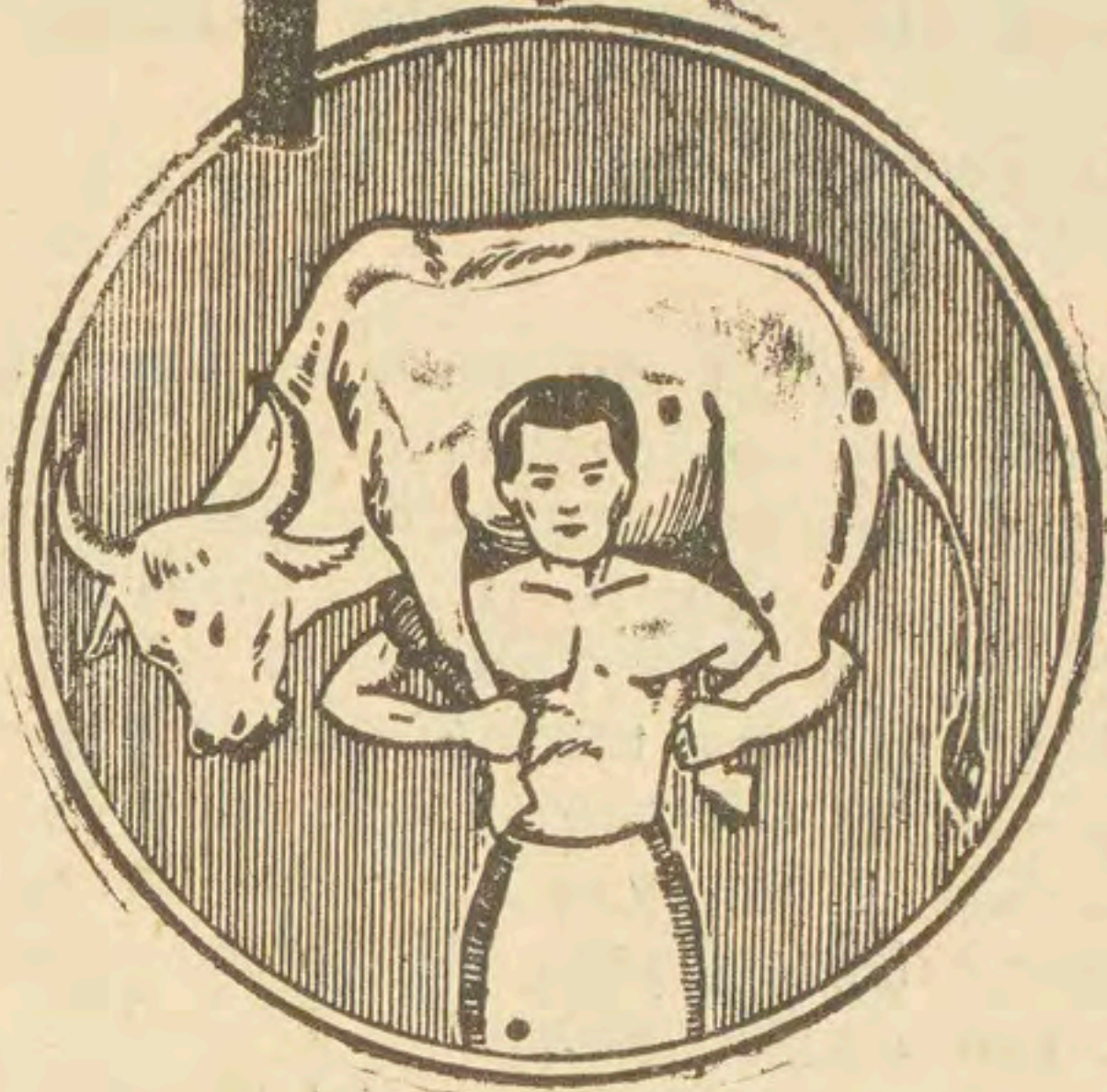
Ngày 7-8-9-10 Décembre 1938.

Ông Hồ-cảnh-Cương cựu Banbien phó tổng ở làng Thanh-vĩnh-Đông (Tân-an) làm lễ thành hôn cho trường nam ông là thầy Hồ-quang-Khuê cựu sanh viên trường trung học Pétrus Ký, sánh duyên cùng cô La-thị-Thơm ái nữ của ông La-minh-Mẫn cựu hương hào, điền-chủ ở làng Tân-niên-Đông (Gocong)

Bồn báo có lời trân trọng chúc mừng hai họ.

M.

FORTONIC

RƯỢU BÒ
MÁU BÒ
CỦA BÁC
SĨ VÉCET
— PARIS —

Trừ tuyệt các chứng bệnh đau máu hư huyết làm cho thân thể con người ốm o xanh, nhức mỏi đau lưng, tức ngực, ăn uống không tiêu. Đờn ba con gái thường có huyết bạc, máu huyết không đều nước da vàng mét, con mắt có quầng đen, con nít ốm o da thịt không dặng nở nang, tri hóa lù-mù học hành chậm hiểu.

Y-giới Pháp và các Đại Y-viện rất hoan-nghinh và công nhận rằng thuốc FORTONIC trừ tuyệt các chứng bệnh lao lực, đau máu rét, ban và bệnh lao. Hay nhứt là đàn bà có thai và sau khi sanh thai nên uống.

Tổng Đại-lý trong cõi Đông-Pháp.

GRANDE PHARMACIE DE SAIGON
Nguyễn-van-Cao

Docteur en Pharmacie

122 124, Bd. Bonard (ngang nhà Thương-Thị) SAIGON

MỘT PHƯƠNG LẬP BỒN

Có thể đem chiếc chổi, văng vàng má lại mỗi tháng, có hy vọng trúng một số vốn lớn đây là một cách thức P mà

Hội Vạn Quốc Tiết Kiệm

Hội từ bốn châu theo chỉ dụ ngày 12 Avril 1928

vốn đã đóng tất : 1 triệu lượng bạc và 5.000.000 quan tiền Pháp

Hội quán : 7, Đại-lý Edouard VII ở THƯƠNG-HẢI

Hàng chánh ở Đông-pháp : 26 đường Chaigneau - SAIGON

Số thường mại Saigon 20

giúp cho qui ngài đóng góp ra số vốn

400 \$	mỗi tháng đóng	1 \$ 00	5.000 \$	mỗi tháng đóng	12 \$ 00
500	—	1 25	6.000	—	15 00
1.000	—	2 50	7.000	—	17 50
1.500	—	3 75	8.000	—	20 00
2.000	—	5 00	9.000	—	22 50
3.000	—	7 50	10.000	—	25 00
4.000	—	10 00			

Vé này đóng tính vốn mục-dịch (từ 400 \$ tới 1.000 \$) bởi cuộc xổ số hằng tháng, hay là khi mãn hạn (25 năm) nếu vé không đóng may trúng ra trong 300 cuộc xổ số hằng tháng.

HỘI BẢO ĐẢM 12 CUỘC XỔ SỐ MỖI NĂM

Vé tiết kiệm cách thức P đóng góp cuộc xổ số hằng tháng (tính từ tháng đầu tiên mua). Như vậy năm người mua vé, chẳng những chắc chắn số đóng góp nên một số vốn, mà lại có hy vọng được lập tức một số lợi tức (400 lần số tiền đóng góp) góp vốn và trúng ra trong tháng đầu).

PHẦN LỢI KHÁC CỦA VÉ TIẾT-KIỆM

Hội Vạn Quốc Tiết Kiệm

BỘ CHƯ ĐỀ ĐĂNG, khai tôn hao rác rưởi chỉ cần CÓ CHÁ CHUỘC LẠI khi đóng góp được hai năm. ĐÓNG VAY 90 %, số giá chuộc vé. ĐƯỢC BẮT ĐÓNG LẠI, trả số góp trả và tiền lời hay là gán kỷ hạn ĐƯỢC CHIA BƯỞNG LỢI CỦA HỘI bởi cuộc xổ số phúc hay là tăng thêm số tiền khi ĐƯỢC ĐÓNG GÓP TRẢ MỖI THÁNG

SỐ VỐN hườn lại bởi cuộc xổ số tới ngày 31 Dec. 1937 gần..... 455.000 \$
FIỀN LỢI đã chia ra cho người cầm vé ở Đông-Pháp tới ngày 31 Décembre 1937, gần..... 72.000 \$

SỰ BẢO ĐẢM CHO VÉ TIẾT KIỆM của

hội vạn quốc tiết kiệm

Số vốn đã đóng tất cả : Động - sản và bất - động - sản ở Đông-Pháp tới ngày 31 Décembre 1937..... 2.403.548 \$ 30

MUA VÉ HAY HỎI ĐIỀU-LỆ XIN DO NGƯỜI :

hội vạn quốc tiết kiệm

Chi nhánh : SAIGON, 26, đường Chaigneau ; HANOI, 8 ter Phố Tràng thi ; và nơi Đại-lý khắp cõi Đông-pháp.

Saigon, le 8 novembre 1938

A. M. le Professeur

H. H. A. AMIL

164, rue Mac-Mahon Saigon

Tôi công nhận rằng ông Giáo-sư H. H. A. Amil, là một ông thầy coi tay và đoán vận-mạng rất đại-tài. Lại là người đã giúp tôi được đoạt kỳ số vọng. Tôi xin giới-thiệu với chúng bạn, ai là người khổ tâm, vì đường tình ái, hãy lại nhờ ông giúp giùm, đều theo ý nguyện cả.

Mme Marie HOA

Thuốc trị bệnh ĐAU THẬN đại tài hiệu Nhân* Mai

Chứng đau thận sanh ra phần nhiều bởi sắc dục vô độ, nên khí suy huyết kém, mất lờ tai điếc, đau lưng mỏi gối, mình mẩy ốm nhom hay đi đêm, cũng là xôn đá. Hoặc bởi làm việc mệt nhọc, ăn uống không tiêu, tay chân nhức mỏi, trong bụng bởi hộp chấn vắn mặt mày. Xin nhớ dùng thuốc bổ thận hiệu NHÂN MAI Uống một tuần thì thấy sự linh nghiệm phi thường, tình khi đầy đủ, đêm cam đoan không hay trả tiền lại và thường các tiền phí. Vì trước khi tôi đau thận cả năm, chạy đủ phương không hết sau nhờ thuốc này hết bệnh tôi mới mua toa bảo chế bán ra, ai dùng rồi cũng khen tặng vô cùng linh nghiệm. Giá mỗi vé 0p.50. Do nơi Nguyễn-văn-Lương Boite postale n° 356 Saigon, trả bán rất nhiều nơi tiệm có Nguyễn-thị-Kính ở góc Chợ mới Saigon.

Mua lẻ do nơi các Đại lý. 4p.50

Giá mỗi vé 0p.50

Savon TRÁI-THO'M

HIỆU THÁI-PHONG

72 % dầu - 186 Quai de Belgique - Saigon

tuyệt vọng

Trường thiên tiểu-thuyết của PUCHO

(TIẾP THEO SỐ BÁO 63)

Ông Phan chỉ Mãng biểu từ lời nói để chặn họng bác-vật Quang. Mãng nghe lần này mau hơn lần trước.

Tới nhà ông bác-vật, Mãng không kèn cửa vì cửa đã sẵn mở, anh đi tuốt lại văn phòng của ông bác-vật mà lúc này anh Sáu Lý có dắt anh vô đó rồi. Mãng cũng không thèm gõ cửa, anh sẵn mình bước đại vô. Quan lớn bác vật ngồi phía sau bu-rô, cặp mắt đương chăm chỉ ngó theo ngòi viết mực đương chạy trên mảnh giấy trắng.

Mãng bước vô. Tiếng động cửa phá tan mất cái vẻ phẳng lặng trong phòng. Ông bác-vật giật mình, ngẩng đầu lên, thấy Mãng vô một cách đường đột bất ngờ, mặt mày của ông tái lét. Nhưng cái vẻ mặt ấy lặn mất liền, ông nhiều chun mày mà nói:

— Lúc này tôi có kiểu lồi với ông rằng tôi mắc lo buồn chuyện nhà, không thể tiếp chuyện với ông được.

Mãng khoanh tay trước ngực miệng cười khan. Hết cười rồi nói.

— Mẹ vợ chết bất ngờ. Đạo rầy con cũng buồn lắm chứ! Tôi biết e quan lớn lo buồn nhiều, nên tôi trở lại đây dâng chia buồn chia lo với quan lớn.

Trước mặt một cái cử chỉ lạ lùng của khách, ông bác-vật ta sanh nghi. Ông mở miệng muốn nói nhưng Mãng đã cướp lời.

— Không chỉ có bao nhiêu đó mà tôi trở lại đây, chỉ tại anh Sáu Lý nói với tôi rằng quan lớn đây là chánh phạm, quan lớn là người cầm dao đâm bà Lê-thị Cừu...

— !

— Tôi trở lại đây... cũng có ý muốn đính chánh lại cho quan lớn biết rằng tôi không phải là nhà viết báo mà chính là một viên thanh-tra mật-thám ở Saigon vắng lĩnh quan biện-lý sai xuống đây...

— Ông đừng có nói nhiều — Ông bác-vật Quang ngắt lời Mãng — tôi không chối cãi!

Kéo học tủ lấy một vật ra, cầm nơi tay, ông bác-vật nói tiếp một cách tỉnh-táo không có vẻ gì sợ sệt:

— Chuyện tôi làm tôi chịu, tôi xử lý tôi được...

Một tiếng súng lục nổ vang, rền óc, đoạn ngang mấy tiếng nói sau rốt của bác-vật. Cái thầy năm, mặt úp xuống bu-rô, tay tay còn cầm khẩu súng lục, một lổ nám đen rịn máu phúng ngay màng tang. Lúc ấy Mãng muốn can lại mà không kịp.

Cái chết của bác-vật Quang tương tự như cái chết của bà Lê, đầu cũng dựa xuống bu-rô, tay cũng thông dưới đất, nhưng chỉ khác có một điều là bà Lê chết vì con dao, bác-vật Quang chết vì viên đạn.

Đứng trước cảnh tượng ấy Mãng lấy làm bối rối. Lúc này anh vui bao nhiêu bấy giờ anh lo bấy nhiêu. Anh lo vì lời thú

tội của Quang và y tự vận có một mình anh thấy mà thôi. Nếu anh thuật lại cho nhà cầm quyền nghe có ai tin lời anh là thật hay không? Họ lại có thể trở mặt làm trái, nói anh giết người rồi đổ là tự vận để tránh tội. Nếu sự ấy sẽ xảy ra như vậy thì anh có cách gì để bào chữa lấy mình hay không?

Tự hỏi, tự trả lời, lung tung bấn loạn với những lý sự ấy, quan thanh-tra «giã hiệu» coi bộ như đương đứng thờ trong một bầu không khí nực nùng khó chịu, mồ hôi trán tuôn ra có hột.

Đương lúc ấy từ cửa sổ phòng giấy đưa lọt vào tai Mãng tiếng cười khúc-khắc của ông Phan. Mãng thấy mặt ông Phan, anh mừng thật bội. Anh biết người này có thể có chức hay đem anh ra khỏi chỗ lo ngại. Nhưng ông Phan không chịu leo vô, ông đứng dựa cửa sổ ông nói:

— Chuyện đã kết liễu rồi... thôi thầy ở lại mạnh giỏi.

Nói rồi ông day mình bước đi, Mãng lẹ chơn nhảy tới nắm áo ông kịp, kéo lôi ông ngang qua cửa sổ để ông đứng yên rồi anh nói:

— Ông bỏ tôi ông đi đâu? Nó tự vận chết rồi! Rồi tôi phải làm sao nữa đây?

Ông Phan nói:

— Bộ thầy muốn kéo tôi vô đây dâng phao rằng tôi giết bác-vật Quang chết phải không?

Mãng biết mình cầu lụy người một cách quá bạo, anh cung kính sửa soạn và nhẹ lời:

— Thưa ông, không phải như vậy. Nó đã tự vận chết rồi tôi muốn nhờ ông dạy tôi coi phải làm sao nữa.

— Nó tự vận chết rồi thì thôi, chờ làm sao?

Mãng thở ra. Ông Phan không kể đến. Ông bước lại gần bên bu-rô nhặt lấy tờ giấy trắng của ông bác-vật viết dở dang khi này. Ông Phan đọc. Trong ấy có mấy chữ như sau này:

« Cher Maurice

« Ami đừng bận lòng lo. Bao giờ tôi hứa tôi cũng nhớ lời. »

Ông Phan đọc rồi xếp bỏ vào túi áo.

— Bây giờ phải làm sao đây? Mãng hỏi.

— Thầy khỏi làm gì nữa cả! Thầy cứ yên lòng đừng lo sợ nỗi nào khác...

Siết chặt bàn tay của Mãng, mặt lộ vẻ vui. Ông Phan tiếp nói:

— Thầy hãy ra phòng khách ngồi chờ... và không bao lâu nữa công chuyện sẽ xong vậy tiện đây tôi xin tiễn thầy.

Nói rồi ông Phan nhảy ra cửa sổ đi mất dạng. Mãng đứng ngơ ngẩn một lát rồi cũng vàng lời ông Phan tìm phòng khách ngồi.. chờ.

Thiệt chuyện đời sanh ra nhiều việc bất ngờ không biết đâu mà nói.

Vũ trụ minh mông, thiên hạ vô cùng, thế mà đáng tạo hóa

đường như có mắt trong nom thế sự, có tâm phân biện kẻ chánh tà. Nền dưới quả đất sự trả vay lãnh dư của loài người đâu có chỗ huyền bí cao sâu thế nào đi nữa cũng phải chịu một cái quả báo tất nhiên, không kịp thì chầy, chớ không chạy tránh khỏi. Mà những cuộc vay trả ấy lại thường xảy ra như một lớp tuồng mà người đóng trò có sắp đặt sẵn.

Ngay như chuyện của tác giả thuật lại cho các ngài nghe đây, chính là một việc quả báo mà là một việc nhơn quả báo ứng bất ngờ. Thì các ngài thử nghĩ.

Cái mưu của Bác-vật Quang là mưu cao, chuyện ác của va là làm là chuyện huyền-bí. Ngay bữa chiều trước khi thi-hành kế độc, ông gặp một tên xin ăn, ông mắng ông chửi làm nhục nó đủ đều. Rồi ngày nay cái tên xin ăn ấy lại là người phá mất sự cao sâu huyền bí của ông.

Thế mới rõ không những tạo hóa cho ta biết rằng kẻ làm ác gặp chuyện ác mà cũng chỉ cho ta biết rằng kẻ có tánh khinh khi miệt thị người sao rồi cũng gặp ngày trả lại.

Ngồi chờ rất lâu. Lâu cho đến nỗi Mãng cổ khô bắt ngáp. đứng mỗi chơn, ngồi hoài thót ruột.

Chờ. Không biết phải chờ ai. Đợi. Không biết đợi giống gì. Ông Phan biểu chờ đợi thì cứ vàng theo chờ Mãng cũng không biết là ông tình chuyện gì. Thoạt ngoài lộ có tiếng xe hơi ngừng. Mãng bước ra thấy đi đầu một người tây và đi theo sau có hai người khác nữa. Người tây ấy đi thẳng vô nhà gặp Mãng ông bắt tay chào nói năng rất có lễ phép và có vẻ tung trọng anh lắm. Mãng lại khép nép sứt sè.

— Ông Cao-Trực! Tôi rất phục tài ông và khen ông lắm! Người tây nói.

Mãng muốn tỏ lời khiêm nhượng nhưng không được lời, Không phải anh không biết nói chuyện nhưng cái tên Cao-Trực không phải là tên của anh, mà chuyện của anh thành công không phải tự nơi tài riêng của anh làm ra được. Sự đối trá ấy làm cho anh rất ngờ ngàng mà nghe lời khen tặng quá thịnh tình. Muốn tỏ thiệt ra nhưng sợ không hiểu ông Phan có bằng lòng hay không?

Người tây ấy lại nói:

— Tôi đã cho người đi bắt tên sáu Lý rồi vậy ông chỉ chờ của Bác-vật Quang tự vận để chúng tôi làm biên bản.

Mãng dắt người tây vô phòng giấy, mấy người kia cũng đi theo. Vô trong phòng, phận sự ai làm việc này, người thì chụp hình lấy dấu, kẻ thì niêm tủ, lục soát giấy tờ. Họ làm công việc lằng xằng. Mãng thừa dịp ấy cũng trao luôn cuốn sổ lời khai của sáu Lý cho người tây mà anh định ninh thăm chắc có lẽ người ấy là một viên chức trong sở liêm phòng.

Trót nửa giờ việc làm biên-bản mới hoàn thành. Người tây nói với Mãng:

— Chuyện đã xong. hưng tôi muốn sau này ông khỏi thất công ra vô cửa tòa, vậy luôn dịp đây xin mời ông theo chúng tôi về Saigon để lấy thêm vài lời khai cần yếu khác. (Còn tiếp)

NEO-TONIO

DU Dr PÉRIÉ — PARIS

Bổ máu huyết — Bổ tinh lực — Dưỡng thai và sau khi đẻ nên uống giúp cơ quan sanh dục — Trừ huyết bạch — Ngừa bệnh lao

CÓ BÁN TRONG CÁC NHÀ THUỐC TÂY

Dépôt général: Pharmacie KIM-QUAN
90, Bonard — SAIGON
Téléphone: 21.464

ADHESINE

Keo dán giấy, màu trắng như tuyết, rất tinh khiết, để cho các văn-phòng, ưa nhận dùng hàng thượng-phẩm.

Giá mỗi hộp trọng 0p.60

F. VAN-VOVAN

146, rue Colonel Boudonnet
SAIGON — Tél.: 21.475

Chắc như vây

Muốn trừ tuyệt bệnh Dương-Mai thâm căn cổ đế, 20, 30 năm chỉ có HUỆ-LIỀU LINH-ĐƠN số 01 là hay hơn hết.

Uống thuốc LẬU số 08 chỉ trong một giờ thôi thấy hết đau, tức bước, gất đều tiêu đi cả. Bôm thuốc BÔM số 18 bệnh nhẹ ngay.

Trâu, bò, heo, ngựa ngộ bệnh cấp kỳ đã có LỤC-SÚC-HỒI-SANH-HOÀN số 13 cứu cấp: Cải tử hoàn sanh một cách cấp kỳ mau lẹ đã được biết bao nông-gia điền-chủ khen tặng, cho đến một cổ-đạo Pháp cũng đã công nhận khen lao.

Nhà thuốc ĐINH - THANH - SONG

112 Rue d'Espagne - Saigon

có bán khắp nơi: chi cuộc tại PNOMPENH Trương-long-Bào dit Xiển Bao 47 rue Oknha oum, Kim Seng 120 rue Armand Rousseau, MỸTHO Tổ-Tâm 43 route Gocong, TÂNAN Nguyễn-hữu-Dur, CẨMON Nguyễn-văn-Ba, TRÀVINH Liên-Hiệp và Tô-vĩnh-Trường, CHOLÁCH Nguyễn-văn-Ba, VĨNHLONG Nguyễn-thành-Liêu, MỘCAY Đoàn-thọ-Như, TIẾUCÂN Phan-tấn-Triệu, BÊNTRE Tân-Thanh, SÓCTRĂNG Hồng-Điều, BACLIEU Nguyễn-tấn-Biện, CANTHO Librairie Tân-Vân, PHANTHIEU Lê-nam-Hung, HUẾ Phò minh Nguyễn-hữu-Song, LONG-XUYỀN hiệu Bạch-Loan (nhà đùm) ville và tại Nguyễn-văn-Tỷ Bắc-vàm-Cống, GÓCÔNG Huỳnh-văn-Mên.

THẦY PAUL LÊ

đang nghiên cứu về

Coi sổ mạng bằng lá cây theo

Mường-Mán

N° 35, Đờ-hữu-Vi SAIGON

Anh em nên đến coi cho biết tài nghệ phi thường «Coi lá cây, đoán số mạng» của thầy (Coi tại nhà) và cam đoan đúng 100/100 mới lấy tiền.

Muốn tẩy uế vết nhơ cho xã-hội (épuration sociale) và qui ngài muốn rõ thực hư nên đến coi ngay tại nhà chớ đừng đại gì mà viết thơ

gởi tiền ra ngoài Bắc coi để bị tên gian hùng bắt lương ấy lương gặt. Ở trong báo Sao Mai ngoài Trung số 213 ngày 18 mars 1938, có bài của ông Hi Lê, ngày 10 Avril 1938, có bài của bà Nguyễn-thị Văn-Đài, báo Dân, báo Thanh Nghệ Tĩnh, báo Đông-Pháp, Việt-Báo và báo Việt Đức cũng đã vì xã-hội, lật mặt nạ của tên tù ở Lạng-son này là ông thầy tướng có danh coi chữ ký ngoài Bắc ấy rồi, thì qui ngài dù biết đó là mảnh khoe (bịp) của thầy ta đã bị (lật tẩy). Không dám tiếp khách tại nhà, buộc người ta phải gởi tiền trước rồi bản số mấy về san, mà đến khi gởi bản số vào thì ông già 70 cũng như đứa trẻ 15 cả, đàn ông xem lầm là con gái, đàn bà đoán lầm là đàn ông. Muốn cho qui ngài tránh khỏi sự lường gạt, khi muốn rõ cuộc đời mình sau này sẽ ra sao, nên đến coi ngay tại chỗ và buộc coi trúng mới trả tiền cũng như tôi; và chúng tôi có đủ tài liệu, đủ những bài trong báo để trình bày cho những ai còn ngờ lời thành thật của chúng tôi vậy.

Anh em mất tiền hãy
thận trọng. Trước khi mua
GUITARE, MANDOLINE
VIOLON hãy lựa chọn
kỹ càng ở các nơi rồi
hãy lại đôn thủ ở :

MELODIA

104, Lagrandière
CÓ NHIỀU THẦY DẠY
— ĐƠN CỐ GIÁ TRỊ —

CỬU-LONG-HOÀN
Chức đại bố ở Viên đông

V. NGÂN

trị những bệnh gì ?

Thuốc CỬU-LONG-HOÀN dùng về tạng-phủ suy nhược vì
nhiều chứng bệnh kể sau đây :

BỆNH VỀ KHÍ HẬU

Các chứng bệnh sanh ra bởi nắng mưa không chừng, làm cho
con người bần thần chán chờ, tay chơn mỗi mệt, lưng đau đầu
nặng, biếng ăn biếng làm.

LAO MỆT VÌ LÀM VIỆC NHIỀU

Các nho-sĩ thường ngày ngồi lý ở bàn viết, không-khí không
được trong sạch, mà tạng-phủ lẫn lẫn yếu đuối đi. Các thương-
nhơn tư lao quá độ, hình vóc gầy mòn, trí hóa mỗi mệt, ăn ngủ
chẳng yên. Các nông-gia dầm sương chải gió, cực xác nhọc thân
làm cho thần trí thần lơ, trong lòng buồn bực, uống CỬU-
LONG-HOÀN, tức khắc được ăn nhiều, làm ăn rất hăng hái.

LAO MỆT VÌ THẦN KINH YẾU

Người đau lâu mới mạnh, thần kinh hay yếu. Người hay lo lắng
buồn rầu vì việc đời, hoặc vì gia sự, vì nạn tai, lâu ngày phải
yếu bộ thần kinh, sanh ra chán đời, hay cảm xúc, ăn ngủ không
được, hình thể càng gầy. Dùng CỬU-LONG-HOÀN yên được thần
kinh, không hề phải bị chứng gì khác.

CÁC CHỨNG BỆNH CỦA PHỤ-NỮ

Đường kinh trời sụt, thai sản không được, hoặc có chứng đái-
hạ làm mất sức lẫn lẫn. Người mệt, bần thần, mất huyết, xanh
xao, mất sức ăn ngủ, lãnh đạm với chồng con. Sanh chán nản,
nhân sắc tiêu tụy. Dùng CỬU-LONG-HOÀN ít hôm sẽ thấy bình
phục rất mau chóng.

CÁC CHỨNG BỆNH CỦA THIẾU-NIÊN

Vì quá siêng năng học tập, vì làm việc nhiều, vì chơi bởi vô
độ, xác thịt hao mòn, tinh thần mê muội. Đau lưng ù tai, gầy
còm, lẳng trí. Các chứng bệnh lật vạt của những người bạc nhược
dùng thuốc CỬU-LONG-HOÀN rất mau thấy hiệu quả.

CỬU-LONG-HOÀN RẤT QUÍ CHO TUỔI GIÀ

Các cụ mắt lơ chơn lèch, mỗi gối đau lưng, hay mệt vô cơ
mềm ăn mất ngủ, thường dùng CỬU-LONG-HOÀN sẽ thấy cảnh
gia an vui, sức lực và tinh thần vẫn còn trai trẻ. Đang mệt uống
1 hoàn CỬU-LONG trong 15 phút sẽ khoẻ liền.

CỬU-LONG-HOÀN là một thứ thuốc trường sanh bách bệnh quý
báu nhất ở Viên đông. Từ quan chỉ dân ai đã dùng CỬU-LONG-
HOÀN một lần thì không còn chịu tìm thuốc bổ nào khác nữa.
Đại đa số quần chúng đều nhiệt liệt hoan hô « 1 VIÊN CỬU-LONG-
HOÀN BẰNG 10 THANG THUỐC BỔ ».

Giá 1 hộp 2 hoàn 1 \$ 10 — 4 hoàn 2 \$ 20 — 10 hoàn 5 \$ 50

VÔ-ĐÌNH-DÂN ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

(Sáng lập năm 1921)

323, rue des Marins CHOLON — 118, rue d'Espagne SAIGON
4, rue Ohier PNOMPENH — 8, rue des Cantonnais HANOI

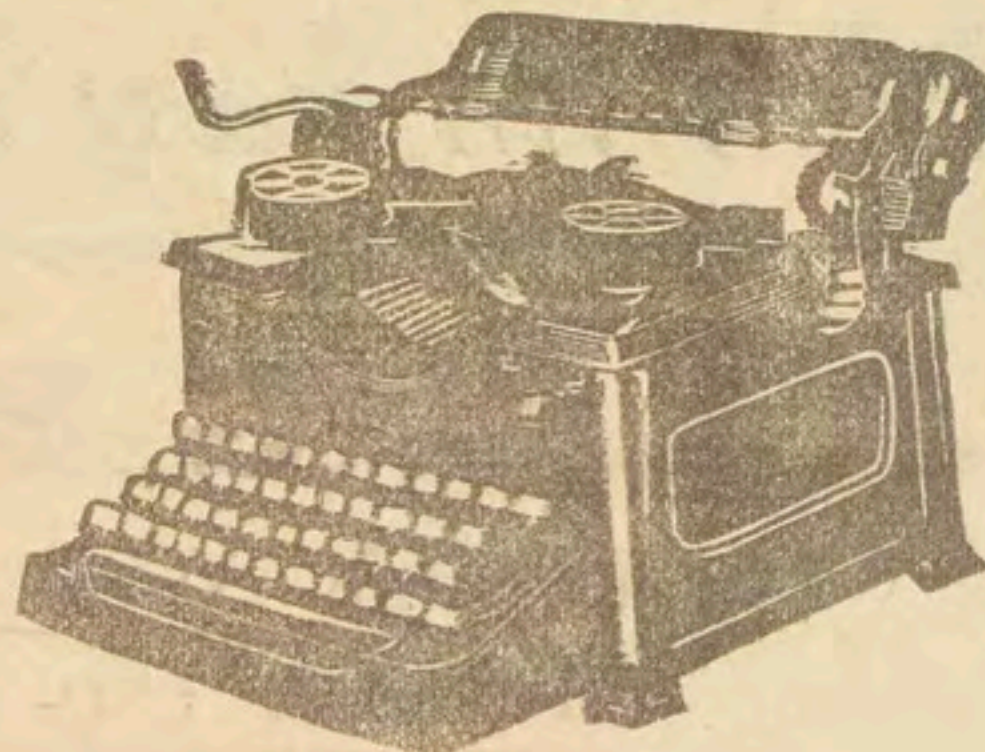
Bán, sửa và cho mượn

Các thứ máy đánh chữ, có đủ đồ phụ
tùng thay vào các thứ máy đánh chữ

BÁN VÀ SỬA CÁC THỨ VIẾT MÁY

Có thợ chuyên-môn khắc chữ
bằng máy điện rất thần tình

TRẦN-NGUYỄN-CÁT
81, Bd Charner. — SAIGON. — Tél : 21.289

MÔI PHÁT MINH DÔI HÌNH NGƯỜI

HÓA-THÂN-CHI-BỮU-HOÀN : Là một phương thuốc mới phát minh, trị tuyệt bình phong
đơn cùi.

HÔI-HOA-TÊ Có thí-nghiệm mấy chục người đều lành mạnh cả. Tôi có đáng bình
bình hơn ở nơi báo Điện-Tin rồi. Quý vị không tin xin mời đến nhà sẽ thấy sự kết-
quả của chúng tôi. Thuốc này tôi dám cam đoan, hề uống từ 1 tháng tới 4 tháng
thấy đổi hình không sai. Từ 4 tới 10 tháng thì lành mạnh như xưa, uống lâu mau
tùy theo bệnh nặng nhẹ.

SƯU-PHONG BỒ-HUYẾT : Trị tuyệt bình : đau gân, đau xương, đau lưng, Tê, Bại, Nhức
mỏi. Đêm nằm tay chơn để đầu tê đỏ, mặt mày tay chơn nó làm như kiến bò.
Dùng đến thuốc này thì hết tuyệt.

VẠN-LINH ĐẠI-BỒ : Chuyên trị đàn ông đàn bà ăn uống không đặng. Tinh thần suy
kém hay đau lưng, mệt nhọc, ái tình, da xanh vàng mề, đầu hay chán vàng, ngồi
làm việc thụt hừ, hề uống vô thì thấy khoẻ và công hiệu liền.

DỠI S C NGƯỜI : Thuốc NGUYỄN-ĐỨC bỏ á-phiện có thí nghiệm tại Laboratoire Identité
Saigon. Là một phương thuốc đại bổ, không phá không hành, không di tinh,
không nhọt, không nhức mỏi, không thêm á-phiện, dám cam đoan. Uống vô từ 15
ngày thấy cân nặng thêm một hai kilos. Lục-châu và Saigon qui ông đều có dùng
nhiều rồi. Ai ai cũng đều khen tặng là một phương thuốc thần.

Hóa Thân Chi Bửu hoàn : mỗi hộp giá 1p.20 Vạn Linh Đại Bồ : mỗi hộp giá 0p.40
Sưu Phong Bồ Huyết : mỗi hộp giá 0p.80 Thuốc bỏ Á-phiện : mỗi hộp giá 1p.00

Nhà thuốc NGUYỄN-ĐỨC-ĐƯỜNG

số 17 đường HUỖNH-QUANG-TIẾN (Cầu Rạch Bần) Saigon.

NGUYỄN-VĂN-VÀNG BẢO-CHẾ

Dĩa Beka

Dĩa BEKA hát êm ru rõ ràng

Không kêu rờ rờ như thứ khác

Dĩa BEKA hát cả năm còn tươi

Không phai đồ xài hai ba hăng hô

Tròng đỏ	Phước-Cương Cô ba Xuân Vạn-thành-Ban (Hát bộ) Hát điệu Bắc
Tròng xanh	Trần-Đất Phước-Cương Hát điệu Bắc Ca điệu Huế
Tròng đen	Huỳnh-Kỳ (Cô Phùng - Hà)
Tròng tím	Trần-Đất Múa bông Kinh Phật Nói Thơ Hát Bộ
Tròng vàng	Đại Phước-Cương Phụng-Hảo Tài tử kim thời Hát Bộ Ca điệu Bắc Ca điệu Huế

HÃY ĐÓN MUA DĨA BEKA ĐẶC BIỆT TÀI TỬ XUẤT SẮC

Nên tin hay không?

CÁ LẠNG BỎ ĐI VÌ SỢ MA

RẤT ĐỒI CÓ MỘT NHÀ TU Ở NƯỚC ANH HIỆN NAY, MA QUỲ LÀM CHO CỔ ĐẠO VÀ NHÀ KHOA-HỌC PHẢI GHẾ

BÁO « Monde de Demain » mới thuật chuyện này, chứng tỏ ra người Tây-phương cũng còn tin mê sợ ma quỷ, chớ không riêng gì người Đông-phương mà họ vẫn chế cười.

M

CÁCH xa hải-cảng Salonique (lớn nhất của nước Hy-lạp) lối 10 cây số, có một làng tên là Bissikia, vừa mới hồi năm ngoái đây đông đảo, thanh vượng, vui vẻ bậc nhất miền này. Thế mà bây giờ thành ra một làng hoang phế, cỏ mọc rêu phong, nhà xiêu vẹo đổ, chỉ còn sót lại mấy ông già tàn tật, kỳ dư thiên-hạ đều bỏ cửa nhà làng xóm mà đi hết rồi.

Sao vậy?

Nguyên là ba bốn tháng trước hồi Juin, Juillet năm nay, người trong làng đồn rùm về chuyện hai chú nông-dân lúc chạng vạng tối ngó thấy trong một tòa nhà xưa, hồn ma một vị đạo-sĩ Islam lớn tiếng kêu gọi những tín - đồ đi cầu nguyện.

Càng trong lúc đó, nội làng có nhiều người chết rất lạ lùng

bí mật. Có vợ chồng anh nọ cũng nói mình ngó thấy đạo-sĩ hiện linh, rồi cả hai cùng chết trong một ngày, một giờ.

Bấy vậy người làng đâm ra sợ hãi; họ nói những hồn ma hiện lên đó chính là người Tuyết-ky (Turquie) thuở trước ở làng này, giờ hiện linh đòi lại đất cũ của chúng.

Kể đó mấy người nữa, liên tiếp nhau lần nhào ra chết cũng một cách rất bí mật.

Bấy giờ người làng họp nhau ở công-sở, rồi quyết định bỏ làng ra đi hết thấy.

Rồi nhà nào nhà nấy mau mau thu xếp đồ đạc, dắt dúi bầu đoàn thể từ lên ở châu thành Salonique. Khi không, cả làng kéo lên đông quá, khiến nhà đương cuộc ở châu-thành này phải mất công sắp đặt chỗ ở dùm họ rất là khó khăn. Trong số dân sợ ma bỏ làng đi đó, có những người thông minh trí thức, chớ phải đều u-mê hết sao. Nhưng mà nhà đương - cuộc khuyên họ trở về cố-hương thế nào họ cũng không nghe.

Một hai họ nói làng họ có ma, nếu họ ở lâu mãi thì nguy đến tánh mạng.

Nhà đương cuộc phải đặt ra một ủy-ban sai về tận làng Bessikia điều-trả cơ sự vì sao mà cả làng bỏ đi như thế.

Ủy-ban đến nơi chỉ thấy còn lại có 5 ông già khù, vì lẽ bệnh nặng và tàn tật cho nên không theo người ta đi trốn được thôi. Sau lúc ủy-ban điều - tra xong, nhà đương cuộc lại khuyên dân làng Bessikia trở về làng cũ mà ở, nhưng cả mấy trăm người đều kháng kháng từ chối. Họ nói họ có đại gì bỏ cả cửa nhà, vườn đất, huê lợi, mà đi tha-phương, nhưng thật vì xóm làng đã bị ma quỷ chiếm cứ đòi lại rồi, họ không dám trở về nữa.

Đó, ai bảo người Tây-phương toàn-thị là người thông-minh và chỉ tin khoa học thực-tế hết thấy. Vậy mà có lắm ông tây viết sách, dám mắng đại rằng người phương đông hay tin mê nhảm nhí!

CÒN chuyện này kỳ hơn nữa Trong nhà tu đạo Thiên-chúa cũng có ma.

Hôm mới rồi, đức giám-mục ở Sussex (nước Anh) đã hạ lệnh phá hủy một tòa nhà tu xưa nhất trong quận Sussex, là vì cả khoa-học và tôn-giáo cũng không làm sao đuổi tổng được những con ma ở trong nhà tu ấy 16 năm nay.

Bất cứ ông cổ đạo nào tới ở nhà ấy rồi cũng mau mau dọn đi, vì nhiều ma hiện lên và chúng khuấy phá dữ lắm, không sao chịu nổi. Tới ông cổ đạo chót hết phải viết thư xin đức giám-mục cho dời nhà khác, đức giám-mục liền cậy ông giáo-sư Harry Price là nhà chuyên-môn những vấn-đề huyền-bí, thử đến tận nơi nghiên cứu hư thiệt xem sao.

Giáo-sư Harry Price thuở giờ đã từng khám phá ra nhiều vụ ma quỷ giả dối, nay ông định chắc ma quỷ trong nhà tu nói đây bất quá cũng là loài đó, ông bèn mạnh bạo tới ở một mình để nghiên cứu luôn mấy đêm.

Ngờ đâu những con ma này cũng không kiêng nể gì giáo-sư, về đêm khuya chúng vẫn cứ hiện lên và làm ồn ào hơn trước nữa là khác. Đến đời chính mắt giáo-sư ngó thấy những bóng lập-loè từ phòng; nọ qua phòng

kia; trong nhà sức-nước những mùi thơm kỳ quái; bàn ghế đồ đạc tự nhiên đồ ngã lỏng chổng tứ tung và có những chữ lạ, khi

hiện lên, khi biến đi nhấp nháy.

Rất lạ, giáo-sư Harry Price ra công tìm kiếm mà không khám phá nổi cái bí-mật của nhà tu, rồi đành phải bỏ về và thú thiệt mình bất lực.

Vì đó mà đức giám-mục nghĩ lại chỉ còn có cách phá tiêu tòa nhà ấy đi cho lũ ma quỷ mất chỗ náu nương khuấy phá mà thôi.

Có phải vậy là thế-giới thần-linh đã chiến thắng khoa-học của loài người đó chăng?

Giúp người làm phước

Thuốc gia-truyền của danh-y chuyên-môn đã cứu được cả muôn người, bệnh ho lao, ho khạc ra đàm trắng, xanh, vàng, ho khức khặc, ra máu, đã dùng đủ thuốc Tây-Nam không hết, mau viết thư kèm mandat cho M. TRINH-VĂN-TỬ Ancien Instituteur à Hiệp-đức MYTHO sẽ có thuốc uống lành bệnh. Có thuốc 5 đồng và thứ 3p.80

TRƯỚC TIÊN TRONG SẠCH KHÔNG CÓ DÂY CHỊ

BLÉNYL
Biện nghiệm ở chữa các bệnh

ĐAU ĐƯỜNG TIÊU TIỆN
Bệnh lỵ, sưng bàng quang, sưng đường tiêu tiện, hư phong tiểu chú, vẩn vẩn...
Cách chữa này khỏi hẳn bệnh lỵ

BLÉNYL thuốc nghiệm tốt, dễ uống và làm khỏi phải dùng thuốc rửa, thuốc tiêm.
Có thuốc riêng cho đơn bà ở Nam-kỳ: Pharmacie Normale 119-123, đường Catinat, ở SAIGON và các hiệu bảo chế tốt
Laboratoire BLÉNYL, 14, Bd Poissonnière, PARIS

Thái Bình Hoàn
(Trị ho lâu)

Đàm đẹn tích-tụ trong Phổi sanh trùng-độc, ăn phá chất Phổi

đi. Bệnh như ho nhiều, nhứt là về đêm, khạc ra có chỉ máu trong đàm, chỉ ấy thiệt là mãnh. Phổi lụn vụn bị vi-trùng ăn lở ra đó. Con người lần lần ốm gần như bộ xương, *bần thần dể dợt, biếng ăn biếng ngủ.

Tuổi THÁI-BÌNH-HOÀN của nhà thuốc Đại-Đông làm mát trái tim bỏ Phổi, trừ đàm, chữa lành các vết tích ở Phổi, dứt chứng ho lâu ngày, ngừa được bệnh lao.

Mỗi hộp ... 1p.50
Sở bảo chế ĐẠI-ĐÔNG
96, rue Pellerin - Saigon.

Chuỗi Ngọc-Thạch thứ thiệt

Chuỗi ngọc thạch thứ thiệt, trong có gân xanh đậm dùng lâu lên nước tốt một xâu 99 hạt giá: 70p. — thứ 59 hạt giá: 60p. có giấy bảo kiết, ngọc thạch thứ thiệt mua bên Tàu. Vòng ngọc thạch đủ cỡ ni cườm tay giá một đôi 20p. — 25p. tốt hơn xanh nhiều: 30p. — 35p. — 70p. — 150p. — 245p. — 260p. — 360p. Bông chột ngọc thạch mặt tròn giá 6p. một đôi.

Cà-rá một hạt ngọc thạch giá một chiếc từ 18p. — 25p. — 35p. — 45p. 55p. — 70p. — Médaille ngọc thạch thiệt khéo giá từ 15p. — 17p.50 — 22p. — 27p. — 35p. — 150p.

Pendentif đá đen mức nhiều kiểu lạ, khéo. Bông chột đá đen mặt mài giác xoàn giá 6p. một đôi.

Ở xa mua vòng cầm thạch nhớ cho ni cườm tay. Gửi lãnh hóa giao ngân mau lẹ.

QUẬN-CHỦA
21, AMIRAL COURBET
SAIGON

DOCTEUR NGUYEN-VAN-TIEN
CÓ CẤP BẰNG YẾU-SANH VÀ VI-TRÙNG-HỌC
Khi trước ở 68 đường Chasseloup Laubat hiện giờ dời tại số 16 đường Larègnère
Téléphone n° 21.163
(Sau vườn Bờ-rô, gần góc đường Chasseloup Laubat và Larègnère chừng 20 thước) — SAIGON
CHUYÊN TRỊ CÁC CHỨNG BỆNH:

Chuyên môn BỆNH NGOÀI DA: lát, ghẻ, lở, lồi, phong, đơn, ung độc, thẹo, mụn, bết, mủ, cóc v.v... BỆNH MÁU: PHONG TỈNH, huyết kém, tê bại, nhức mỏi, lao, mạch máu sưng nơi cẳng, trĩ, mạch lưng, hạch, rết, kiết v.v... BỆNH VỀ ĐƯỜNG TIÊU của đàn ông: CÁC THỨ LẬU, ống đài teo, bông đài, thận, tinh khí yếu, di tinh v.v... của đàn bà: huyết bạch, tử cung, giây chằng, chòm trứng, kinh kỳ bất thường, đau đôn v.v... Ngày thường có coi mạch và trị bệnh. Ngày chúa nhứt và lễ buổi sớm mai.

Có dùng điện trị bệnh rất hay và không đau
Có vài cái phòng để cho bệnh nhơn nằm. Có máy điện nhỏ chạy bằng piles để cho bệnh ở xa dùng rất tiện.

PHÒNG KHÁN BỆNH
N° 8, rue Sabourain (ngang hông chợ Bến-thành) — SAIGON
Docteur TRAN-VAN-CHI
Ancien Assistant de Gastro-Entérologie et de Radiologie de la Faculté de Médecine de Montpellier
Ex-Chargé de Consultation à l'Hôpital Suburbain
Diplôme d'Hygiène Médecin Colonial de l'Université de Paris
Membre Correspondant de la Société de Gastro-Entérologie du Littoral Méditerranéen.

CHUYÊN MÔN TRỊ BỆNH:
Bao tử, Ruột, Gan, Kiết, Nội trĩ, Nước đái đường, Nhức mỏi v.v.
DÙNG QUANG-TUYẾN (Rayons X)
Rọi và chụp hình bao tử, ruột vẩn vẩn
GIỜ KHÁM BỆNH:
Sớm mai từ 8 giờ tới 12 giờ. Chiều từ 3 tới 7 giờ.

20 NĂM DANH TIẾNG
NAM-THẢO-ĐU'ÔNG
59, Quai de Belgique - SAIGON
Trung-Nam y-sĩ NGUYỄN-VĂN-BÁU
Chuyên trị các chứng bệnh của Phụ-nữ và Nhi-dồng
Giờ coi mạch: Sáng từ 8 giờ tới 12 giờ. Chiều từ 3 giờ tới 7 giờ.